

പരിശുദ്ധ ഇബ്നീൻ
നസൂർ യഹിയ്യ

രേഖപ്പെടുത്തിയത്

(മലബാറി പരിഭാഷ)

കലിമത്തുള്ള വ വുർബാനള്ള
ഇസാ അൽ-മസീഹിന്റെ

പരിശുദ്ധ ഇഞ്ചിൽ
റസൂൽ യഹിയ്യ
രേഖപ്പെടുത്തിയത്

(മലബാറി പരിഭാഷ)

മലബാർ മിനിസ്റ്റീസ്

PARISHUDHA INJEEL
RASUL YAHIYA REGHAPEDUTHIYATH
(MALAYALAM) - Malabari Version

Published by
Malabar Ministries, Kozhikode
Email: malabarministriestrust@gmail.com

Translated by
Abdul Wahab - www.malabariword.com

First Edition — June 2022

Printed at
Ebenezer Printers, Thrissur

*Copyright © Malabar Ministries.
All rights are reserved.*

ആമുഖം

പരമകാര്യണികനും സർവ്വശക്തനുമായ അള്ളാഹു സുബ്ബഹന തഅലായുടെ കാര്യണത്താൽ, കേരളത്തിലെ മലബാർ മേഖലയിൽ നിന്നുള്ളവരുടെ പാരമ്പര്യ ഭാഷയായ മാപ്പിള ഭാഷയിൽ പരിശുദ്ധ ഇഞ്ചീലിന്റെ ഒരു വിവർത്തനം വേണമെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമാണ് ഈ പരിഭാഷക്ക് കാരണമായിത്തീർന്നത്.

അള്ളാഹു മാനവസമൂഹത്തിനൊരുക്കിയ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇഞ്ചീലിന്റെ സന്ദേശം ആരും അറിയാതെ പോകരുത് എന്നുള്ളതിനാൽ ഈ വിവർത്തനത്തിൽ മാനുഷിക പരിമിതികളുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് തൌറാത്, സബൂർ, ഇഞ്ചീൽ എന്നിവയുടെ സന്ദേശം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതിനായി പരമാവതി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അറബി ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള ധാരാളം വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതു പൊതു മലയാളത്തിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദം നബി(അ. സ) മുതൽ ആരംഭിച്ച അന്വിയ മീർസലുകളുടെ പരമ്പരയിലൂടെ വുഹൂൽ ഖുദുസിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തി തന്ന അള്ളാഹുവിന്റെ വചനം ജഡമെടുത്ത് (ഈ ദുനിയായിനെ ഇബീലീസിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ) വന്ന ഈസാ അൽ മസീഹിന്റെ ഖുർബാനിയും അതിലൂടെ മാനവ സമൂഹത്തിന് ഒരുക്കിയ അള്ളാഹുവിന്റെ രക്ഷാ മാർഗ്ഗത്തെയും വിവരിക്കുന്ന കിത്താബുൽ മുഖദുസ്, ഇത് പാരായണം ചെയ്താൽ തന്നെ വലിയ പുണ്യമായ അമലാണെന്നും എല്ലാ അറബിയാ മുർസലുകൾക്കും അവരവർ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് വഴി കാണിക്കുവാൻ

അള്ളഹുവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും തെളിയിക്കുവാൻ പല മുഹ്ജിസാത്തുകളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഹസറത്ത് ഈസാ അൽ മസീഹിനു മുമ്പെയുള്ള എല്ലാ മുഹ്ജിസാത്തുകളിലും ഈസാ അൽ മസീഹിന്റെ ഖുർബാനിയെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് കൂടാതെ ഈ മുഹ്ജിസാത്തുകളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതിന്റെയും വരാൻ പോകുന്നതിന്റെയും ഖയാമത്ത് നാളിലും അതിന് ശേഷവും ഉള്ള സംഗതികളും ഇതിൽ കാണാൻ കഴിയും.

ഞങ്ങളുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം അള്ളഹുവിന്റെ സിറാത്തുൽ മുസ്തഖീം (നേരായ പാത) എല്ലാവരും കണ്ടെത്തുക എന്നുള്ളതാണ്.

വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകളുടെ 1,189 അധ്യായങ്ങളും അച്ചടിച്ച് ലഭ്യമാക്കുക എന്നത് ശ്രമകരമായതിനാൽ പരിശുദ്ധ ഇഞ്ചീലിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ ഇഞ്ചീലെ യഹിയ്യ നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിലെത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ കൃപാർത്ഥമാണ്.

www.malabariword.com എന്ന സൈറ്റിൽ തൗറാത്ത്, സബൂർ, ഇഞ്ചീൽ എന്ന കിത്താബുൽ മുഖബസ്സിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വായിക്കാൻ സാധിക്കും.

മുൻ വേദങ്ങളുടെ ഒരു പൂർണ്ണ രൂപം മാപ്പിള ഭാഷയിൽ ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എന്ന് നിങ്ങളുടെ എളിയ സഹോദരൻ

അബ്ദുൾ വഹാബ്

അവതാരിക

നമ്മുടെ കർത്താവും ലോകരക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിലെ സുവിശേഷങ്ങൾ. നാലു വ്യക്തികളാൽ എഴുതി ലഭിക്കപ്പെട്ട സുവിശേഷങ്ങൾ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലും സമയങ്ങളിലും ദൈവാത്മനിയോഗത്താൽ എഴുതിയവയാണ്. മലയാളഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു ലഭിച്ചതിനാൽ കേരളകരയിലെ അകർക്കു സ്വന്തഭാഷയിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കുവാനും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാശം ലഭിക്കുന്ന രക്ഷയെ കരസ്ഥമാക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന് മഹത്വം.

സഹോദരൻ അബൂൾ വഹാബ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഈ “മലബാറി പരിഭാഷ”യിൽ ധാരാളം അറബി ഭാഷാപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ വ്യത്യസ്തമായി എന്നേക്കും നിലനില്ക്കും എന്നുറപ്പാണ്. ഉദാഹരണമായി “ദൈവം” എന്ന വാക്കിനപയോഗിക്കുന്ന അറബി പദം “അള്ളാഹു” എന്നതുപോലെ അനേക പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഈ പരിഭാഷയിൽ കാണാം. കൂടുതൽ വിശദമായി പഠിക്കുന്നതിന് വിവിധ പരിഭാഷകൾ ഇന്നു ലഭ്യമാണ്.

(AD 80-90) യഹൂദ്യ 20³⁰ ഈ കിത്താബിൽ എഴുതപ്പെടാത്ത മറ്റനേകം അടയാളങ്ങളും ഇസ്രായേൽ മസീഹ് സാഹസ്യങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ³¹ എന്നാൽ, ഇവ തന്നെയും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ഇസ്രായേൽ മസീഹ്, റബ്ബിമാർ ആലമീനായ തമ്പുരാനാണെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുക നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാപുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഹയാത്തുണ്ടാകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

ഇതുമൂലം അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അടുത്തറിയുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ.

ജോണി ജോസഫ്, കോഴിക്കോട്

ഉഹിത്യാ 1

കലിമത്തുളള മനുഷ്യനായി

¹ആദിയിൽ കലാം ഉണ്ടായിരുന്നു; കലാം അള്ളാഹുവിനോടു കൂടെയായിരുന്നു; കലാം അള്ളാഹുവായിരുന്നു. ²അങ്ങുന്നു ആദിയിൽ അള്ളാഹുവിനോടു കൂടെയായിരുന്നു. ³സമസ്തവും കലിമത്തുളളയിലൂടെ ഉണ്ടായി; ഒന്നും അൽ ഇന്സായെക്കൂടാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ⁴ഇന്സാ¹ അൽ മസീഹിൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. ⁵ആ വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; അതിനെ കീഴടക്കാൻ ഇരുളിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

⁶അള്ളാഹു¹ അയച്ച ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേരു യഹ്യാ എന്നാണ്. ⁷അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യത്തിനായി വന്നു - വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ; അദ്ദേഹം വഴി എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കാൻ. ⁸അദ്ദേഹം വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ വന്നവനാണ്.

⁹എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന യഥാർഥ വെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ¹⁰അദ്ദേഹം ലോകത്തിലായിരുന്നു. ലോകം അൽ ഇന്സായിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, ലോകം അൽ ഇന്സയെ അറിഞ്ഞില്ല. ¹¹ഇന്സാ അൽ മസീഹ് സ്വജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നു; എന്നാൽ, അവർ ഇന്സാ അൽ മസീഹിനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. ¹²തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം, തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം,

അള്ളാഹുവിന്റെ മക്കളാകാൻ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് കഴിവു നൽകി. ¹³അവർ ജനിച്ചതു രക്തത്തിൽ നിന്നോ ശാരീരികാദിലാഷത്തിൽ നിന്നോ പുരുഷന്റെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നോ അല്ല, അള്ളാഹുവിൽ നിന്നത്രേ.

¹⁴കലിമത്തുള്ള മാംസമായി നമ്മുടെയിടയിൽ വസിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം നമ്മൾ ദർശിച്ചു - ഫദ്യലുൽ ഇലാഹും ഹബ്ബും നിറഞ്ഞതും പിതാവിന്റെ ഏകജാതന്റെതുമായ മഹത്വം. ¹⁵യഹ്യാ¹ നബിക്കു സാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പറഞ്ഞത്, എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നെക്കാൾ വലിയവനാണ്; കാരണം, എനിക്കുമുമ്പുതന്നെ അവനുണ്ടായിരുന്നു. ¹⁶ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിന്റെ പൂർണതയിൽ നിന്നു നാമെല്ലാം ഫദ്യലുൽ ഇലാഹിനുമേൽ ഫദ്യലുള്ള സ്പീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ¹⁷എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശരീഅത്ത് മുസാ നബി (അ) വഴി നൽകപ്പെട്ടു; ഫദ്യലുള്ളതും ഹബ്ബമാകട്ടെ, ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് വഴി ഉണ്ടായി. ¹⁸അള്ളാഹുവിനെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിതാവുമായി ഗാഢബന്ധം പുലർത്തുന്ന അള്ളാഹു തന്നെയായ ഏകജാതനാണ് അവിടുത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

സ്നാനപക യഹ്യാവിന്റെ സാക്ഷ്യം

¹⁹നീ ആരാണെന്ന് എന്നു ചോദിക്കാൻ യൂദർ ജറൂസലേമിൽ നിന്നു പുരോഹിതൻമാരെയും ലേവ്യരെയും അയച്ചപ്പോൾ യഹ്യാവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഇതായിരുന്നു ²⁰ഞാൻ അൽ മസീഹ് അല്ല, അദ്ദേഹം അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവർ ചോദിച്ചു: എങ്കിൽപ്പിന്നെ നീ ആരാണെന്ന്? ഇലിയാസ്

നബി (അ) ആണോ? അല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു. അവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു: ²¹എങ്കിൽ, നീ ആ നബി ആണോ? അല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി. ²²അവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ നീ ആരാണു്, ഞങ്ങളെ അയച്ചവർക്കു ഞങ്ങൾ എന്തു മറുപടി കൊടുക്കണം? നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ നീ എന്തു പറയുന്നു? ²³അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: യസ്സയ്യാ നബി (അ) പറഞ്ഞതുപോലെ, അള്ളാഹുവിന്റെ വഴികൾ നേരേയാക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദമാണു ഞാൻ.

²⁴ഫരിസേയരാണ് അവരെ അയച്ചത്. ²⁵അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: നീ അത് മസ്സീഹോ, ഇലിയാസോ ആ നബിയോ അല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ ഗുസൽ നൽകാൻ കാരണമെന്ത്? ²⁶യഹ്യാ നബി (അ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ ജലം കൊണ്ടു ഗുസൽ നൽകുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുവൻ നിങ്ങളുടെ മധ്യേ നിൽപ്പുണ്ട്. ²⁷എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന നബിയുടെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറഴിക്കുവാൻ പോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. ²⁸യഹ്യാ നബി (അ) ഗുസൽ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജോർദാന്റെ അക്കരെ ബഥാനിയായിലാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്.

അള്ളാഹുവിന്റെ കുഞ്ഞാട് (കുർബാനുള്ളു)

²⁹അടുത്ത ദിവസം ഇസ്രാ അൽ മസീഹ് തന്റെ അടുത്തേക്കു വരുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന അള്ളാഹുവിന്റെ കുഞ്ഞാട് (കുർബാനുള്ളു). ³⁰എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കാരണം, എനിക്കു മുമ്പു തന്നെ ഇദ്ദേഹമുണ്ടായിരുന്നു. ³¹ഞാനും ഇദ്ദേഹത്തെ

അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇദ്ദേഹത്തെ ഇസ്രായേലിനു വെളിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ വന്നു ജലത്താൽ ഗൃസൽ നൽകുന്നത്. ³²റൂഫ് പ്രാവിനെപ്പോലെ ജനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ മേൽ ആവസിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടു എന്നു യഹൂദ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ³³ഞാൻ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ജലം കൊണ്ടു ഗൃസൽ നൽകാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു: റൂഫ് ഇറങ്ങിവന്ന് ആരുടെ മേൽ ആവസിക്കുന്നത് നീ കാണുന്നുവോ, അദ്ദേഹമാണു റൂഫ് ഖൃസ്തു കൊണ്ടു ഗൃസൽ നൽകുന്നവൻ. ³⁴ഞാൻ അതു കാണുകയും ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അള്ളഹുവിന്റെ പുത്രനാണ് എന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആദ്യ സഹാബമാക്കൾ

³⁵അടുത്ത ദിവസം യഹൂദ നബി (അ) തന്റെ സഹാബമാക്കളിൽ രണ്ടു പേരോടു കൂടെ നിൽക്കുമ്പോൾ ³⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് നടന്നു വരുന്നതു കണ്ടു പറഞ്ഞു: ഇതാ, അള്ളഹുവിന്റെ കുഞ്ഞാട് (കുർബാനുള്ള)! ³⁷അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ട് ആ രണ്ടു സഹാബമാക്കൾ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനെ അന്വേഷിച്ചു. ³⁸ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് തിരിഞ്ഞ്, അവർ തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ട്, ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്തന്വേഷിക്കുന്നു? അവർ ചോദിച്ചു: റബ്ബീ - ഉസ്താദ്. എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം - അങ്ങൻ എവിടെയാണു വസിക്കുന്നത്? ³⁹അവൻ പറഞ്ഞു: വന്നു കാണുക. അവർ ചെന്ന് അൽ മസീഹ് വസിക്കുന്നിടം കാണുകയും അന്ന് അൽ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഏകദേശം പത്താം മണിക്കൂർ

ആയിരുന്നു. ⁴⁰യഹ്യാ നബി (അ) പറഞ്ഞതു കേട്ട് അൽ മസീഹിനെ അനുഗമിച്ച ആ രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവൻ ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രയോസായിരുന്നു. ⁴¹അവൻ ആദ്യമേ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമയോനെ കണ്ട് അവനോട്, ഞങ്ങൾ ഇസാ -അൽ -മസ്സീഹിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. ⁴²അവനെ ഇസാ അൽ മസീഹിന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. ഇസാ അൽ മസീഹ് അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു: നീ യഹ്യാന്റെ പുത്രനായ ശിമയോനാണ്. ക്ലോപ - പാറ - എന്നു നീ വിളിക്കപ്പെടും.

പീലിപ്പോസും നഥാനയേലും

⁴³പിറ്റേദിവസം ഇസാ അൽ മസീഹ് ഗലീലിയിലേക്കു പോകാനൊരുങ്ങി. പീലിപ്പോസിനെക്കണ്ടപ്പോൾ ഇസാ അൽ മസീഹ് അവനോടു പറഞ്ഞു: എന്നെ അനുഗമിക്കുക. ⁴⁴പീലിപ്പോസ് അന്ത്രയോസിന്റെയും പത്രോസിന്റെയും പട്ടണമായ ബേത്സയ്ദായിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു. ⁴⁵പീലിപ്പോസ് നഥാനയേലിനെക്കണ്ട് അവനോടു പറഞ്ഞു: മൂസാ നബി (അ) തൗറാത്തിലും നബിമാരുടെ മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആരെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ അൽ മസീഹ് നെ - ജോസഫിന്റെ മകൻ, നസറത്തിൽ നിന്നുള്ള ഇസായയെ - ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ⁴⁶നഥാനയേൽ ചോദിച്ചു: നസ്രത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും നന്മ ഉണ്ടാകുമോ? പീലിപ്പോസ് പറഞ്ഞു: വന്നു കാണുക! ⁴⁷നഥാനയേൽ തന്റെ അടുത്തേക്കു വരുന്നതു കണ്ട് ഇസാ അൽ മസീഹ് അവനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു: ഇതാ, നിഷ്കപടനായ ഒരു യഥാർഥ ഇസ്രായേൽക്കാരൻ! ⁴⁸അപ്പോൾ നഥാനയേൽ ചോദിച്ചു: നീ എന്നെ എങ്ങനെ അറിയുന്നു? ഇസാ അൽ മസീഹ്

മറുപടി പറഞ്ഞു: പീലിപ്പോസ് നിന്നെ വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, നീ അത്തി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു. ⁴⁹നഥാനയേൽ പറഞ്ഞു: റബ്ബീ, അങ്ങു ഇബ്നുളളാ ആണ്; ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവാണ്. ⁵⁰ഇഹൂസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അത്തി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് നീ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു, അല്ലേ? എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് വലിയ കാര്യങ്ങൾ നീ കാണും. ⁵¹ഇഹൂസാ അൽ മസീഹ് തുടർന്നു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ജനതത് തുറക്കപ്പെടുന്നതും മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്നതും ഇറങ്ങിവരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും.

യഹിയാ 2

കാനായിലെ നിക്കഹ് വിരുന്ന്

¹മൂന്നാം ദിവസം, ഗലീലിയിലെ കാനായിൽ ഒരു നിക്കഹ് വിരുന്ന് നടന്നു. ഇസാ² അൽ മസീഹിന്റെ ഉമ്മ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ²ഇസാ അൽ മസീഹും സഹനമാക്കി വിരുന്നിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ³അവിടെ വീഞ്ഞു തീർന്നു പോയപ്പോൾ ഇസാ അൽ മസീഹിന്റെ ഉമ്മ അവനോടു പറഞ്ഞു: അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല. ⁴ഇസാ അൽ മസീഹ് അവളോടു പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും എന്ത്? എന്റെ സമയം ഇനിയും ആയിട്ടില്ല. ⁵അവന്റെ ഉമ്മ വാല്യക്കാരോടു പറഞ്ഞു: അവൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ചെയ്യവിൻ.

⁶യൂദരുടെ ശുദ്ധീകരണ കർമ്മത്തിനുള്ള വെള്ളം നിറയ്ക്കുന്ന ആറു കൽ ഭരണികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിലും രണ്ടോ മൂന്നോ അളവു കൊള്ളുമായിരുന്നു. ⁷ഭരണികളിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കുവിൻ എന്ന് ഇസാ അൽ മസീഹ് അവരോടു കൽപിച്ചു. അവർ അവയെല്ലാം വക്കോളം നിറച്ചു. ⁸ഇനി പകർന്നു ⁹കലവറക്കാരന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുവിൻ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തു. കലവറക്കാരൻ വീഞ്ഞായി മാറിയ ആ വെള്ളം രുചിച്ചു നോക്കി. അത് എവിടെ നിന്നാണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ, വെള്ളം കോരിയ വാല്യക്കാരൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ¹⁰അവൻ പുതിയാപ്പായെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: എല്ലാവരും മേൽത്തരം വീഞ്ഞ് ആദ്യം വിളമ്പുന്നു. അതിഥികൾക്കു ലഹരിപിടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ താഴ്ന്നതരവും. എന്നാൽ, നീ നല്ല വീഞ്ഞ് ഇതുവരെയും സൂക്ഷിച്ചു

വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭമാണ്, ഗലീലിയിലെ കാനായിൽ ചെയ്ത ഈ അത്ഭുതം. അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ അവനിൽ ഈമാൻ വെച്ചു. ¹²ഇതിനു ശേഷം അവൻ തന്റെ ഉമ്മയോടും സഹോദരൻമാരോടും സാഹചര്യങ്ങളോടും കൂടി ക്രമരഹിതമായി പോയി. അവർ അവിടെ ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചു.

ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ബൈത്തുൽ മുഖദുസ്സ് ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു

(മത്തായി 21:12-13; മർക്കോസ് 11:15-17; ലൂക്ക 19:45-46)

¹³യൂദരുടെ പെസഹാ അടുത്തിരുന്നതിനാൽ ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ജറുസലേമിലേക്കു പോയി. ¹⁴കാള, ആട്, പ്രാവ് എന്നിവ വിൽക്കുന്നവരെയും നാണയ മാറ്റാനിരിക്കുന്നവരെയും ബൈത്തുൽ മുഖദുസ്സിൽ അവൻ കണ്ടു. ¹⁵അവൻ കയറുകൊണ്ട് ഒരു ചമ്മട്ടിയുണ്ടാക്കി അവരെയെല്ലാം ആടുകളോടും കാളുകളോടും കൂടെ ബൈത്തുൽ മുഖദുസ്സിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി; നാണയ മാറ്റക്കരുടെ നാണയങ്ങൾ ചിതറിക്കുകയും മേശകൾ തട്ടിമറിക്കുകയും ചെയ്തു. ¹⁶പ്രാവുകളെ വിൽക്കുന്നവരോട് അവൻ കൽപിച്ചു: ഇവയെ ഇവിടെ നിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടു പോകുവിൻ. എന്റെ പിതാവിന്റെ പള്ളി നിങ്ങൾ കച്ചവടസ്ഥലമാക്കരുത്. ¹⁷അവിടുത്തെ പള്ളിയെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണത എന്നെ വിഴുങ്ങിക്കളയും എന്നെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അപ്പോൾ അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസ്മരിച്ചു.

¹⁸യൂദർ അവനോടു ചോദിച്ചു: ഇതു ചെയ്യുവാൻ നിനക്ക്

അധികാരം ഉണ്ടെന്നതിന് എന്തടയാളമാണ് നീ ഞങ്ങളെ കാണിക്കുക? ¹⁹ഇയ്യസാ അൽ മസീഹ് മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഈ പള്ളി നശിപ്പിക്കുക; മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ അതു പുനരുദ്ധരിക്കും. ²⁰യുദർ ചോദിച്ചു: ഈ പള്ളി പണിയുവാൻ നാൽപ്പത്തൊരു കൊല്ലമെടുത്തു. വെറും മൂന്നു ദിവസത്തിനകം നീ അതു പുനരുദ്ധരിക്കുമോ? ²¹എന്നാൽ, അവൻ പറഞ്ഞത് തന്റെ ശരീരമാകുന്ന പള്ളിയെപ്പറ്റിയാണ്. ²²അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവന്റെ സാഹബമാക്കൾ അവൻ ഇതു പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് ഓർമ്മിക്കുകയും അങ്ങനെ, വിശുദ്ധ ലിഖിതവും ഇയ്യസാ അൽ മസീഹ് പ്രസ്താവിച്ച കലാമിൽ ഇമ്മാൻ വെക്കുകയും ചെയ്തു.

²³പെസഹാ പെരുന്നാളിന് അവൻ ജറൂസലേമിലായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങൾ കണ്ട് വളരെപ്പേർ അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. ²⁴ഇയ്യസാ അൽ മസീഹ് ആകട്ടെ അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. കാരണം, അവൻ അവരെയെല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ²⁵മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ആരുടെയും സാക്ഷ്യം അവന് ആവശ്യമായിരുന്നില്ല; മനുഷ്യനിലുള്ളത് എന്താണെന്ന് അവൻ വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിരുന്നു.

യഹിയാ 3

ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹും നിക്രൈമോസും
¹ഫരിസേയയിൽ നിക്രൈമോസും എന്നു പേരായ ഒരു ജൂദ
 പ്രമാണിയുണ്ടായിരുന്നു. ²അവൻ രാത്രി ഇസ്രായേൽ അൽ
 മസീഹിന്റെ അടുത്തു വന്നു പറഞ്ഞു: ഉസ്താദ്, അങ്ങ്
 അജ്ജഹൂവിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു ഇമാമാണെന്നു ഞങ്ങൾ
 അറിയുന്നു. അജ്ജഹൂ ³കൂടെയില്ലെങ്കിൽ ഒരുവനും
 അവിടുന്ന് ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ
 കഴിയുകയില്ല. ⁴അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി
 ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
 ഒരുവനു ജനനത് നസീബമകയില്ല. ⁵നിക്രൈമോസ്
 ചോദിച്ചു: പ്രായമായ മനുഷ്യന് ഇത് എങ്ങനെ സാധിക്കും?
 ഉമ്മാന്റെ ഉദരത്തിൽ വീണ്ടും പ്രവേശിച്ച് അവനു
 ജനിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ്
 പ്രതിവചിച്ചു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു,
 വെള്ളത്തലും വൂഹിനാലും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുവനും
 ജനനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക സാധ്യമല്ല. ⁷മാംസത്തിൽ നിന്നു
 ജനിക്കുന്നതു മാംസമാണ്; വൂഹിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നത്
 വൂഹും. ⁸നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിക്കണം എന്നു ഞാൻ
 പറഞ്ഞതു കൊണ്ടു നീ വിസ്മയിക്കേണ്ട.

⁹കാറ്റ് അതിനിഷ്ഠമുള്ളിടത്തേക്കു വീശുന്നു; അതിന്റെ
 ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് എവിടെ നിന്നു
 വരുന്നെന്നോ എവിടേക്കു പോകുന്നെന്നോ നീ അറിയുന്നില്ല.
 ഇതുപോലെയാണ് വൂഹിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന
 ഏവനും. ¹⁰ഇതെല്ലാം എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു
 നിക്രൈമോസ് ചോദിച്ചു. ¹¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ്
 പറഞ്ഞു: നീ ഇസ്രായേലിലെ ഒരു ഇമാമല്ലേ? എന്നിട്ടും

ഇക്കാര്യമൊന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? ¹¹സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു; കണ്ടവയെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നിട്ടും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ¹²ഈ ദുനിയാവിലെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ജനത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

¹³ജനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്ന ഇബ്നുള്ള അല്ലാതെ മറ്റാരും ഇതുവരെ ജനത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ല. ¹⁴മൂസാ നബി (അ) മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതു പോലെ, ¹⁵തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിയ്യ ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് ഇബ്നുള്ളയും ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

¹⁶എന്തെന്നാൽ, ഇസ്രായേൽ മസീഹിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ ജനത്ത് നസീബമാകുന്നതിനു വേണ്ടി, തന്റെ ഏകജാതനെ നൽകാൻ തക്കവിധം (കുർബാനുള്ള) അള്ളാഹു ദുനിയാവിനെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു.

¹⁷അള്ളാഹു ഇബ്നുള്ളയെ ദുനിയാവിലേക്കയച്ചത് ഈ ദുനിയാവിനെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കാനല്ല. പ്രത്യേകം, ഇസ്രായേൽ ദുനിയാവിലുള്ളവരെല്ലാം സുബർഗ്ഗത്തിലാകുന്നതിനാണ്. ¹⁸ഇസ്രായേൽ മസീഹിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളും ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വിശ്വസിക്കാത്തവനോ, അള്ളാഹുവിന്റെ ഏകജാതന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ കമൂലം, നേരത്തേതന്നെ ജഹന്നത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ¹⁹ഇതാണു ശിക്ഷാവിധി: അൽ നൂർ ലോകത്തിലേക്കു വന്നിട്ടും മനുഷ്യർ അൽ നൂറിനേക്കാൾ അധികമായി അന്ധകാരത്തെ

സ്നേഹിച്ചു. കാരണം, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ തിൻമ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ²⁰തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ അൽ നൂറിനെ വെറുക്കുന്നു. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന് അവൻ വെളിച്ചത്തു വരുന്നുമില്ല. ²¹സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നു. അങ്ങനെ, അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അള്ളാഹുവിന്റെ അറിവിൽ ചെയ്യുന്നവയെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു.

യഹ്യാ നബി (അ) ന്റെ ദൗത്യം

²²ഇതിനു ശേഷം ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹും ശിഷ്യൻമാരും യൂദയാ ദേശത്തേക്കു പോയി. അവിടെ അൽ മസീഹ് അവരോടൊത്തു താമസിച്ചു ഗൃഹം നൽകി. ²³സാലിമിനടുത്തുള്ള ഏനോനിൽ വെള്ളം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവിടെ യഹ്യാ¹ നബി (അ) ഗൃഹം നൽകിയിരുന്നു. ആളുകൾ നബിന്റെ അടുത്തു വന്ന് ഗൃഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ²⁴യഹ്യാ നബി (അ) അപ്പോൾ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

²⁵ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹും ഒരു ജൂദനും തമ്മിൽ ശുദ്ധീകരണത്തെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടായി. ²⁶അവർ യഹ്യാ നബി (അ) നെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു: ഉസ്താദ്, ജോർദാന്റെ അക്കരെ നിന്നോടു കൂടിയുണ്ടായിരുന്നവൻ, നീ ആരെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയോ അൽ മസീഹ്, ഇതാ, ഇവിടെ ഗൃഹം നൽകുന്നു. എല്ലാവരും അൽ മസീഹിന്റെ അടുത്തേക്കു പോവുകയാണ്. ²⁷യഹ്യാ നബി (അ) പ്രതിവചിച്ചു: ജനത്തിൽ നിന്നു നൽകപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആർക്കും ഒന്നും സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ²⁸ഞാൻ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അല്ല. പ്രത്യേക, അവനു മുമ്പേ അറയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണ് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു നിങ്ങൾ

തന്നെ സാക്ഷികളാണ്. ²⁹മന്നോടിയുള്ളവനാണ് പൃതിയാപ്തം. അടുത്തു നിന്നു പൃതിയാപ്തം ശ്രവിക്കുന്ന സ്നേഹിതൻ അവന്റെ സ്വരത്തിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ, എന്റെ ഈ സന്തോഷം ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. ³⁰അവൻ വളരുകയും ഞാൻ കുറയുകയും വേണം.

³¹ഉന്നതത്തിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ഉപരിയാണ്. ദുനിയാവിൽ നിന്നുള്ളവൻ ദുനിയാവിലുള്ളത്. അവൻ ഭൗമികകാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനത്തിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ഉപരിയാണ്. ³²അവൻ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു; എങ്കിലും, അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആരും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ³³അവന്റെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ അള്ളാഹു സത്യവാനാണ് എന്നതിനു മുദ്രവയ്ക്കുന്നു. ³⁴അള്ളാഹു അയച്ചവൻ അള്ളാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുന്നു; അള്ളാഹു അളന്നല്ല വുഹിൽ ഖുദ്യുസിനെ കൊടുക്കുന്നത്. ³⁵അള്ളാഹു പൂത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എല്ലാം ഈശാ അൽ മസീഹിന്റെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ³⁶പൂത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യ ജീവൻ ലഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പൂത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവൻ ജീവൻ ദർശിക്കുകയില്ല. അള്ളാഹുവിന്റെ കോപം അവന്റെ മേൽ ഉണ്ട്.

യഹിയാ 4

ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹും സമരിയാക്കാരിയും

¹യഹൂദന്മാർ നബി (അ) നെക്കൾ അധികം ആജ്ഞകളെ താൻ ശിഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ഗുസൽ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഫരിസേയർ കേട്ടതായി ഇസ്രായേൽ ²അൽ മസീഹ് അറിഞ്ഞു. ³വാസ്തവത്തിൽ, സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാതെ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് നേരിട്ട് ആർക്കും ഗുസൽ നൽകിയില്ല. ⁴അൽ മസീഹ് യൂദയാ വിട്ട് വീണ്ടും ഗലീലയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ⁵അൽ മസീഹ് സമരിയായിലൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ⁶സമരിയായിലെ സിക്കാർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് എത്തി. യാഖൂബ (അ) ന്റെ മകൻ യൂസൂഫ് നബി (അ) ന്നു നൽകിയ വയലിനടുത്താണ് ഈ പട്ടണം. ⁷യാഖൂബ് നബി (അ) ന്റെ കിണർ അവിടെയാണ്. യാത്ര ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ആ കിണറിന്റെ കരയിൽ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിക്കൂറായിരുന്നു.

⁸ആ സമയം ഒരു സമരിയാക്കാരി അവിടെ വെള്ളം കോരാനു വന്നു. ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവളോട് എനിക്കു കുടിക്കാൻ തരുക എന്നു പറഞ്ഞു. ⁹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെക്കൂടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയിരുന്നു. ¹⁰ആ സമരിയാക്കാരി ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനോടു ചോദിച്ചു: അങ്ങനെയൊരു ജൂദനായിരിക്കേ, സമരിയാക്കാരിയായ എനോടു കുടിക്കാൻ ചോദിക്കുന്നതെന്ത്? ജൂദരും സമരിയാക്കാര്യും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ¹¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ്

അവളോടു പറഞ്ഞു: അള്ളാഹുവിന്റെ ബർക്കത്ത് എന്തെന്നും എനിക്കു കൂടിക്കാൻ തരുക എന്നു നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ആരെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, നീ അവനോടു ചോദിക്കുകയും അദ്ദേഹം നിനക്കു തരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ¹¹അവൾ പറഞ്ഞു: റബ്ബെ വെള്ള കോരാൻ അങ്ങേക്കു പാത്രമില്ല; കിണറോ ആഴമുള്ളതും പിന്നെ ഈ ജീവ ജലം അങ്ങേക്കു എവിടെ നിന്നു കിട്ടും? ¹²ഈ കിണർ ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യാഖൂബ് നബി (അ) കാൾ വലിയവനാണോ അങ്ങുന്ന്? അവനും അവന്റെ മക്കളും കന്നുകാലികളും ഈ കിണറ്റിൽ നിന്നാണു കൂടിച്ചിരുന്നത്. ¹³ഇസാഅൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഈ വെള്ളം കൂടിക്കുന്ന ഏവനും വീണ്ടും ദാഹിക്കും. ¹⁴എന്നാൽ, ഞാൻ നൽകുന്ന വെള്ളം കൂടിക്കുന്നവന് പിന്നീട് ഒരിക്കലും ദാഹിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നൽകുന്ന ജലം അവനിൽ ഹയാത്തുൽ ജന്നത്തിലേക്ക് നിർഗമിക്കുന്ന അരുവിയാകും. ¹⁵അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: ആ ജലം എനിക്കു തരുക. മേലിൽ എനിക്കു ദാഹിക്കുകയില്ലല്ലോ. വെള്ളം കോരാൻ ഞാൻ ഇവിടെ വരുകയും വേണ്ടല്ലോ.

¹⁶ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നീ ചെന്ന് നിന്റെ ഷൊഹറിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുക. ¹⁷എനിക്കു ഷൊഹർ ഇല്ല എന്ന് ആ സ്ത്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇസാ അൽ മസീഹ് അവളോടു പറഞ്ഞു: എനിക്കു ഷൊഹർ ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ¹⁸നീ അഞ്ചു നിക്കഹ് കഴിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ളവൻ നിന്റെ ഷൊഹർ അല്ല. നീ പറഞ്ഞതു സത്യമാണ്. ¹⁹അവൾ പറഞ്ഞു: റബ്ബെ

അങ്ങൻ ഒരു മുഹ്ജിസാത്താണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ²⁰ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ ഇബ്രദത്ത് നടത്തി; എന്നാൽ, യഥാർഥമായ ഇബ്രദത്ത്‌മാന ജറുസലേമിലാണ് എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ²¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ, എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. ഈ മലയിലോ ജറുസലേമിലോ നിങ്ങൾ അള്ളാഹുവിന് ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യാത്ത കാലം വരുന്നു. ²²നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിന് ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനെ ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ, നജാത്ത് ജൂദിൽ നിന്നാണ്. ²³എന്നാൽ, യഥാർഥ ഇബ്രദത്ത്കാർ വുഹിലും സത്യത്തിലും അള്ളാഹുവിന് ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യുന്ന സമയം വരുന്നു. അല്ല, അത് ഇപ്പോൾത്തന്നെയാണ്. യഥാർഥത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഇബ്രദത്ത് തന്നെയാണ് അള്ളാഹു ²⁴അന്വേഷിക്കുന്നതും. ²⁴അള്ളാഹു വുഹാണ്. അവിടുത്തെ ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യുന്നവർ വുഹിലും സത്യത്തിലുമാണ് ഇബ്രദത്ത് ചെയ്യേണ്ടത്. ²⁵ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: ഇസ്രായേൽ-അൽമസീഹ്- വരുമെന്ന് എനിക്ക് അറിയാം. അൽ മസീഹ് വരുമ്പോൾ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കും. ²⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവളോടു പറഞ്ഞു: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെയാണ് അൽ മസീഹ്. ²⁷ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ തിരിച്ചെത്തി. ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ഒരു സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. എന്നാൽ, എന്തു ചോദിക്കുന്നെന്നോ എന്തുകൊണ്ട് അവളോടു സംസാരിക്കുന്നെന്നോ ആരും ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനോടു ചോദിച്ചില്ല. ²⁸ആ സ്ത്രീയാകട്ടെ കൂടം അവിടെ വെച്ചിട്ട്,

പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി, ആളുകളോടു പറഞ്ഞു: ²⁹ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ വന്നു കാണുവിൻ. ഇദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കുമോ അൽ മസീഹ്? ³⁰അവർ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് അൽ മസീഹിന്റെ അടുത്തു വന്നു.

³¹തത്സമയം സാഹബങ്ങൾ ഈസാ അൽ മസീഹിനോടു അപേക്ഷിച്ചു: റബ്ബീ, ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലും. ³²ഈസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഭക്ഷണം എനിക്കുണ്ട്. ³³ആരെങ്കിലും ഈസാ അൽ മസീഹിനു ഭക്ഷണം കൊണ്ടു വന്നു കൊടുത്തിരിക്കുമോ എന്നു സാഹബങ്ങൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞു. ³⁴ഈസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും അവന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുകയുമാണ് എന്റെ ഭക്ഷണം. ³⁵നാലു മാസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ വിളവെടുപ്പായി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലേ? എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നു, നിങ്ങൾ കണ്ണുകളുയർത്തി വയലുകളിലേക്കു നോക്കുവിൻ. അവ ഇപ്പോൾത്തന്നെ വിളഞ്ഞു കൊയ്ത്തിനു പാകമായിരിക്കുന്നു. ³⁶കൊയ്യുന്നവനു കൂലി കിട്ടുകയും അവൻ നിത്യ ജീവിതത്തിലേക്കു ഫലം ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, വിതയ്ക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒപ്പം സന്തോഷിക്കുന്നു. ³⁷വിതയ്ക്കുന്നത് ഒരുവൻ, കൊയ്യുന്നത് മറ്റൊരുവൻ എന്ന ചൊല്ലി ഇവിടെ സാർഥകമായിരിക്കുന്നു. ³⁸നിങ്ങൾ അധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിളവു ശേഖരിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചു; മറ്റുള്ളവരാണ് അധ്വാനിച്ചത്. അവരുടെ അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

³⁹ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം അൽ മസീഹ് എന്നോടു പറഞ്ഞു

എന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ സാക്ഷ്യം മൂലം പട്ടണത്തിലെ സമരിയാക്കാരിൽ അനേകർ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിൽ വിശ്വസിച്ചു. ⁴⁰ആ സമരിയാക്കാർ അൽ മസീഹിന്റെ അടുത്തു വന്നു തങ്ങളോടൊത്തു വസിക്കണമെന്ന് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ഇസ്രായേൽ മസീഹ് രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ⁴¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ കലാം ശ്രവിച്ച മറ്റു പലരും അൽ മസീഹിൽ വിശ്വസിച്ചു. ⁴²അവർ ആ സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു: ഇനിമേൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു നിന്റെ വാക്കു മൂലമല്ല. കാരണം, ഞങ്ങൾതന്നെ നേരിട്ടു ശ്രവിക്കുകയും ഇദ്ദേഹമാണു യഥാർഥത്തിൽ ലോക രക്ഷകൻ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

രാജസേവകന്റെ മകനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു
(മത്തായി 8:5-8:13; ലൂക്ക 7:1-7:10)

⁴³രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവിടെ നിന്നു ഗലീലിയിലേക്കു പോയി. ⁴⁴നബിമാർ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ഖുറുമാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ഇസ്രായേൽ മസീഹ് തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ⁴⁵ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ഗലീലിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഗലീലിയാക്കാർ അൽ മസീഹിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. എന്തെന്നാൽ, തിരുനാളിൽ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ജറുസലേമിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അവർ കണ്ടിരുന്നു. അവരും തിരുനാളിനു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

⁴⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് വീണ്ടും ഗലീലിയിലെ കാനായിലെത്തി. അവിടെവെച്ചാണ് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് വെള്ള വീഞ്ഞാക്കിയത്. കഹർണാഹൂമിൽ ഒരു രാജസേവകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ മകൻ രോഗ

ബഥിതനായിരുന്നു. ⁴⁷ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് ജൂദായിൽ നിന്നു ഗലീലിയിലേക്കു വന്നെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ചെന്ന് തന്റെ ആസന്ന മരണനായ മക്കനെ വന്നു സുഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഇന്ത്യ അൽ മസീഹിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ⁴⁸അപ്പോൾ ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അടയാളങ്ങളും അദ്ഭുതങ്ങളും കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലല്ലോ. ⁴⁹അപ്പോൾ, ആ രാജസേവകൻ ഇന്ത്യ അൽ മസീഹിനോട് അപേക്ഷിച്ചു: റബ്ബെ എന്റെ മകൻ മരിക്കും മുമ്പ് വരണമേ! ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: പൊയ്ക്കൊള്ളുക. നിന്റെ മകൻ ജീവിക്കും.

⁵⁰ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞ വചനം വിശ്വസിച്ചു അവൻ പോയി. ⁵¹പോകും വഴി മകൻ സുഖം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്തയുമായി ഭൃത്യൻമാർ എതിരേ വന്നു. ⁵²ഏതു സമയത്താണ് അവന്റെ സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെട്ടത് എന്ന് അവൻ അന്വേഷിച്ചു. ഇന്നലെ ഏഴാം മണിക്കൂറിൽ പനി വിട്ടുമാറി എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ⁵³നിന്റെ മകൻ ജീവിക്കും എന്ന് ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞത് ആ മണിക്കൂറിൽത്തന്നെയാണെന്ന് ആ പിതാവു മനസ്സിലാക്കി; അവനും കുടുംബം മുഴുവനും ഇമ്മാൻ വെച്ചു

⁵⁴ഇത് ജൂദായിൽ നിന്നു ഗലീലിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പ്രവർത്തിച്ച രണ്ടാമത്തെ അടയാളമാണ്.

യഹിയാ 5

ബേത്സഥായിലെ രോഗശാന്തി

¹ഇതിനുശേഷം, യൂദരുടെ ഒരു തിരുനാളിന് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് ജറുസലേമിലേക്കു പോയി.

²ജറുസലേമിൽ അജ്ഞാതനായ ഒരാൾ ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ ബേത്സഥാ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഒരു കുളമുണ്ടായിരുന്നു; അതിന് അഞ്ചു മൺഡപങ്ങളും. ³അവിടെ കുരും മൂടനും തളർവാതകമായ അനേകം രോഗികൾ കിടന്നിരുന്നു. ⁴ഒരു മലക്ക് കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കും, വെള്ളം കലങ്ങിയ ശേഷം ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏത് രോഗമുള്ളവനായാലും സൗഖ്യം വരും. ⁵മുപ്പത്തിയെട്ടു കൊല്ലം രോഗിയായിരുന്ന ഒരുവൻ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ⁶അവൻ അവിടെ കിടക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് കണ്ടു. അവൻ വളരെ നാളായി കിടപ്പിലാണെന്ന് അറിഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് ചോദിച്ചു: സുഖം പ്രാപിക്കാൻ നിനക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടോ? ⁷അവൻ പറഞ്ഞു: റബ്ബേ വെള്ളമിളക്കുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിലേക്കിറക്കാൻ ആരുമില്ല. ഞാൻ എത്തുമ്പോഴേക്കും മറ്റൊരുവൻ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ⁸ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് അവനോടു പറഞ്ഞു: എഴുന്നേറ്റു കിടക്കുകയും നടക്കുക. ⁹അവൻ തത്ക്ഷണം സുഖം പ്രാപിച്ച് കിടക്കയെടുത്തു നടന്നു. അന്ന് സാബത്ത് ആയിരുന്നു. ¹⁰അതിനാൽ, സുഖം പ്രാപിച്ച ആ മനുഷ്യനോടു യൂദർ പറഞ്ഞു: ഇന്നു സാബത്താകയാൽ കിടക്ക ചുമക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ്. ¹¹അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയവൻ നിന്റെ

കിടക്കയെടുത്തു നടക്കുക എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു. ¹²അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: കിടക്കയെടുത്തു നടക്കുക എന്ന് നിന്നോടു പറഞ്ഞവൻ ആരാണു്? ¹³അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ഇസാ അൽ മസീഹ് മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവൻ ആരാണെന്നു സുഖം പ്രാപിച്ചവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ¹⁴പിന്നീട് ഇസാ നബി (സ) ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്സിൽ വെച്ച് അവനെ കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു: ഇതാ, നീ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ മോശമായതൊന്നും സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ മേലിൽ പാപം ചെയ്യരുത്. ¹⁵അവൻ പോയി, ഇസാ അൽ മസീഹാണു തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയതെന്ന് യൂദരെ അറിയിച്ചു. ¹⁶സാബത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ യൂദർ ഇസാ അൽ മസീഹിനെ ദ്രോഷിച്ചു. ¹⁷ഇസാ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തന നിരതനാണു്; ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ¹⁸ഇതു മൂലം അവനെ വധിക്കാൻ യൂദർ കൂടുതലായി പരിശ്രമിച്ചു. കാരണം, അവൻ സാബത്തു ലംഘിക്കുക മാത്രമല്ല തന്നെത്തന്നെ അള്ളാഹുവിനു തുല്യനാക്കിക്കൊണ്ടു് അള്ളാഹുവിനെ പിതാവെന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുത്രന്റെ അധികാരം

¹⁹ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നതെല്ലാതെ പുത്രൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, പിതാവു ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അപ്രകാരം തന്നെ പുത്രനും ചെയ്യുന്നു. ²⁰എന്തെന്നാൽ, പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുകയും താൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവനെ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ

വിസ്മയീകത്തക്കവിധം ഇവയെക്കൾ വലിയ
 പ്രവൃത്തികളും അവിടുന്ന് അവനെ കാണിക്കും. ²⁴പിതാവ്
 മരിച്ചവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് അവർക്കു ജീവൻ നൽകുന്നതു
 പോലെതന്നെ പുത്രനും താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു ജീവൻ
 നൽകുന്നു. ²²പിതാവ് ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല; വിധി
 മുഴുവനും അവിടുന്ന് പുത്രനെ
 ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ²³പിതാവിനെ ആദരിക്കുന്നതു പോലെ
 തന്നെ, എല്ലാവരും പുത്രനെയും ആദരിക്കേണ്ടതിനാണ്
 ഇത്. പുത്രനെ ആദരിക്കാത്തവരാരും അവനെ അയച്ച
 പിതാവിനെയും ആദരിക്കുന്നില്ല. ²⁴സത്യം സത്യമായി ഞാൻ
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്റെ കലാം കേൾക്കുകയും
 എന്നെ അയച്ചവനിൽ ഇമ്മാൻ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു
 (ജനത്തുൽ ഹയാത്ത്) നിത്യ ജീവനുണ്ട് അവനു
 ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പ്രത്യുത, അവൻ മരണത്തിൽ
 നിന്നു ജീവനിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു.

²⁵സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, മരിച്ചവർ
 ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കുന്ന സമയം
 വരുന്നു; അല്ല, വന്നു കഴിഞ്ഞു. ആ സ്വരം ശ്രവിക്കുന്നവർ
 ജീവിക്കും. ²⁶എന്തെന്നാൽ, പിതാവിനു തന്നിൽത്തന്നെ
 ജീവനുള്ളതു പോലെ പുത്രനും തന്നിൽത്തന്നെ
 ജീവനുണ്ടാകാൻ അവിടുന്ന് വരം
 നൽകിയിരിക്കുന്നു. ²⁷അള്ളാഹുവിന്റെ വചനം ജഡമായതു
 കൊണ്ട് വിധിക്കാനുള്ള അധികാരവും അവനു
 നൽകിയിരിക്കുന്നു. ²⁸ഇതിൽ നിങ്ങൾ വിസ്മയീകേണ്ടെ.
 എന്തെന്നാൽ, കല്ലുകെട്ടിയുള്ളവരെല്ലാം അവന്റെ സ്വരം
 ശ്രവിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു. ²⁹അപ്പോൾ നൻമ ചെയ്തവർ
 ജീവന്റെ ഉയിർപ്പിനായും തിന്മ ചെയ്തവർ
 ശിക്ഷാവിധിയുടെ ഉയിർപ്പിനായും പുറത്തു വരും.

ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ സാക്ഷ്യം

³⁰സ്വമേധയാ ഒന്നും ചെയ്യാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ ശ്രവിക്കുന്നതു പോലെ, ഞാൻ വിധിക്കുന്നു. എന്റെ വിധി നീതി പൂർവകവുമാണ്. കാരണം, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാണ് ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ³¹ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. ³²എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന വേറൊരാളുണ്ട്. എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ³³നിങ്ങൾ യഹൂദ്യ നബി (അ) അടുത്തേക്ക് ആളയച്ചു, അവൻ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

³⁴ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനാണ് ഞാൻ ഇതെല്ലാം പറയുന്നത്. ³⁵കത്തി ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു വിളക്കായിരുന്നു അവൻ. അൽപ സമയത്തേക്ക് അവന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ആഹ്ളാദിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഒരുക്കുമായിരുന്നു. ³⁶എന്നാൽ, യഹൂദ്യ നബി (അ) കാൾ വലിയ സാക്ഷ്യം എനിക്കുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കാനായി പിതാവ് എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച ജോലികൾ - ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജോലികൾതന്നെ - പിതാവാണ് എന്നെ അയച്ചതെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ³⁷എന്നെ അയച്ച പിതാവുതന്നെ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ സ്വരം നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല, രൂപം കണ്ടിട്ടുമില്ല. ³⁸അവിടുന്ന് അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തതു കൊണ്ട് അവിടുത്തെ വചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നില്ല.

³⁹വിശുദ്ധ കിത്താബുകൾ നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു, എന്തെന്നാൽ, അവയിൽ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. അവതന്നെയാണ് എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നത്. ⁴⁰എന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് എന്റെ അടുത്തേക്കുവരാൻ നിങ്ങൾ വിസമ്മതിക്കുന്നു. ⁴¹മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ഞാൻ മഹത്വം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ⁴²എനിക്കു നിങ്ങളെ അറിയാം. നിങ്ങളിൽ അള്ളാഹുവിന്റെ സ്നേഹമില്ല. ⁴³ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, മറ്റൊരുവൻ സ്വന്തം നാമത്തിൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെ സ്വീകരിക്കും. ⁴⁴പരസ്പരം മഹത്വം സ്വീകരിക്കുകയും ഏക റബ്ബിൽ നിന്നു വരുന്ന മഹത്വം അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയും?

⁴⁵പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞാനായിരിക്കും നിങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മൂസാ നബി (അ) ആയിരിക്കും നിങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക. ⁴⁶നിങ്ങൾ മൂസാ നബി (അ) വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെയും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. കാരണം, എന്നെക്കുറിച്ച് അവൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

⁴⁷എന്നാൽ, അവൻ എഴുതിയവ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്റെ വാക്കുകൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

യഹിയാ 6

അപ്പം വർധിപ്പിക്കുന്നു

(മത്തായി 14:13-21; മർക്കോസ് 6:30-44; ലൂക്ക 9:10-17)

¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് തിബേരിയാസ് എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഗലീലിക്കാളിന്റെ മരുകരയിലേക്കു പോയി. ²വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവനെ അന്യഗമിച്ചു. കാരണം, രോഗികളിൽ അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങൾ അവർ കണ്ടിരുന്നു. ³ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് മലയിലേക്കു കയറി സാഹബമാക്കളോടു കൂടെ അവിടെയിരുന്നു. ⁴യൂദരുടെ ഖർബ്ബാനി പെരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. ⁵ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് കണ്ണുകളുയർത്തി ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തന്റെ അടുത്തേക്കു വരുന്നതു കണ്ടു. അവൻ പീലിപ്പോസിനോടു ചോദിച്ചു: ഇവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ നാം എവിടെ നിന്ന് അപ്പം വാങ്ങും? ⁶അവനെ പരീക്ഷിക്കാനാണ് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചത്. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് നേരത്തെ മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്നു. ⁷പീലിപ്പോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ഓരോരുത്തർക്കും അൽപം വീതം കൊടുക്കുവാൻ ഇരുന്നൂറു ദനാറയ്ക്കുള്ള അപ്പം പോലും തികയുകയില്ല. ⁸സാഹബമാക്കളിലൊരുവനും ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ സഹോദരനുമായ അന്ത്രയോസ് അവനോടു പറഞ്ഞു: ⁹അഞ്ചു ബർലിയപ്പവും രണ്ടു മീനും കൈവശമുള്ള ഒരു കുട്ടി ഇവിടെയുണ്ട് എന്നാൽ, ഇത്രയും പേർക്ക് അതെന്തുണ്ട്? ¹⁰ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അജ്ഞാതയെല്ലാം ഭക്ഷണത്തിനരുത്തുവിൻ. ആ സ്ഥലത്തു പൂർണ്ണ തഴച്ചു വളർന്നിരുന്നു. അയ്യായിരത്തോളം വരുന്ന പുരുഷന്മാർ അവിടെ ഇരുന്നു. ¹¹അനന്തരം ഇസ്രായേൽ

മസീഹ് അപ്പമെടുത്ത് കൃതജ്ഞതാ സ്തോത്രം ചെയ്ത് അവർക്കു വിതരണം ചെയ്തു; അതു പോലെ തന്നെ മീനും വേണ്ടത്ര നൽകി. ¹²അവർ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായപ്പോൾ അവൻ സാഹചര്യങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാതെ മിച്ചമുള്ള ക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിക്കുവിൻ. ¹³അഞ്ചു ഞാർലിയപ്പത്തിൽ നിന്നു ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചതിനു ശേഷം മിച്ചം വന്ന ക്ഷണങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു കൂട്ട നിറയെ അവർ ശേഖരിച്ചു. അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അടയാളം കണ്ട ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: ¹⁴ലോകത്തിലേക്കു വരാനിരുന്ന നബി സത്യമായും ഇവനാണ്. ¹⁵അവർ വന്നു തന്നെ ഞാർഷായാക്കാൻ വേണ്ടി ബലമായി പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ ഭാവികുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഇസ്രായേൽ മസീഹ് വീണ്ടും തനിയെ മലമുകളിലേക്കു പിൻമാറി.

വെള്ളത്തിനുമീതേ നടക്കുന്നു

¹⁶വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ കടൽക്കരയിലേക്കു പോയി. ¹⁷അവർ ഒരു തോണിയിൽ കയറി കടലിനക്കരെ കഫർണാഹൂമിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി; ഇസ്രായേൽ മസീഹ് അവരുടെ അടുക്കലെത്തിയിരുന്നുമില്ല.

¹⁸ശക്തിയേറിയ കാറ്റടിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ട് കടൽ ക്ഷോഭിച്ചു. ¹⁹ഇരുപത്തഞ്ചോ മൂപ്പതോ സ്താദിയോൺ ദൂരം തണ്ടു വലിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മസീഹ് കടലിനു മീതേ നടന്ന് തോണിയെ സമീപിക്കുന്നതു കണ്ട് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ²⁰അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാനാണ്; ഭയപ്പെടേണ്ട. ²¹അവനെ വെള്ളത്തിൽ കയറ്റാൻ അവരാഗ്രഹിച്ചു. പെട്ടെന്ന് തോണി അവർ ലക്ഷ്യം വച്ചിരുന്ന കരയ്ക്ക് അടുത്തു. ²²അവിടെ ഒരു തോണി മാത്രമേ

ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നും സാഹബമക്കളോടൊപ്പം ഇൗസാ അൽ മസീഹ് അതിൽ കയറിയിരുന്നില്ല എന്നും സാഹബമക്കൾ തനിയെ ആണു പോയതെന്നും കടലിന്റെ മറുകര നിന്ന ആളുകൾ പിറ്റെ ദിവസം മനസ്സിലാക്കി. ²³റബ്ബ് കൃതജ്ഞന്മാർ സ്തോത്രം ചെയ്തു നൽകിയ അപ്പം ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ച ആ സ്ഥലത്തിനടുത്തേക്കു തിബേരിയാസിൽ നിന്നു മറ്റു തോണികൾ വന്നു. ²⁴ഇൗസാ അൽ മസീഹോ സാഹബമക്കളോ അവിടെയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം തോണികളിൽ കയറി ഇൗസാ അൽ മസീഹിനെത്തിരക്കി കഫർണാഹൂമിലെത്തി.

ജീവന്റെ അപ്പം

²⁵ഇൗസാ അൽ മസീഹിനെ കടലിന്റെ മറുകരയിൽ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: ഉസ്താദ്, അങ്ങ് എപ്പോൾ ഇവിടെയെത്തി? ²⁶ഇൗസാ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അടയാളങ്ങൾ കണ്ടതു കൊണ്ടല്ല, അപ്പം ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായതു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നു അന്വേഷിക്കുന്നത്. ²⁷നശ്വരമായ അപ്പത്തിനു വേണ്ടി അധ്വാനിക്കാതെ മനുഷ്യപുത്രൻ തരുന്ന നിത്യ ജീവന്റെ അനശ്വരമായ അപ്പത്തിനു വേണ്ടി അധ്വാനിക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, അള്ളാഹുല് സുബ്ഹാന തഅലാ അവന്റെ മേൽ അംഗീകാര മുദ്രവച്ചിരിക്കുന്നു. ²⁸അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: അള്ളാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകാൻ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം? ²⁹ഇൗസാ അൽ മസീഹ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇതാണു അള്ളാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി - അവിടുന്ന് അയച്ചവനിൽ ഇമ്മാൻ വെക്കുക. ³⁰അപ്പോൾ

അവർ ചോദിച്ചു: ഞങ്ങൾ കണ്ട നിന്നിൽ
 ഈമാനാക്കേണ്ടതിന് എന്തടയാളമാണു നീ ചെയ്യുക?
 എന്താണു നീ പ്രവർത്തിക്കുക? ³¹അവിടുന്ന് അവർക്കു
 ഭക്ഷിക്കുവാൻ ജനത്തിൽ നിന്ന് അപ്പം കൊടുത്തു
 എന്നെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ, ഞങ്ങളുടെ
 പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു. ³²ഇസ്രായാ
 അൽ മസീഹ് മറുപടി പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, മൂസാ നബി (അ) അല്ല നിങ്ങൾക്ക്
 ജനത്തിൽ നിന്ന് അപ്പം തന്നത്; എന്റെ പിതാവാണ്
 ജനത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു യഥാർഥമായ അപ്പം
 തരുന്നത്. ³³എന്തെന്നാൽ, അജ്ഞാപുത്രന്റെ അപ്പം
 ജനത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന് ലോകത്തിനു ജീവൻ
 നൽകുന്നതത്രേ. ³⁴അപ്പോൾ അവർ അവനോട്
 അപേക്ഷിച്ചു: റബ്ബേ ഈ അപ്പം ഞങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും
 നൽകണമേ. ³⁵ഇസ്രായാ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു:
 ഞാനാണ് ജീവന്റെ അപ്പം. എന്റെ അടുത്തു വരുന്നവന്
 ഒരിക്കലും വിശക്കുകയില്ല. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്
 ദാഹിക്കുകയുമില്ല. ³⁶എന്നാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെക്കണ്ടിട്ടും
 വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ³⁷പിതാവ് എനിക്കു നൽകുന്നവരെല്ലാം
 എന്റെ അടുത്തു വരും. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ
 ഞാൻ ഒരിക്കലും തള്ളിക്കളയുകയുമില്ല. ³⁸ഞാൻ
 ജനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത് എന്റെ ഇഷ്ടം
 പ്രവർത്തിക്കാനല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം
 നിറവേറ്റാനാണ്. ³⁹അവിടുന്ന് എനിക്കു നൽകിയവരിൽ
 ഒരവനെപ്പോലും ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ, അന്ത്യ
 ദിനത്തിൽ ഉയിർപ്പിക്കണമെന്നതാണ് എന്നെ അയച്ചവന്റെ
 ഇഷ്ടം. ⁴⁰പുത്രനെ കാണുകയും അവനിൽ
 വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാരോ അവനു നിത്യജീവൻ

ഉണ്ടാകണമെന്നതാണ് എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം. അന്ത്യ ദിനത്തിൽ അവനെ ഞാൻ ഉയിർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ⁴¹ജനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഞാനാണ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ യൂദർ അവനെതിരേ പിറുപിറുത്തു. ⁴²അവർ പറഞ്ഞു: ഇവൻ യൂസഫിന്റെ മകനായ ഇസായല്ലേ? ഇവന്റെ ഉപ്പാനെയും ഉമ്മാനെയും നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടെ? പിന്നെയെങ്ങനെയാണ്, ഞാൻ ജനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നത്? ⁴³ഇസായ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പരസ്പരം പിറുപിറുക്കേണ്ടതില്ല. ⁴⁴എന്നെ അയച്ച പിതാവ് ആകർഷിച്ചാലല്ലാതെ ഒരുവനും എന്റെ അടുക്കലേക്കു വരാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അന്ത്യദിനത്തിൽ അവനെ ഞാൻ ഉയിർപ്പിക്കും. ⁴⁵അവരെല്ലാവരും അള്ളാഹുവിനാൽ തഅലീം നൽകപ്പെട്ടവരാകും എന്ന് മുഹ്ജിസാത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിതാവിൽ നിന്നു ശ്രവിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തവരെല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. ⁴⁶ആരെങ്കിലും പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. അള്ളാഹുവിൽ നിന്നുള്ളവൻ മാത്രമേ അള്ളാഹു സൂബ്ഹാന തഅലായെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ⁴⁷സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഇമ്മാൻ വെക്കുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ട്.

⁴⁸ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പമാണ്. ⁴⁹നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൻമാർ മരുഭൂമിയിൽ വച്ചു മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു; എങ്കിലും അവർ വഹാത്തായി. ⁵⁰ഇതാകട്ടെ, മനുഷ്യൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സ്വർഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ അപ്പമാണ്. ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ വഹാത്താകുകയില്ല. ⁵¹ജനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാനാണ്. ആരെങ്കിലും ഈ അപ്പത്തിൽ നിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി ഞാൻ നൽകുന്ന

അപ്പം എന്റെ ശരീരമാണ്. ⁵²ഇതെപ്പറ്റി യഹൂദർക്കിടയിൽ തർക്കമുണ്ടായി. തന്റെ ശരീരം നമുക്കു ഭക്ഷണമായിത്തരാൻ ഇവൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. ⁵³ഇങ്ങോട്ടു അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ⁵⁴എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ട്. അവസാന ദിവസം ഞാൻ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കും. ⁵⁵എന്തെന്നാൽ, എന്റെ ശരീരം യഥാർഥ ഭക്ഷണമാണ്. എന്റെ രക്തം യഥാർഥ പാനീയവുമാണ്. ⁵⁶എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. ⁵⁷ജീവിക്കുന്നവനായ പിതാവ് എന്നെ അയച്ചു; ഞാൻ പിതാവുമൂലം ജീവിക്കുന്നു. അതുപോലെ, എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ മൂലം ജീവിക്കും. ⁵⁸ഇതു ജനത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പമാണ്. പിതാക്കൻമാർ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു; എങ്കിലും മരിച്ചു. അതുപോലെയല്ല ഈ അപ്പം. ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ⁵⁹കഹർണാഹൂമിലെ പള്ളിയിൽ തഅലീം കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ ഇതു പറഞ്ഞത്.

നിത്യജീവന്റെ വചസ്സുകൾ

⁶⁰ഇതുകേട്ട് അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പലരും പറഞ്ഞു: ഈ കലാം കഠിനമാണ്. ഇതു ശ്രവിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? ⁶¹തന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ പിറുപിറുക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇങ്ങോട്ടു അൽ മസീഹ് അവരോടു ചോദിച്ചു:

ഇതു നിങ്ങൾക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നുവോ? ⁶²അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ആദ്യം ആയിരുന്നിടത്തേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ? ⁶³റൂഹുൽ ഖുദ്ദുസാണു ജീവൻ നൽകുന്നത്; ശരീരം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ റൂഹും ജീവനുമാണ്. ⁶⁴എന്നാൽ, ഇമ്മാനുജളവരായി നിങ്ങളിൽ ചിലരുണ്ട് അവർ ആരെന്നും തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാനിരിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും ആദ്യം മുതലേ അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ⁶⁵അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതുകൊണ്ടാണ്, പിതാവിൽ നിന്നു വരും ലഭിച്ചാലല്ലാതെ എന്റെയടുക്കലേക്കു വരാനു ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്.

⁶⁶ഇതിനുശേഷം അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളരെപ്പേർ അവനെ വിട്ടുപോയി; അവർ പിന്നീടൊരിക്കലും അവന്റെ കൂടെ നടന്നില്ല. ⁶⁷ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് പന്ത്രണ്ടു പേരോടുകൂടി ചോദിച്ചു: നിങ്ങളും പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? ⁶⁸ശിമയോൻ പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: റബ്ബേ ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുത്തേക്കു പോകും? നിത്യജീവന്റെ കലാം നിന്റെ പക്കലുണ്ട്. ⁶⁹നീയാണു അജ്ഞാപുരുഷന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ⁷⁰ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു പേരെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലേ? എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഇബ്രീസാണ്. ⁷¹അവൻ ഇതു പറഞ്ഞത് ശിമയോൻ സ്കറിയോത്തായുടെ മകനായ യൂദാസിനെക്കുറിച്ചാണ്. എന്തെന്നാൽ, പന്ത്രണ്ടു പേരിലൊരാളായ അവനാണ് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാനിരുന്നത്.

ഘറിയാ 7

കൂടാരപ്പെരുനാൾ

¹ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ഗലീലിയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. യൂദർ അവനെ വധിക്കാൻ അവസരം പാർത്തിരുന്നതിനാൽ യൂദയായിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ²യൂദരുടെ കൂടാരപ്പെരുനാൾ സമീപിച്ചിരുന്നു. ³അവന്റെ സഹോദരൻമാർ അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണങ്ങളാൽ നീ ഇവിടം വിട്ടു യൂദയായിലേക്കു പോവുക. ⁴പരസ്യമായി അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ രഹസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. നീ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, നിന്നെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുക. ⁵അവന്റെ സഹോദരൻമാർ പോലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്റെ സമയം ഇതുവരെയും ആയിട്ടില്ല. നിങ്ങൾക്കെക്കൂടെ എപ്പോഴും അനുകൂലമായ സമയമാണല്ലോ. ⁷ലോകത്തിനു നിങ്ങളെ വെറുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തിൻമയാണെന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ അത് എന്നെ വെറുക്കുന്നു. ⁸നിങ്ങൾ പെരുനാളിനു പൊയ്ക്കൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ ഈ പെരുനാളിനു പോകുന്നില്ല. എന്നെന്നാൽ, എന്റെ സമയം ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. ⁹ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് അവൻ ഗലീലിയിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു.

¹⁰എന്നാൽ, അവന്റെ സഹോദരൻമാർ പെരുനാളിനു പോയതിനു ശേഷം അവനും പോയി; പരസ്യമായല്ല, രഹസ്യമായി. ¹¹അവനെവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ട്

പെരുനാളിൽ യൂദർ അവനെ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ¹²ആളുകൾ അവനെപ്പറ്റി രഹസ്യമായി പലതും പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ് എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു. അല്ല, അവൻ ജനങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും. ¹³എങ്കിലും യൂദരെ ഭയന്ന് ആരും അവനെപ്പറ്റി പരസ്യമായി ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല.

ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ വിജ്ഞാനം

¹⁴പെരുനാൾ പകുതിയായപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു തഅലീം കൊടുത്തു തുടങ്ങി. ¹⁵ഒന്നും പഠിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ, ഇവൻ ഇത്ര അറിവ് എവിടെ നിന്നു കിട്ടി എന്നു പറഞ്ഞു യൂദർ വിസ്മയിച്ചു. ¹⁶ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്റെ തഅലീം എന്റെ സ്വന്തമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെതത്രേ. ¹⁷അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റാൻ മനസ്സുള്ളവൻ ഈ തഅലീം അള്ളാഹുല് സുബ്ഹാന തഅലായിൽ നിന്നുള്ളതോ അതോ ഞാൻ സ്വയം നൽകുന്നതോ എന്നു മനസ്സിലാക്കും. ¹⁸സ്വമേധയാ സംസാരിക്കുന്നവൻ സ്വന്തം മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ, തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാനാണ്. അവനിൽ അനീതിയില്ല.

¹⁹മൂസാ നബി (അ) നിങ്ങൾക്കു ശരീഅത്ത് നൽകിയില്ലേ? എന്നിട്ടും നിങ്ങളാരും നിയമം പാലിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലാൻ ആലോചിക്കുന്നത്? ²⁰ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: നിന്നിൽ ഇബിലീസുണ്ട് ആരാണു നിന്നെ കൊല്ലാൻ ആലോചിക്കുന്നത്? ²¹ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു. അതിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു.

²²മൂസാ നബി (അ) നിങ്ങൾക്കു സൂന്നത്ത് ശരീഅത്തായി നൽകിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതു മൂസാ നബി (അ) യിൽ നിന്നല്ല, പിതാക്കൻമാരിൽ നിന്നാണ്. അതനുസരിച്ച് സാബത്തിൽ ഒരുവനു നിങ്ങൾ സൂന്നത്ത കല്യാണം നടത്തുന്നു.

²³മൂസാ നബി (അ) ന്റെ ശരീഅത്ത് നിയമം ലംഘിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഒരുവൻ സാബത്തു ദിവസം സൂന്നത്ത കല്യാണം സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, സാബത്തു ദിവസം ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ പൂർണമായി സൂഖമാക്കിയതിനു നിങ്ങൾ എന്നോടു കോപിക്കുന്നുവോ?

²⁴പുറമേ കാണുന്നതനുസരിച്ചു വിധിക്കാതെ നീതിയായി വിധിക്കുവിൻ.

ഇവനാണോ അൽ മസീഹ്?

²⁵ജൂസലേം നിവാസികളിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇവനെയല്ലേ അവർ കൊല്ലാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്? ²⁶എന്നാൽ ഇതാ, ഇവൻ പരസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നു. എന്ദിട്ടും അവർ ഇവനോട് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇവൻ തന്നെയാണു അൽ മസീഹെന്ന് ഒരുപക്ഷേ അധികാരികൾ യഥാർഥത്തിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുമോ? ²⁷ഇവൻ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ, ഇയ്യസാ അൽ മസീഹ് വരുമ്പോൾ എവിടെ നിന്നാണു വരുന്നതെന്ന് ആരും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ²⁸ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്സിൽ തഅലീം കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഇയ്യസാ അൽ മസീഹ് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ആരാണെന്നും എവിടെ നിന്നു വരുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ ഞാൻ സ്വമേധയാ വന്നവനല്ല, എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാനാണ്. അവിടുത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

²⁹എനിക്ക് അവിടുത്തെ അറിയാം. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ അവിടുത്തെ അടുക്കൽ നിന്നു വരുന്നു. അവിടുന്നാണ് എന്നെ അയച്ചത്. ³⁰അവനെ ബന്ധിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ ആർക്കും അവനെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ സമയം ഇനിയും വന്നിരുന്നില്ല. ³¹ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വളരെപ്പേർ അവനിൽ ഇമ്മാൻ വെച്ചു. അവർ ചോദിച്ചു: ഇങ്ങനെയോ അതല്ല മസീഹ് വരുമ്പോൾ ഇവൻ പ്രവർത്തിച്ചതിലേറെ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമോ?

വേർപാടിനെക്കുറിച്ച്

³²ജനക്കൂട്ടം അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറുക്കുന്നത് ഫരിസേയർ കേട്ടു. ഇമ്മാൻ പ്രമുഖൻമാരും ഫരിസേയരും അവനെ ബന്ധിക്കാൻ സേവകരെ അയച്ചു. ³³ഇങ്ങനെയോ അതല്ല മസീഹ് പറഞ്ഞു: അൽപസമയം കൂടി ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെയുണ്ട്. അതിനു ശേഷം ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുത്തേക്കു പോകും. ³⁴നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; കണ്ടെത്തുകയില്ല. ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്തു വരാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

³⁵യൂദർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: നമുക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത വിധം എവിടേക്കാണ് അവൻ പോവുക? ഗ്രീക്കുകാരുടെയിടയിൽ ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി ഗ്രീക്കുകാർക്ക് തരലിം കൊടുക്കുന്നായിരിക്കുമോ? ³⁶നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും, കണ്ടെത്തുകയില്ല എന്നും ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്തു വരാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല എന്നും അവൻ പറഞ്ഞ ഈ കലാം എന്താണ്?

ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ

³⁷പെരുന്നാളിന്റെ അവസാനത്തെ മഹാദിനത്തിൽ ഇങ്ങനെയോ

അൽ മസീഹ് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു ശബ്ദമുയർത്തിപ്പറഞ്ഞു:
 ആർക്കെങ്കിലും ദാഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ എന്റെ
 അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ ³⁸എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന്, തിരുവെഴുത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു
 പോലെ, ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ ഒഴുകും. ³⁹അവൻ
 ഇതു പറഞ്ഞതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ
 സ്വീകരിക്കാനിരിക്കുന്ന വൃഹുൽ ഖുദ്ദൂസിനെപ്പറ്റിയാണ്.
 അതുവരെയും വൃഹുൽ ഖുദ്ദൂസ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു.
 എന്നെന്നാൽ, ഇന്സാ അൽ മസീഹ് അതുവരെയും
 മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

അധികാരികളുടെ കുഫ്ർ

⁴⁰ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ, ഇവൻ യഥാർഥത്തിൽ
 മുഹ്ജിസാത്താണ് എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു. ⁴¹മറ്റു ചിലർ
 പറഞ്ഞു: ഇവൻ ഇന്സാ അൽ മസീഹാണെന്നാൽ, വേറെ
 ചിലർ ചോദിച്ചു: ഇന്സാ അൽ മസീഹ് ഗലീലിയിൽ
 നിന്നാണോ വരുക? ⁴²ഇന്സാ അൽ മസീഹ് ദാവൂദിന്റെ
 സന്താന പരമ്പരയിൽ നിന്നാണെന്നും ദാവൂദിന്റെ ഗ്രാമമായ
 ബേത്ലെഹെമിൽ നിന്ന് അവൻ വരുമെന്നുമല്ലേ
 മുഹ്ജിസാത്തുകളിൽ പറയുന്നത്? ⁴³അങ്ങനെ
 അവനെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായി.

⁴⁴ചിലർ അവനെ ബന്ധിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ,
 ആരും അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചില്ല. ⁴⁵സേവകൻമാർ തിരിച്ചു
 ചെന്നപ്പോൾ ഇമാം പ്രമുഖൻമാരും ഫരിസേയരും അവരോടു
 ചോദിച്ചു: എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അവനെ
 കൊണ്ടുവരാഞ്ഞത്? ⁴⁶അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു:
 അവനെപ്പോലെ ആരും ഇതുവരെ
 സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ⁴⁷അപ്പോൾ ഫരിസേയർ അവരോടു
 ചോദിച്ചു: നിങ്ങളും വഞ്ചിതരായോ? ⁴⁸അധികാരികളിലോ

ഫരിസേയരിലോ ആരെങ്കിലും അവനിൽ ഇമ്മാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടോ? ⁴⁹ശരീരത്തത് നിയമം അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ഈ ജനക്കൂട്ടം ശപിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

⁵⁰മുമ്പെരിക്കൽ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിന്റെ അടുക്കൽ പോയവനും അവരിലൊരുവനുമായ നിക്കൊദേമോസ് അപ്പോൾ അവരോടു ചോദിച്ചു: ⁵¹ഒരുവനു പറയാനുള്ളത് ആദ്യം കേൾക്കതെയും അവനെന്താണു ചെയ്യുന്നതെന്ന് അറിയാതെയും അവനെ വിധിക്കാൻ നമ്മുടെ നിയമം അനുവദിക്കുന്നുണ്ടോ? ⁵²അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു: നീയും ഗലീലിയിൽ നിന്നാണോ? പരിശോധിച്ചു നോക്കൂ. ഒരു നബിയും ഗലീലിയിൽ നിന്നു വരുന്നില്ല എന്ന് അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കും. ⁵³ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം വീടുകളിലേക്കു പോയി.

യഹിയാ 8

പിടിക്കപ്പെട്ട വ്യഭിചാരിണി

¹ഇന്ത്യാ¹ അൽ മസീഹ് ഒലിവു മലയിലേക്കു പോയി. ²അതിരാവിലെ അവൻ വീണ്ടും ബൈത്തുൽ മുഖദുസ്സിലേക്കു വന്നു. ജനങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ അടുക്കലേത്തി. അവൻ ഇരുന്ന് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. ³വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ ഉലമാക്കളും ഫരിസേയരും കൂടെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് നടുവിൽ നിർത്തി. ⁴അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഉസ്താദ്, ഈ സ്ത്രീ വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. ⁵ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലെറിയണമെന്നാണ് മൂസാ നബി (അ) ശരീഅത്തിൽ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീ എന്തു പറയുന്നു? ⁶ഇത്, അവനിൽ കുറ്റമാരോപിക്കാൻ വേണ്ടി അവനെ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു ചോദിച്ചതാണ്. ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹാകട്ടെ, കൂനിഞ്ഞത് വിരൽകൊണ്ടു നിലത്ത് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ⁷അവർ ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവൻ നിവർന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ പാപം ഇല്ലാത്തവൻ ആദ്യം അവളെ കല്ലെറിയട്ടെ. ⁸അവൻ വീണ്ടും കൂനിഞ്ഞത് നിലത്ത് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ⁹എന്നാൽ, ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മുതിർന്നവർ തുടങ്ങി ഓരോരുത്തരായി സ്ഥലം വിട്ടു. ഒടുവിൽ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹും നടുവിൽ നിന്നിരുന്ന ആ സ്ത്രീയും മാത്രം ശേഷിച്ചു. ¹⁰ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് നിവർന്ന് അവളോടു ചോദിച്ചു: സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ? ആരും നിന്നെ വിധിച്ചില്ലേ? ¹¹അവൾ പറഞ്ഞു: ഇല്ല, റബ്ബേ! ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഞാനും നിന്നെ വിധിക്കുന്നില്ല; പൊയ്ക്കൊള്ളുക. ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യരുത്.

ഇന്ധം അൽ മസീഹ് ദുനിയായിന്റെ നൂർ

¹²ഇന്ധം അൽ മസീഹ് വീണ്ടും അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ നൂർ ആണ്. എന്നെ അന്യഗമിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയില്ല. അവൻ ഹയാത്തിന്റെ നൂർ ആയിരിക്കും. ¹³അപ്പോൾ ഫരിസേയർ പറഞ്ഞു: നീതന്നെ നീനക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. നീന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. ¹⁴ഇന്ധം അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: ഞാൻ തന്നെ എനിക്കു സാക്ഷ്യം നൽകിയാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാണ്. കാരണം, ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നുവെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നുവെന്നും എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ, ഞാൻ എവിടെനിന്നു വരുന്നുവെന്നോ എവിടെക്കു പോകുന്നുവെന്നോ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ¹⁵നിങ്ങളുടെ വിധി മാനുഷികമാണ്. ഞാൻ ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല. ¹⁶ഞാൻ വിധിക്കുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ എന്റെ വിധി സത്യമാണ്; കാരണം, ഞാൻ തനിച്ചല്ല എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നോടുകൂടെയുണ്ട്. ¹⁷രണ്ടു പേരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യമാണെന്നു നിങ്ങളുടെ നിയമത്തിൽത്തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ¹⁸എന്നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ തന്നെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. ¹⁹അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: നീന്റെ പിതാവ് എവിടെയാണ്? ഇന്ധം അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെയാക്കട്ടെ എന്റെ പിതാവിനെയാക്കട്ടെ അറിയുന്നില്ല; എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു. ²⁰ബൈത്തൽ മുഖദസ്സിൽ നേർച്ച സ്ഥലത്തു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് അവൻ ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല. കാരണം, അവന്റെ സമയം ഇനിയും വന്നു ചേർന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു.

യൂദർക്കു മുന്നറിയിപ്പ്

²¹ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് വീണ്ടും അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മയുത്താകും. ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്കു വരാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. ²²അപ്പോൾ യൂദർ പറഞ്ഞു: ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്കു വരാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല എന്ന് അവൻ പറയുന്നല്ലോ. അവൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്തേക്കുമോ? ²³അവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ താഴെ നിന്നുള്ളവരാണ്; ഞാൻ മുകളിൽ നിന്നുള്ളവനും. നിങ്ങൾ ദൂരിയാവിന്റെതാണ്; ഞാൻ ഈ ദൂരിയാവിന്റെതല്ല. ²⁴നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മയുത്താകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ ഞാൻ തന്നെ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മയുത്താകും. ²⁵അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: നീ ആരാണു? ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ആരാടും മുതലേ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതുതന്നെ. ²⁶എനിക്കു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പലതും പറയാനും വിധിക്കാനുമുണ്ട്. എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാനാണ്. അവിടുത്തെ അധരത്തിൽ നിന്നു കേട്ടതു ഞാൻ ലോകത്തോടു പറയുന്നു. ²⁷പിതാവിനെക്കുറിച്ചാണ് അവൻ തങ്ങളോടു സംസാരിച്ചതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ²⁸അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യ പുത്രനെ ഉയർത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ, ഞാൻ, ഞാൻ തന്നെയെന്നും ഞാൻ സ്വമേധയാ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല, പ്രത്യുത, എന്റെ പിതാവ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചതു പോലെ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. എന്നെ

അയച്ചവൻ എന്നോടു കൂടെയുണ്ട്. ²⁹അവിടുന്ന് എന്നെ തനിയെ വിട്ടിരിക്കുകയല്ല. കാരണം, ഞാൻ എപ്പോഴും അവിടുത്തേക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ³⁰ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ വളരെപ്പേർ അവനിൽ ഇമ്മാൻ വെച്ചു.

സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും

³¹തനിൽ വിശ്വസിച്ച യൂദരോട് ഇമ്മാൻ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനിൽക്കുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്റെ സാഹചര്യങ്ങളാണ്. ³²നിങ്ങൾ സത്യം അറിയുകയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും. ³³അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ന്റെ സന്തതികളാണ്. ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആരുടെയും അടിമകളായിരുന്നിട്ടില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടും എന്നു നീ പറയുന്നത്?

³⁴ഇമ്മാൻ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പാപത്തിന്റെ അടിമയാണ്. ³⁵അടിമ എക്കാലവും ഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നില്ല. പുത്രനാകട്ടെ എക്കാലവും വസിക്കുന്നു. ³⁶അതുകൊണ്ട് പുത്രൻ നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയാൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാകും. ³⁷നിങ്ങൾ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ന്റെ സന്തതികളാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലാൻ ആലോചിക്കുന്നു. കാരണം, എന്റെ കലാപം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നില്ല. ³⁸എന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കണ്ടവയെപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്നു കേട്ടതു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഇബിലീസ് നിങ്ങളുടെ പിതാവ്

³⁹അവർ പറഞ്ഞു: ഇബ്രഹീം നബി (അ) ആണു ഞങ്ങളുടെ പിതാവ്. ഇസാ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ന്റെ മക്കളാണെങ്കിൽ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ⁴⁰എന്നാൽ, അജ്ജാഹൂവിൽ നിന്നു കേട്ട സത്യം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ എന്തെ കൊല്ലാൻ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നു. ഇബ്രഹീം നബി (അ) ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

⁴¹നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ജാരസന്തതികളല്ല; ഞങ്ങൾക്കു പിതാവ് ഒന്നേ ഉള്ളൂ - അജ്ജാഹൂവിൽ. ⁴²ഇസാ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: അജ്ജാഹൂ ആണ് നിങ്ങളുടെ പിതാവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്ന സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. കാരണം, ഞാൻ അജ്ജാഹൂവിൽ നിന്നാണു വന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ സ്വമേധയാ വന്നതല്ല; അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചതാണ്. ⁴³ഞാൻ പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല? എന്റെ കലാശ്രവിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ.

⁴⁴നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇബിലീസിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവനാകട്ടെ ആദിമുതൽ കൊലപാതകിയാണ്. അവൻ ഒരിക്കലും സത്യത്തിൽ നിലനിന്നിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ, അവനിൽ സത്യമില്ല. കള്ള പരയുമ്പോൾ, സ്വന്തം സ്വഭാവമനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് അവൻ സംസാരിക്കുന്നത്. കാരണം, അവൻ നുണയനും നുണയുടെ പിതാവുമാണ്.

⁴⁵ഞാൻ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ⁴⁶നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് എന്നിൽ പാപം തെളിയിക്കാൻ കഴിയും? ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?

⁴⁷അജ്ഞാപുവിൽ നിന്നുള്ളവൻ അജ്ഞാപുവിന്റെ വാക്കു ശ്രവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അജ്ഞാപുവിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവ ശ്രവിക്കുന്നില്ല.

ഇബ്രഹീം നബി (അ) തിന്നു മുമ്പു ഞാനുണ്ട്

⁴⁸യൂദർ പറഞ്ഞു: നീ ഒരു സമരിയാക്കാരനാണെന്നും നിന്നിൽ ഇബ്രീസുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയല്ലേ? ⁴⁹ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എനിക്കു ഇബ്രീസില്ല. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ ഖുറുമാനിക്കുന്നു. നിങ്ങളാകട്ടെ എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു. ⁵⁰ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. അത് അന്വേഷിക്കുന്നവനും വിധികർത്താവുമായ ഒരുവനുണ്ട്.

⁵¹സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആരെങ്കിലും എന്റെ കലാം പാലിച്ചാൽ അവൻ ഒരിക്കലും മയ്യത്താകുകയില്ല. ⁵²യൂദർ പറഞ്ഞു: നീനക്കു ഇബ്രീസുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ഇബ്രഹീം നബി (അ) വഹാത്തായി; നബിമാരും വഹാത്തായി. എന്നിട്ടും, എന്റെ കലാം പാലിക്കുന്ന ഒരുവനും ഒരിക്കലും മയ്യത്താകയില്ല എന്നു നീ പറയുന്നു.

⁵³ഞങ്ങളുടെ വഹാത്തായ പിതാവായ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ഞാൻ വലിയവനാണോ നീ? മുഹ്ജിസാത്തുക്കളും

വഹാത്തമായി. ആരാണെന്നാണ് നീ അവകാശപ്പെടുന്നത്?

⁵⁴ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വത്തിനു വിലയില്ല. ⁵⁵എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബെനു നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവാണ് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ അവിടുത്തെ അറിയുന്നു. ഞാൻ അവിടുത്തെ അറിയുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നെങ്കിൽ ഞാനും നിങ്ങളെപ്പോലെ ന്യൂനനാകും. എന്നാൽ, ഞാൻ അവിടുത്തെ അറിയുകയും അവിടുത്തെ കലാം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

⁵⁶എന്റെ ദിവസം കാണാം എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇബ്രഹീം നബി (അ) ആനന്ദിച്ചു. അവൻ അതു കാണുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ⁵⁷അപ്പോൾ യൂദർ പറഞ്ഞു: നിനക്ക് ഇനിയും അവസരം വയസ്സായിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും നീ ഇബ്രഹീം നബി (അ) കണ്ടുവെന്നോ? ⁵⁸ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇബ്രഹീം നബി (അ) ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഉണ്ട്.

⁵⁹അപ്പോൾ അവർ അവനെ എറിയാൻ കല്പകളെടുത്തു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവരിൽ നിന്നു മറഞ്ഞത് ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്സിൽ നിന്നു പുറത്തു പോയി.

യഹിയാ 9

അന്ധനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

¹അവൻ കടന്നു പോകുമ്പോൾ, ജന്മനാ അന്ധനായ ഒരുവനെ കണ്ടു. ²സാഹബക്കൾ ഇങ്ങോട്ട് അൽ മസീഹിനോടു ചോദിച്ചു: ഉസ്താദ്, ഇവൻ അന്ധനായി ജനിച്ചത് ആരുടെ പാപം നിമിത്തമാണ്, ഇവന്റെയോ ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കൻമാരുടെയോ? ³ഇങ്ങോട്ട് അൽ മസീഹ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇവന്റെയോ ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കൻമാരുടെയോ പാപം നിമിത്തമല്ല, പ്രത്യേകം, അള്ളാഹുവിന് സുബ്ഹാന തഅലാ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇവനിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതിനാണ്. ⁴എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പകലായിരിക്കുമ്പോഴും നാം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആർക്കും ജോലിചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത രാത്രി വരുന്നു. ⁵ഈ ദുനിയാവിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഈ ദുനിയാവില് വെളിച്ചമാണ്. ⁶ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ഇങ്ങോട്ട് അൽ മസീഹ് നിലത്തു തൂപ്പി; തൂപ്പൽ കൊണ്ടു ചെളിയുണ്ടാക്കി, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ തേച്ചിട്ട്, ⁷അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ പോയി സീലോഹാ - അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം - കുളത്തിൽ കഴുകുക. അവൻ പോയി കഴുകി, കാഴ്ചയുള്ളവനായി തിരിച്ചുവന്നു. ⁸അയൽക്കാരും അവനെ മുമ്പു യാചകനായി കണ്ടിട്ടുള്ളവരും പറഞ്ഞു: ഇവൻ തന്നെയല്ലേ, അവിടെയിരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചിരുന്നവൻ? ⁹ചിലർ പറഞ്ഞു: ഇവൻ തന്നെ, മറ്റുചിലർ പറഞ്ഞു: അല്ല, ഇവൻ അവനെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ തന്നെ.

¹⁰അപ്പോൾ അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: എങ്ങനെയാണു നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടത്?

¹¹അവൻ പറഞ്ഞു: ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് എന്നു പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചെളിയുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി, സീലോഹായിൽ പോയി കഴുകുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പോയി കഴുകി; എനിക്കു കാഴ്ച ലഭിച്ചു. ¹²എന്നിട്ട് അവനെവിടെ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്ന് അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ¹³മുമ്പ് അന്ധനായിരുന്ന അവനെ അവർ ഫരിസേയരുടെ അടുത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു. ¹⁴ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് ചെളിയുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നത് ഒരു സാബത്തു ദിവസമാണ്. ¹⁵വീണ്ടും ഫരിസേയർ അവനോട് എങ്ങനെ അവനു കാഴ്ച ലഭിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: അവൻ എന്റെ കണ്ണുകളിൽ ചെളി പുരട്ടി; ഞാൻ കഴുകി; ഞാൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ¹⁶ഫരിസേയരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: ഈ മനുഷ്യൻ അജ്ഞാപുവിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല. എന്തെന്നാൽ, അവൻ സാബത്തത് ആചരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു: പാപിയായ ഒരു മനുഷ്യന് എങ്ങനെ ഇത്തരം അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും? അങ്ങനെ അവരുടെയിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായി.

¹⁷അപ്പോൾ ആ അന്ധനോടു വീണ്ടും അവർ ചോദിച്ചു: അവൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നല്ലോ; അവനെപ്പറ്റി നീ എന്തു പറയുന്നു? അവൻ പറഞ്ഞു: അവൻ ഒരു മുഹ്ജിസാത്താണ്. ¹⁸അവൻ അന്ധനായിരുന്നെന്നും കാഴ്ചപ്രാപിച്ചെന്നും കാഴ്ച ലഭിച്ചവന്റെ മാതാപിതാക്കൾമാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവോളം, യൂദർ വിശ്വസിച്ചില്ല. ¹⁹അവർ ചോദിച്ചു: അന്ധനായി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവനാണോ? ആണെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് അവനിപ്പോൾ കാണുന്നത്? ²⁰അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾമാർ പറഞ്ഞു: അവൻ ഞങ്ങളുടെ മകനാണെന്നും അവൻ അന്ധനായി

ജനിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ²¹എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവൻ എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്നും അവന്റെ കണ്ണുകൾ ആരു തുറന്നു എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. അത് അവനോടു തന്നെ ചോദിക്കുവിൻ. അവനു പ്രായം ആയല്ലോ. തന്നെക്കുറിച്ച് അവൻ തന്നെ പറയും. ²²അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾമാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് യുദരെ ഭയന്നിട്ടാണ്. കാരണം, ഈശാനെ അൽ മസീഹെന്ന് ആരെങ്കിലും പരസ്യമായി ഏറ്റു പറഞ്ഞാൽ അവനെ പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കണമെന്ന് യൂദർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ²³അതുകൊണ്ടാണ്, അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾമാർ അവനു പ്രായമായല്ലോ; അവനോടു തന്നെ ചോദിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞത്.

²⁴അന്ധനായിരുന്ന അവനെ യൂദർ വീണ്ടും വിളിച്ച് അവനോട് പറഞ്ഞു: അള്ളാഹുവിനു മഹത്വപ്പെടുത്തുക. ആ മനുഷ്യൻ പാപിയാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ²⁵അവൻ പറഞ്ഞു: അവൻ പാപിയാണോ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം എനിക്കറിയാം. ഞാൻ അന്ധനായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്നു. ²⁶അവർ ചോദിച്ചു: അവൻ നിനക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്തു? എങ്ങനെയാണ് അവൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നത്? ²⁷അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് വീണ്ടും കേൾക്കാൻ നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നത്? നിങ്ങളും അവന്റെ സാഹചര്യംകൊണ്ടുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ?

²⁸അവനെ ശകാരിച്ചു കൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു: നീയാണ് അവന്റെ സാഹചര്യം. ഞങ്ങൾ മൂസാ നബി (അ) ന്റെ സാഹചര്യമാരാണ്. ²⁹അള്ളാഹു മൂസാ നബി (അ) യോടു

സംസാരിച്ചുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ, ഈ മനുഷ്യൻ എവിടെ നിന്നാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാ.

³⁰അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതു വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു! അവൻ എവിടെനിന്നാണെന്നു നിങ്ങളറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ, അവൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ³¹അള്ളാഹു സുബ്ഹാന തഅലാ പാപികളുടെ ദുആ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ, അള്ളാഹു സുബ്ഹാന തഅലായ്ക്കു ഇബ്രദത്ത് ചെയ്കയും അവന്റെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ ദുആ അള്ളാഹു സ്വീകരിക്കുന്നു.

³²അന്ധനായിപ്പിറന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണ് ആരും തുറന്നതായി ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്നോളം കേട്ടിട്ടില്ല. ³³ഈ മനുഷ്യൻ അള്ളാഹുവിൽ നിന്നുള്ളവനല്ലെങ്കിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ³⁴അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: തികച്ചും പാപത്തിൽ പിറന്ന നീ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവർ അവനെ പുറത്താക്കി.

ആത്മീയാന്ധത

³⁵അവർ അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു ഇസ്രാ അൽ മസീഹ് കേട്ടു. അവനെക്കണ്ടപ്പോൾ ഇസ്രാ അൽ മസീഹ് ചോദിച്ചു: മനുഷ്യ പുത്രനിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? ³⁶അവൻ ചോദിച്ചു: റബ്ബേ ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് അവൻ ആരാണു്? ³⁷ഇസ്രാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നീ അവനെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണു് അവൻ. ³⁸റബ്ബേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു് അവൻ ഇസ്രാ അൽ മസീഹിന് ഇബ്രദത്ത് ചെയ്തു.

³⁹ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: കാഴ്ചയില്ലാത്തവർ കാണുകയും കാഴ്ചയുള്ളവർ അന്ധരായിത്തീരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന് വിയാമത്തിനായിട്ടാണു ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നത്. ⁴⁰അവന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും ഫരിസേയർ ഇതുകേട്ട് അവനോടു ചോദിച്ചു: അപ്പോൾ ഞങ്ങളും അന്ധരാനോ? ⁴¹ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: അന്ധരായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ പാപം നിലനിൽക്കുന്നു.

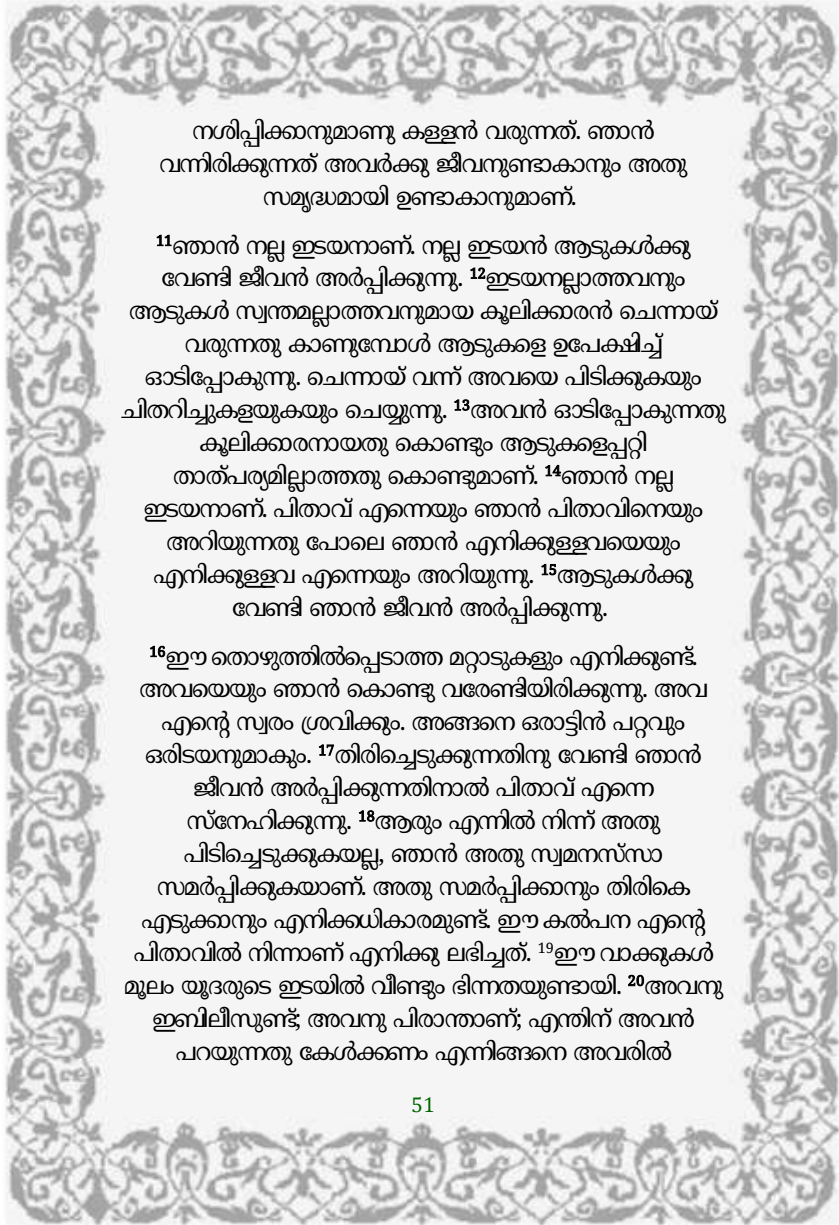
യഹിയാ 10

ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്റെ ഉപമ

¹സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആട്ടിൻ തൊഴുത്തിലേക്കു വാതിലിലൂടെയല്ലാതെ മറ്റുവഴിക്കു കടക്കുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനുമാണ്. ²എന്നാൽ, വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ ആടുകളുടെ ഇടയാണു്. ³കാവൽക്കാരൻ അവനു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു. ആടുകൾ അവന്റെ സ്വരം കേൾക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ആടുകളെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുകയും പുറത്തേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ⁴തനിക്കുള്ളതിനെയെല്ലാം പുറത്തുകൊണ്ടിട്ട് അവൻ അവയ്ക്കുമുമ്പേ നടക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വരം തിരിച്ചറിയുന്നതു കൊണ്ട് ആടുകൾ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. ⁵അവ ഒരിക്കലും അപരിചിതനെ അനുഗമിക്കുകയില്ല. അന്യരുടെ സ്വരം അറിയാത്തതിനാൽ അവ അവരിൽ നിന്ന് ഓടിയകലും- ⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവരോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എന്തെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

നല്ല ഇടയാൻ

⁷അതുകൊണ്ട് ⁶ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് വീണ്ടും പറഞ്ഞു: സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഞാനാണ് ആടുകളുടെ വാതിൽ. ⁸എനിക്കു മുമ്പേ വന്നവരെല്ലാം കള്ളൻമാരും കവർച്ചക്കാരുമായിരുന്നു. ആടുകൾ അവരെ ശ്രവിച്ചില്ല. ⁹ഞാനാണ് വാതിൽ; എന്നിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കും. അവൻ അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോവുകയും മേച്ചിൽ സ്ഥലം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. ¹⁰മോഷ്ടിക്കാനും കൊല്ലാനും

നശിപ്പിക്കണമെന്നു കള്ളൻ വരുന്നത്. ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് അവർക്കു ജീവനുണ്ടാകാനും അതു സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകാനുമാണ്.

¹¹ഞാൻ നല്ല ഇടയനാണ്. നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ¹²ഇടയനല്ലാത്തവനും ആടുകൾ സ്വന്തമല്ലാത്തവനുമായ കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആടുകളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിപ്പോകുന്നു. ചെന്നായ് വന്ന് അവയെ പിടിക്കുകയും ചിതറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ¹³അവൻ ഓടിപ്പോകുന്നതു കൂലിക്കാരനായതു കൊണ്ടും ആടുകളെപ്പറ്റി താത്പര്യമില്ലാത്തതു കൊണ്ടുമാണ്. ¹⁴ഞാൻ നല്ല ഇടയനാണ്. പിതാവ് എന്നെയും ഞാൻ പിതാവിനെയും അറിയുന്നതു പോലെ ഞാൻ എന്നിക്കുള്ളവയെയും എന്നിക്കുള്ളവ എന്നെയും അറിയുന്നു. ¹⁵ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

¹⁶ഈ തൊഴുത്തിൽപ്പെടാത്ത മറ്റാടുകളും എന്നിക്കുണ്ട്. അവയെയും ഞാൻ കൊണ്ടു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ എന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കും. അങ്ങനെ ഒരാട്ടിൻ പറ്റവും ഒരിടയനുമാകും. ¹⁷തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഞാൻ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പിതാവ് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ¹⁸ആരും എന്നിൽ നിന്ന് അതു പിടിച്ചെടുക്കുകയല്ല, ഞാൻ അതു സ്വമനസ്സാ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. അതു സമർപ്പിക്കാനും തിരികെ എടുക്കാനും എന്നിക്കധികാരമുണ്ട്. ഈ കൽപന എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നാണ് എന്നിക്കു ലഭിച്ചത്. ¹⁹ഈ വാക്കുകൾ മൂലം യൂദരുടെ ഇടയിൽ വീണ്ടും ഭിന്നതയുണ്ടായി. ²⁰അവനു ഇബിലീസുണ്ട്. അവനു പിരാന്താണ്; എന്തിന് അവൻ പറയുന്നതു കേൾക്കണം എന്നിങ്ങനെ അവരിൽ

വളരെപ്പേർ പറഞ്ഞു. ²¹എന്നാൽ, മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു: ഈ വാക്കുകൾ ഇബ്രീസു പിടിച്ചവന്റെതല്ല; ഇബ്രീസിന് കുരുടരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

ഇസ്രായേൽ ഇബ്രീസുകളെ

²²ജെറുസലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠയുടെ പെരുനാളായിരുന്നു. അത് ശീതകാലമായിരുന്നു. ²³ഇസ്രായേൽ (അ) പള്ളിയിൽ സുലൈമാൻ നബി (അ) ന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ ²⁴യൂദർ അവന്റെ ചുറ്റും കൂടി ചോദിച്ചു: നീ ഞങ്ങളെ എത്രനാൾ ഇങ്ങനെ ആശയിൽ നിർത്തും? നീ അൽ മസീഹാണെങ്കിൽ വ്യക്തമായി ഞങ്ങളോടു പറയുക. ²⁵ഇസ്രായേൽ അലൈസലാം പ്രതിവചിച്ചു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

²⁶എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; കാരണം, നിങ്ങൾ എന്റെ ആടുകളിൽപ്പെടുന്നവരല്ല. ²⁷എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കുന്നു. എനിക്ക് അവയെ അറിയാം. അവ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നു. ²⁸ഞാൻ അവയ്ക്കു നിത്യജീവൻ നൽകുന്നു. അവ ഒരിക്കലും നശിച്ചു പോവുകയില്ല. അവയെ എന്റെ ആടുകൾ നിന്ന് ആരും പിടിച്ചെടുക്കുകയുമില്ല. ²⁹അവയെ എനിക്കു നൽകിയ എന്റെ പിതാവ് എല്ലാവരെയുംകാൾ വലിയവനാണ്. പിതാവിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് അവയെ പിടിച്ചെടുക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. ³⁰ഞാനും പിതാവും ഒന്നാണ്. ³¹യൂദർ അവനെ എറിയാൻ വീണ്ടും കല്ലെടുത്തു. ³²ഇസ്രായേൽ അലൈസലാം അവരോടു ചോദിച്ചു: പിതാവിൽ നിന്നുള്ള അനേകം നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണിച്ചു. ഇവയിൽ ഏതു പ്രവൃത്തി മൂലമാണ് നിങ്ങൾ എന്നെ

കല്ലെറിയുന്നത്? ³³യുദർ പറഞ്ഞു: എന്തെങ്കിലും നല്ല പ്രവൃത്തികൾ മൂലമല്ല, അള്ളാഹുവിനെതിരെയുള്ള ദുഷണം മൂലമാണ് ഞങ്ങൾ നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നത്; കാരണം, മനുഷ്യനായിരിക്കെ, നീ നിന്നെത്തന്നെ പടച്ചു റബ്ബാക്കുന്നു. ³⁴ഇസ്രായേൽ അലൈസലാം അവരോടു ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ റബ്ബുകളാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ? ³⁵വിശുദ്ധ കലാം നിറവേറാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. കലിമത്തുള്ള ആരുടെ അടുത്തേക്കു വന്നുവോ അവരെ റബ്ബ് എന്ന് അവൻ വിളിച്ചു. ³⁶അങ്ങനെയെങ്കിൽ, പിതാവ് വിശുദ്ധീകരിച്ച് ലോകത്തിലേക്കയച്ചു എന്നെ ഞാൻ ഇബ്നുള്ള എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ട്, നീ അള്ളാഹുവിനെതിരെ ദുഷണം പറയുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നുവോ? ³⁷ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ട. ³⁸എന്നാൽ, ഞാൻ അവ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ആ പ്രവൃത്തികളിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ, പിതാവ് എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലും ആണെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുകയും ആ അറിവിൽ നില നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. ³⁹വീണ്ടും അവർ അവനെ ബന്ധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ അവരുടെ കൈയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു.

⁴⁰ജോർദാന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് യഹൂദന്മാർ നബി (അ) ആദ്യം ഗുസൽ നൽകിയിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അവൻ വീണ്ടും പോയി അവിടെ താമസിച്ചു. ⁴¹വളരെപ്പേർ അവന്റെ അടുത്തു വന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: യഹൂദ നബി (അ) ഒരടയാളവും പ്രവർത്തിച്ചില്ല. എന്നാൽ, ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി യഹൂദ നബി (അ) പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം സത്യമാണ്. ⁴²അവിടെവെച്ച് വളരെപ്പേർ അവനിൽ ഇമ്മാൻ വെച്ചു.

യഹിയാ 11

ലാസറിന്റെ വഹാത്ത്

¹ലാസർ എന്നു പേരായ ഒരുവൻ രോഗ ബാധിതനായി. ഇവൻ മരിയത്തിന്റെയും അവളുടെ സഹോദരിയായ മർത്തായുടെയും ഗ്രാമമായ ബഥാനിയായിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു. ²ഈ മരിയമാണു അത്തറു കൊണ്ട് ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ പൂശുകയും തന്റെ തലമുടി കൊണ്ട് നബിയുടെ പാദങ്ങൾ തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തത്. ഇവളുടെ സഹോദരൻ ലാസറാണു രോഗ ബാധിതനായത്. ³റബ്ബേ ഇതാ, അങ്ങു സ്നേഹിക്കുന്നവൻ രോഗിയായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ ആ സഹോദരിമാർ ഇസ്രായേൽ നബി (അ) ന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ചു.

⁴അതു കേട്ടപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഈ രോഗം വഹാത്തിൽ അവസാനിക്കാനുള്ളതല്ല; പ്രത്യേക, അള്ളാഹുവിന്റെ ഖുദ്ദീരത്തിനും അതുവഴി ഇബ്നുളള മഹത്വം പ്രാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

⁵ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് മർത്തായെയും അവളുടെ സഹോദരിയെയും ലാസറിനെയും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ⁶എങ്കിലും, അവൻ രോഗിയായി എന്നു കേട്ടിട്ടും ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് താൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ രണ്ടു ദിവസം കൂടി ചെലവഴിച്ചു. ⁷അനന്തരം, ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് സാഹബാക്കളോടു പറഞ്ഞു: നമുക്ക് വീണ്ടും ജൂദയായിലേക്കു പോകാം. ⁸സാഹബാക്കൾ ചോദിച്ചു: ഉസ്താദ്, ജൂദർ ഇപ്പോൾത്തന്നെ അങ്ങയെ കല്ലെറിയാൻ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. എന്നിട്ട് അങ്ങോട്ടു

പോവുകയാണോ? ⁹ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: പകലിനു പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂറിലേ? പകൽ നടക്കുന്നവൻ കാൽതട്ടി വീഴുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശം അവൻ കാണുന്നു. ¹⁰രാത്രി നടക്കുന്നവൻ തട്ടിവീഴുന്നു. കാരണം, അവനു പ്രകാശമില്ല. ¹¹ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് തുടർന്നു: നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ ഉറങ്ങുകയാണ്. അവനെ ഉണർത്താൻ ഞാൻ പോകുന്നു. ¹²സാഹബാക്കൾ പറഞ്ഞു: റബ്ബേ, ഉറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സൂക്ഷ്മ പ്രാപിക്കും. ¹³ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് ന്റെ വഹാത്തിനെക്കുറിച്ചാണു സംസാരിച്ചത്. എന്നാൽ, നിദ്രയുടെ വിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. ¹⁴അപ്പോൾ ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് വ്യക്തമായി അവരോടു പറഞ്ഞു: ലാസർ വഹാത്തായി. ¹⁵നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്, ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാത്തതിൽ നിങ്ങളെ പ്രതി ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. നമുക്ക് അവന്റെ അടുത്തേക്കു പോകാം. ¹⁶ദീദിമോസ് എന്ന തോമസ് അപ്പോൾ മറ്റു സാഹബാക്കളോടു പറഞ്ഞു: നബിയോടൊപ്പം വഹാത്താവൻ നമുക്കും പോകാം.

**ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ്
പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും**

¹⁷ലാസർ കബാടക്കപ്പെട്ടിട്ടു നാലു ദിവസമായെന്ന് ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. ¹⁸ബഥാനിയാ ജറുസലേമിന് അടുത്ത് ഏകദേശം പതിനഞ്ചു മൈൽ ദൂരത്തായിരുന്നു. ¹⁹അനേകം ജൂദർ മർത്തായെയും മറിയത്തെയും അവരുടെ സഹോദരനെ പ്രതി ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്നിരുന്നു. ²⁰ഇന്ത്യ അൽ മസീഹ് വരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ മർത്താ ചെന്ന്

നബിയെ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ, മറിയം വീട്ടിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു. ²¹മർത്താ ഇസാ അൽ മസീഹിനോടു പറഞ്ഞു: റബ്ബേ അങ്ങ് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ വഹാത്താകുകയില്ലായിരുന്നു. ²²എന്നാൽ, അങ്ങ് ചോദിക്കുന്നതെന്തും പടച്ചോൻ അങ്ങേക്കു തരും എന്ന് എനിക്കറിയാം. ²³ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. ²⁴മർത്താ പറഞ്ഞു: ഖയാമത്ത് നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ²⁵ഇസാ അൽ മസീഹ് അവളോടു പറഞ്ഞു: ഞാനാണ് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ വഹാത്തായാലും ജീവിക്കും. ²⁶അങ്ങനെ ജീവിക്കുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരിക്കലും വഹാത്താവുകയില്ല. ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? ²⁷അവൾ പറഞ്ഞു: ഉവ്വ്, റബ്ബേ! അങ്ങ് ലോകത്തിലേക്കു വരാനിരുന്ന ഇസാ അൽ മസീഹ് ആണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇസാ അൽ മസീഹ് കരയുന്നു

²⁸ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൾ പോയി തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയത്തെ വിളിച്ച്, ഇതാ, ഉസ്താദ് ഇവിടെയുണ്ട്; നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു സ്വകാര്യമായിപ്പറഞ്ഞു. ²⁹ഇതു കേട്ടയടുനെ അവൾ എഴുന്നേറ്റ് നബിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. ³⁰ഇസാ അൽ മസീഹ് അപ്പോഴും ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. മർത്താ കണ്ട സ്ഥലത്തു തന്നെ അൽ മസീഹ് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ³¹മറിയം തിടുക്കത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു പുറത്തേക്കു പോകുന്നതു കണ്ട്, വീട്ടിൽ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജൂദർ അവളെ അനുഗമിച്ചു. അവൾ ഖബറിടത്തിൽ കരയാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു.

³²മറിയം ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് നിന്നിരുന്നിടത്തു വന്ന്, അൽ മസീഹ് കണ്ടപ്പോൾ കാൽക്കൽ വീണു പറഞ്ഞു: റബ്ബേ നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മയ്യത്താവുമായിരുന്നില്ല. ³³അവളും അവളോടുകൂടെ വന്ന ജൂദരും കരയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഇമ്മാഅൽ മസീഹ് വൃഹിൽ നെടുവീർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അസ്വസ്ഥനായി ചോദിച്ചു: ³⁴അവനെ ഖബറടക്കിയിരിക്കുന്നത് എവിടെയാണ്? അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: റബ്ബേ വന്നു കാണുക. ³⁵ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു. ³⁶അപ്പോൾ ജൂദർ പറഞ്ഞു: നോക്കൂ, അൽ മസീഹ് എത്ര മാത്രം അവനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു! ³⁷എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: അന്ധന്റെ കണ്ണു തുറന്ന ഈ മനുഷ്യന് ഇവനെ മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലേ?

ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു

³⁸ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് വീണ്ടും നെടുവീർപ്പിച്ചു കൊണ്ടു ഖബറിടത്തിൽ വന്നു. അത് ഒരു ഗൃഹയായിരുന്നു. അതിൻമേൽ ഒരു കല്ലും വെച്ചിരുന്നു. ³⁹ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ആ കല്ലെടുത്തു മാറ്റുവിൻ. മയ്യത്തായ ആളുടെ സഹോദരിയായ മർത്താ പറഞ്ഞു: റബ്ബേ ഇപ്പോൾ ദുർഗന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത് നാലാം ദിവസമാണ്. ⁴⁰ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് അവളോടു ചോദിച്ചു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ അജ്ഞാപുവിന്റെ ഖുദ്റരത്ത് ദർശിക്കുമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലേ?

⁴¹അവർ കല്ലെടുത്തു മാറ്റി. ഇമ്മാ അൽ മസീഹ് കണ്ണുയർത്തി പറഞ്ഞു: പിതാവേ, അങ്ങേ എന്റെ ദുഹ്ആ ശ്രവിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങേക്കു നന്ദി പറയുന്നു. ⁴²അങ്ങേ എന്റെ ദുഹ്ആ എപ്പോഴും ശ്രവിക്കുമെന്നും എനിക്കറിയാം.

എന്നാൽ, എന്നെ അയച്ചത് അവിടുനാനെന്നെന്ന് ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന ജനം വിശ്വസിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്.

⁴³ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ഇസ്രായേൽ നബി (അ) ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു: ലാസറേ, പുറത്തു വരുക. ⁴⁴അപ്പോൾ മരിച്ചവൻ പുറത്തു വന്നു. അവന്റെ കൈകാലുകൾ നാടകൾ കൊണ്ട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടും മുഖം തുണികൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അവരോടു പറഞ്ഞു: അവന്റെ കെട്ടുകഴിയില്ല. അവൻ പോകട്ടെ.

ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനെ വധിക്കാൻ ആലോചന

(മത്തായി 26:1-26:5); (മർക്കോസ് 14:1-14:2); (ലൂക്ക 22:1-22:2)

⁴⁵മറിയത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന ജൂദരിൽ വളരെപ്പേർ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പ്രവർത്തിച്ചതു കണ്ട് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിൽ വിശ്വസിച്ചു. ⁴⁶എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലർ ചെന്ന് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പ്രവർത്തിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഹരിസേയരോടു പറഞ്ഞു. ⁴⁷അപ്പോൾ, ഇമാം പ്രമുഖൻമാരും ഹരിസേയരും ആലോചനാസംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു: നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? ഈ മനുഷ്യൻ വളരെയധികം അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നല്ലോ. ⁴⁸നബിയെ നാം ഇങ്ങനെ വിട്ടാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. അപ്പോൾ റോമാക്കാർ വന്ന് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെയും ജനത്തെയും നശിപ്പിക്കും. ⁴⁹അവരിൽ ഒരുവനും ആ വർഷത്തെ പ്രധാന പുരോഹിതനുമായ കത്യാഫാസ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

⁵⁰ജനം മുഴുവൻ നശിക്കാതിരിക്കാനായി അവർക്കു വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. ⁵¹അവൻ ഇതു സ്വമേധയാ പറഞ്ഞതല്ല; പ്രത്യുത, ആ വർഷത്തെ പ്രധാന പുരോഹിതൻ എന്ന നിലയിൽ, ജനത്തിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രവചിക്കുകയായിരുന്നു. ⁵²ജനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ജ്യോതിഷം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയും. ⁵³അന്നുമുതൽ അൽ മസീഹിനെ വധിക്കാൻ അവർ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

⁵⁴അതു കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് പിന്നീടൊരിക്കലും ജ്യോതിഷത്തിൽ പരസ്യമായി സഞ്ചരിച്ചില്ല. അൽ മസീഹ് പോയി, മരുഭൂമിക്കടുത്തുള്ള എഫ്രഥയിൽ പട്ടണത്തിൽ, സാഹബകളോടൊത്തു വസിച്ചു.

⁵⁵ജ്യോതിഷം ഖുർബാനി നാൾ അടുത്തിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെപ്പേർ തങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി ഖുർബാനിക്കു മുമ്പേ ജനുസലെമിലേക്കു പോയി. ⁵⁶അവർ ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹനെ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ട് ബൈത്തുള്ളയിൽവെച്ചു പരസ്പരം ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? അൽ മസീഹ് തിരുന്നാളിനു വരികയില്ലെന്നോ? ⁵⁷അൽ മസീഹ് എവിടെയാണെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും വിവരം ലഭിച്ചാൽ, അൽ മസീഹിനെ ബന്ധിക്കേണ്ടതിന് തങ്ങളെ അറിയിക്കണമെന്നു ഇമാം പ്രമുഖൻമാരും ഫരിസേയരും കൽപന കൊടുത്തിരുന്നു.

യഹിശ്യാ 12

തൈലാദിഷേകം

(മത്തി 26:6-13; മർക്കോസ് 14:3-9)

¹മരിച്ചവരിൽ നിന്നു താൻ ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ താമസിച്ചിരുന്ന ബഥാനിയായിലേക്കു പെസഹായ്ക്ക് ആറു ദിവസം മുമ്പ് ഇസാ¹ അൽ മസീഹ് വന്നു. ²അവർ അവന് അത്താഴം ഒരുക്കി. മർത്താ പരിചരിച്ചു. അവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നവരിൽ ലാസറും ഉണ്ടായിരുന്നു. ³മറിയം വിലയേറിയതും ശൃദ്ധവുമായ ഒരു കുപ്പി നാർദിൻ സുഗന്ധ തൈലമെടുത്ത് ഇസാ അൽ മസീഹിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പൂശുകയും തന്റെ തലമുടിക്കൊണ്ട് അവന്റെ പാദങ്ങൾ തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തൈലത്തിന്റെ പരിമളം കൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു. ⁴അവന്റെ ശിഷ്യൻമാരിലൊരുവനും അവനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കാനിരുന്നവനുമായ യൂദാസ് സ്കറിയോത്താ പറഞ്ഞു: ⁵എന്തുകൊണ്ട് ഈ തൈലം മൂന്നുരു ദനറയ്ക്കു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്തില്ല?

⁶അവൻ ഇതു പറഞ്ഞത് അവനു ദരിദ്രോടു പരിഗണനയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല, പ്രത്യേകം, അവൻ ഒരു കള്ളനായിരുന്നതുകൊണ്ടും പണ്ഡസബി അവന്റെ കൈയിലായിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിൽ വീഴുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ എടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്. ⁷ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അവളെ തടയേണ്ട. എന്റെ മയ്യത്ത് നിസ്കാരദിനത്തിനായി ഇതു ചെയ്തുവെന്ന് അവൾ കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ. ⁸ദരിദ്രർ എപ്പോഴും നിങ്ങളോടു കൂടെയുണ്ട്; ഞാൻ എപ്പോഴും നിങ്ങളോടൊത്തുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

⁹അവൻ അവിടെയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് വലിയ ഒരു ഗണം യൂദർ അവിടേക്കു വന്നു. അവർ വന്നത് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമല്ല; അവൻ മയ്യത്തായവരിൽനിന്നുയിർപ്പിച്ച ലാസറിനെ കാണാൻകൂടിയാണ്. ¹⁰ലാസറിനെക്കൂടി കൊല്ലാൻ ഇമാം പ്രമുഖൻമാർ ആലോചിച്ചു. ¹¹എന്തെന്നാൽ, അവൻ നിമിത്തം യൂദരിൽ വളരെപ്പേർ അവരെ വിട്ടു ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിൽ ഇമ്മാൻ വെച്ചിരുന്നു.

രാജകീയപ്രവേശനം

(മത്തീ 21:1-11; മർക്കോസ് 11:1-11; ലൂക്ക 19:28-40)

¹²അടുത്ത ദിവസം, പെരുന്നാളിനു വന്നുകൂടിയ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ജറുസലേമിലേക്കു വരുന്നെന്നു കേട്ട്, ¹³ഇത്തരുന്നായുടെ കൈകൾ എടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ എതിരേൽക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ഹോസാന! ഇസ്രായേൽ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവനും ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവുമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ¹⁴ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെക്കണ്ട് അതിന്റെ പുറത്തു കയറിയിരുന്നു.

¹⁵സീയോൻപുത്രീ, ഭയപ്പെടേണ്ട; ഇതാ, നിന്റെ രാജാവ് കഴുതക്കുട്ടിയുടെ പുറത്ത് എഴുന്നള്ളുന്നു എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

¹⁶അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ആദ്യം ഇതു മനസ്സിലായില്ല. എന്നാൽ, ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് മഹത്വം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അവനെപ്പറ്റി ഇക്കാര്യങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അവനുവേണ്ടി ഇവയെല്ലാം ചെയ്തുവെന്നും അവർ അനുസ്മരിച്ചു. ¹⁷ലാസറിനെ മയ്യത്തായവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ

അവനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം അവനു സാക്ഷ്യം നൽകിയിരുന്നു. ¹⁸അവൻ ഈ അടയാളം പ്രവർത്തിച്ചെന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ജനക്കൂട്ടം അവനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വന്നത്. ¹⁹അപ്പോൾ ഫരിസേയർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നില്ലേ? നോക്കൂ. ലോകം അവന്റെ പിന്നാലെ പോയിക്കഴിഞ്ഞു.

ഗ്രീക്കുകാർ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിനെ തേടുന്നു

²⁰പെരുന്നാളിൽ ഇബ്രദത്തിനു വന്നവരിൽ ഏതാനും ഗ്രീക്കുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ²¹ഇവർ ഗലീലിയിലെ ബേത്സയ്ദായിൽ നിന്നുള്ള പീലിപ്പോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു: പ്രഭോ, ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ²²പീലിപ്പോസ് പോയി അന്ത്രയോസിനോടു പറഞ്ഞു: അന്ത്രയോസും പീലിപ്പോസും കൂടി ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിനെ വിവരമറിയിച്ചു.

²³ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെടാനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു. ²⁴സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഗോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണ് അഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് അതേ പടിയിരിക്കും.

അഴിയുന്നെങ്കിലോ അതു വളരെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും. ²⁵തന്റെ ഹയാത്തിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ ഹയാത്തിനെ ദ്രോഷിക്കുന്നവൻ നിത്യജീവനിലേക്ക് അതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കും.

²⁶എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ, ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്ത്

എന്റെ ശൃശ്രേഷ്ഠകന്മാരും ആയിരിക്കും; എന്നെ ശൃശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നവനെ പിതാവു ബഹുമാനിക്കും.

മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടണം

²⁷ഇപ്പോൾ എന്റെ വൃഹ് അന്വസനമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഈ മണിക്കൂറിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ! അല്ല, ഇതിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ ഈ മണിക്കൂറിലേക്കു ഞാൻ വന്നത്. ²⁸പിതാവേ, അങ്ങയുടെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തണമേ! അപ്പോൾ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു സ്വരമുണ്ടായി: ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും മഹത്വപ്പെടുത്തും. ²⁹അവിടെ നിന്നിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം ഇതു കേട്ടിട്ട്, ഇടിമുഴക്കമുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ചിലർ ഒരു മലക്ക് അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. ³⁰ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഈ സ്വരമുണ്ടായത് എനിക്കുവേണ്ടിയല്ല, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. ³¹ഇപ്പോഴാണ് ഈ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി. ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ അധികാരി പുറന്തള്ളപ്പെടും. ³²ഞാൻ ദുനിയാവിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും എന്നിലേക്കുകൊണ്ടിരിക്കും. ³³അവൻ ഇതു പറഞ്ഞത്, താൻ ഏതു വിധത്തിലുള്ള വഹാത്താണു വരിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്നു സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. ³⁴അപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം അവനോടു ചോദിച്ചു: അൽ മസീഹ് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ നിയമത്തിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു നീ പറയുന്നതെങ്ങനെ? ആരാണ് ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ? ³⁵ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് അവരോടു

പറഞ്ഞു: അൽപസമയത്തേക്കുകൂടി നൂർ
നിങ്ങളുടെയിടയിലുണ്ട് അന്ധകാരം നിങ്ങളെ
കീഴടക്കതിരിക്കാൻ പ്രകാശമുള്ളപ്പോൾ
നടന്നുകൊള്ളൂവിൻ. അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ താൻ
എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ³⁶നിങ്ങൾ
പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളാകേണ്ടതിന് നിങ്ങൾക്കു
പ്രകാശമുള്ളപ്പോൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കൂവിൻ.

യൂദരുടെ അവിശ്വാസം

³⁷ഇതു പറഞ്ഞതിനു ശേഷം ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ്
അവരിൽ നിന്നു പോയി രഹസ്യമായി പാർത്തു. അവൻ
വളരെ അടയാളങ്ങൾ അവരുടെ മുമ്പാകെ
പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലും അവർ അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല. ³⁸ഏശയ്യാ നബി (അ) പറഞ്ഞ വചനം
പൂർത്തിയാകേണ്ടതിനാണ് ഇത്. റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ
സന്ദേശം ആരു വിശ്വസിച്ചു? റബ്ബിന്റെ ഭൃഷം ആർക്കാണ്
വെളിപ്പെട്ടത്?

³⁹അതുകൊണ്ട് അവർക്കു ഇമ്മാനുവേൽ കഴിഞ്ഞില്ല.
ഏശയ്യാ വീണ്ടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ⁴⁰അവർ തങ്ങളുടെ
കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുകയും ഹൃദയംകൊണ്ട്
ഗ്രഹിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ എന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞ്
ഞാൻ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ട
തിന് അവിടുന്ന് അവരുടെ കണ്ണുകളെ അന്ധമാക്കുകയും
ചെർബുകളെ കഠിനമാക്കുകയും ചെയ്തു.

⁴¹അവന്റെ മഹത്വം കാണുകയും അവനെപ്പറ്റി
സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തതു കൊണ്ടാണ് ഏശയ്യാ നബി
(അ) ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചത്. ⁴²എന്നിട്ടും,
അധികാരികളിൽപ്പോലും അനേകർ അവനിൽ ഇമ്മാനുവേൽ

വെച്ചു. എന്നാൽ, സിനഗോഗിൽനിന്നു
ബഹിഷ്കൃതരാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഫരിസേയരെ ഭയന്ന്
അവരാരും അത് ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ല. ⁴³അള്ളാഹുവിൽ
നിന്നുള്ള മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യരുടെ പ്രശംസ
അവർ അഭിലഷിച്ചു.

⁴⁴ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:
എന്നിൽ ഇമ്മാനുവേൽ വെക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല, എന്നെ
അയച്ചവനിലാണു ഇമ്മാനുവേൽ വെക്കുന്നത്. ⁴⁵എന്നെ
കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. ⁴⁶എന്നിൽ
ഇമ്മാനുവേൽ വെക്കുന്നവരാരും അന്ധകാരത്തിൽ
വസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അൽ നൂർ ആയി
ദുനിയായിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു.

⁴⁷എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നവൻ അവ
പാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഞാൻ അവനെ വിധിക്കുന്നില്ല.
കാരണം, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ദുനിയായിനെ
വിധിക്കാനല്ല, രക്ഷിക്കാനാണ്. ⁴⁸എന്നാൽ, എന്നെ
നിരസിക്കുകയും എന്റെ വാക്കുകൾ തിരസ്കരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവന് ഒരു വിധികർത്താവുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞ
കലാം തന്നെ കിയാമത്ത് നാളിൽ അവനെ
വിധിക്കും. ⁴⁹എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ സ്വമേധയാ അല്ല
സംസാരിച്ചത്. ഞാൻ എന്തു പറയണം, എന്തു തരേണീം
തരണം എന്ന് എന്നെ അയച്ച പിതാവു തന്നെ എനിക്കു
കൽപന നൽകിയിരിക്കുന്നു. ⁵⁰അവിടുത്തെ കൽപന നിത്യ
ഹയാത്താണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ
പറയുന്നതെല്ലാം പിതാവ് എന്നോടു കൽപിച്ചതുപോലെ
തന്നെയാണ്.

യഹിയാ 13

ശാകിർദുകളുടെ കാല് കഴുകുന്നു

¹ഈ ദുനിയാവിൽ നിന്നും റുഹാനി ഫെപ്പിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു പോകാനുള്ള സമയമായി എന്ന് പെസഹാ പെരുന്നാളിനു മുമ്പ് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് അറിഞ്ഞു. ദുനിയാവിൽ തനിക്കു സ്വന്തമായുള്ളവരെ അൽ മസീഹ് സ്നേഹിച്ചു; അവസാനം വരെ സ്നേഹിച്ചു. ²അത്താഴ സമയത്ത് ഇബലീസ് ശിമയോന്റെ പുത്രനായ യൂദാസ് സ്കറിയോത്തായുടെ ഖൽബിൽ ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ തോന്നിച്ചു. ³റുഹാനി ഫെപ്പ് സകലരും തന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും താൻ റബ്ബിൽ നിന്നു വരുകയും റബ്ബിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു വെന്നും ഇസ്രായേൽ മസീഹ് അറിഞ്ഞു. ⁴അത്താഴത്തിനിടയിൽ അദ്ധോഹം എഴുന്നേറ്റ്, മേലങ്കി മാറ്റി, ഒരു തുവാലയെടുത്ത് അരയിൽ കെട്ടി. ⁵അന്നന്തരം, ഒരു താലത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ശാകിർദുകളുടെ കാലുകൾ കഴുകാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുവാലകൊണ്ടു തുടയ്ക്കാനും തുടങ്ങി. ⁶ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ അടുത്തെത്തി. പത്രോസ് അദ്ധോഹത്തോടു ചോദിച്ചു: റബ്ബേ അങ്ങൻ എന്റെ കാൽ കഴുകുകയോ? ⁷ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ഇപ്പോൾ നീ അറിയുന്നില്ല; എന്നാൽ പിന്നീട് അറിയും. ⁸പത്രോസ് പറഞ്ഞു: അങ്ങൻ ഒരിക്കലും എന്റെ കാല് കഴുകരുത്. ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് എന്തോടുകൂടെ പങ്കില്ല. ⁹ശിമയോൻ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: റബ്ബേ എങ്കിൽ എന്റെ കാലുകൾ മാത്രമല്ല, കൈയും തലയും കൂടി കഴുകണമേ! ¹⁰ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: കൃളി കഴിഞ്ഞവന്റെ കാലുകൾ മാത്രമേ

കഴുകേണ്ടതുളളു. അവൻ മുഴുവൻ ശുചിയായിരിക്കും.
നിങ്ങളും ശുദ്ധിയുള്ളവരാണ്, എന്നാൽ
എല്ലാവരും മല്ല. ¹¹തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ആരാണെന്ന്
അൽ മസീഹ് അറിഞ്ഞിരുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളിൽ
എല്ലാവരും ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല എന്ന് ഇസാ അൽ മസീഹ്
പറഞ്ഞത്.

¹²അവരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയതിനുശേഷം അൽ മസീഹ്
മേലങ്കി ധരിച്ച്, സ്വസ്ഥനാണെന്നു പറഞ്ഞു;
ഞാനെന്താണു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതെന്ന് നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവോ? ¹³നിങ്ങൾ എന്നെ ഉസ്താദ് എന്നും റബ്ബ്
എന്നും വിളിക്കുന്നു. അതു ശരിതന്നെ, ഞാൻ ഉസ്താദ്യും
റബ്ബുമാണ്. ¹⁴നിങ്ങളുടെ റബ്ബും ഉസ്താദ്യുമായ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കഴുകിയെങ്കിൽ, നിങ്ങളും പരസ്പരം
കാലുകൾ കഴുകണം. ¹⁵എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്, ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കൊരു മാതൃക നൽകിയിരിക്കുന്നു. ¹⁶സത്യം
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ഭൃത്യൻ
യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല; അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ
അയച്ചവനെക്കാളും വലിയവനല്ല. ¹⁷ഈ കാര്യങ്ങൾ
അറിഞ്ഞ് നിങ്ങൾ ഇതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ
ബർക്കത്തുള്ളവർ. ¹⁸നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും കൂറിച്ചല്ല
ഞാനിതു പറയുന്നത്. ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തവരെ
എനിക്കറിയാം. എന്റെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എനിക്കെതിരേ
കുതികാലുയർത്തി എന്ന തിരുവെഴുത്തു
പൂർത്തിയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ¹⁹അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ തന്നെ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനാണു
സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നത്. ²⁰സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു, ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നവനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ

എന്നെയാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്. എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ
എന്നെ അയച്ചവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

യൂദാസിന്റെ ചതിയെക്കുറിച്ച്

(മത്തായി 26:20-25; മർക്കോസ് 14:17-21; ലൂക്ക 22:21-23)

²¹ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇസാ അൽ മസീഹ് റൂഫിൽ
ബേജറായി. അൽ മസീഹ് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു: സത്യം
സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ
എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും. ²²അദ്ദേഹം ആരെപ്പറ്റി പറയുന്നു
എന്നറിയാതെ ശാകിർദ്ദുകൾ ആകുലചിത്തരായി
പരസ്പരം നോക്കി. ²³ശാകിർദ്ദുകളിൽ ഇസാ അൽ
മസീഹ് സ്നേഹിച്ചിരുന്നവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖൽബിനോട്
ചാരിക്കിടന്നിരുന്നു. ²⁴ശിമയോൻ പത്രോസ് അദ്ദേഹത്തോട്
ആശ്ചര്യം കാണിച്ചു പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം ആരെപ്പറ്റി പറയുന്നു
എന്നു ചോദിക്കുക. ²⁵ഇസാ അൽ മസീഹിന്റെ ഖൽബിൽ
ചേർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു: റബ്ബേ
ആരാണത്? ²⁶അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: അപ്പക്ഷണം
മുക്കി ഞാൻ ആർക്കു കൊടുക്കുന്നുവോ അവൻ തന്നെ.
ഇസാ അൽ മസീഹ് അപ്പക്ഷണം മുക്കി ശിമയോൻ
സ്കറിയോത്തായുടെ മകൻ യൂദാസിനു
കൊടുത്തു. ²⁷അപ്പക്ഷണം സ്വീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്
ഇബലീസ് അവനിൽ കേറി. ഇസാ അൽ മസീഹ്
അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ചെയ്യാനിരിക്കുന്നതു വേഗം
ചെയ്യുക. ²⁸എന്നാൽ, ക്ഷണത്തിനിരുന്നവരിൽ ആരും
അൽ മസീഹ് ഇത് എന്തിനു പറഞ്ഞുവെന്ന്
അറിഞ്ഞില്ല. ²⁹പണ്ഡിതർ യൂദാസിന്റെ
പക്കലായിരുന്നതിനാൽ, നമുക്കു തിരുന്നാളിനാവശ്യമുള്ളതു
വാങ്ങുക എന്നോ ദരിദ്രർക്ക് എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കുക
എന്നോ ആയിരിക്കാം ഇസാ അൽ മസീഹ് അവനോട്

ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചു. ³⁰ആ അപ്പക്ഷണം സ്വീകരിച്ച ഉടനെ അവൻ പുറത്തു പോയി. അപ്പോൾ രാത്രിയായിരുന്നു.

ഇൻബീൽ

³¹അവൻ പുറത്തു പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ ഇബ്നുള്ള മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവനിൽ അള്ളാഹുവും മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ³²അള്ളാഹു¹ അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ റബ്ബ് അവനെ തന്നിൽ മഹത്വപ്പെടുത്തും; ഉടൻതന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.

³³എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇനി അൽപ സമയംകൂടി ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും. എന്നാൽ, ഞാൻ യൂദരോടു പറഞ്ഞതു പോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടും പറയുന്നു, ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്കു വരാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല.

³⁴ഞാൻ ഇബീൽ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു. ³⁵നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതു പോലെ നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കു പരസ്പരം സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശാക്വർക്കളെന്ന് അരുമുലം എല്ലാവരും അറിയും.

പത്രോസ് ഉസ്താദിനെ നിഷേധിക്കും

(മത്തായി 26:31-35; മർക്കേസ് 14:27-31; ലൂക്ക 22:31-34)

³⁶ശിമയോൻ പത്രോസ് ചോദിച്ചു: റബ്ബേ, അങ്ങ് എവിടേക്കു പോകുന്നു? ഇസാ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്ക് ഇപ്പോൾ എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ

നിനക്കു കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ, പിന്നീടു നീ അനുഗമിക്കും. ³⁷പത്രോസ് പറഞ്ഞു: റബ്ബേ ഇപ്പോൾത്തന്നെ അങ്ങയെ അനുഗമിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്? അങ്ങക്കുവേണ്ടി എന്റെ ജീവൻ ഞാൻ ത്യജിക്കും.

38 ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: നീ എനിക്കുവേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിക്കുമെന്നോ? സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, നീ എന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറയുന്നതുവരെ കോഴി കൂവുകയില്ല.

യഹിയാ 14

ഇസാ അൽ മസീഹ്

അള്ളാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള വഴി

¹നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമാകേണ്ട. അള്ളാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കൂവിൻ; എന്നിലും വിശ്വസിക്കൂവിൻ. ²എന്റെ സൃഷ്ടാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലമൊരുക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നോ? ³ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്തു നിങ്ങളും ആയിരിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ വീണ്ടും വന്ന് നിങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകും. ⁴ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾക്കറിയാം. ⁵തോമസ് പറഞ്ഞു: റബ്ബേ, അങ്ങ് എവിടേക്കു പോകുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ വഴി ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും? ⁶ഇസാ¹⁴ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഹയാത്തും ഹഖും വഴിയും ഞാനാണ്. എന്നിലൂടെയല്ലാതെ ആരും സൃഷ്ടാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നില്ല. ⁷നിങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ സൃഷ്ടാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുതൽ നിങ്ങൾ സൃഷ്ടാവിനെ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സൃഷ്ടാവിനെ കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

⁸പീലിപ്പോസ് പറഞ്ഞു: റബ്ബേ സൃഷ്ടാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരുക, ഞങ്ങൾക്ക് അതു മതി. ⁹ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഇക്കലമത്രയും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയായിരുന്നിട്ടും പീലിപ്പോസേ, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലേ? എന്നെ കാണുന്നവൻ സൃഷ്ടാവിനെ കാണുന്നു. പിന്നെ, സൃഷ്ടാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു

കാണിച്ചുതരുക എന്നു നീ പറയുന്നതെങ്ങനെ? ¹⁰ഞാൻ സൃഷ്ടാവില്ല സൃഷ്ടാവ് എന്നില്ലും ആണെന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന വാക്കുകൾ സ്വമേധയാ പറയുന്നതല്ല; പ്രത്യേകം, എന്നിൽ വസിക്കുന്ന സൃഷ്ടാവ് തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയാണ്. ¹¹ഞാൻ സൃഷ്ടാവില്ല സൃഷ്ടാവ് എന്നില്ലും ആണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾമൂലം വിശ്വസിക്കുവിൻ.¹²സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. ഞാൻ സൃഷ്ടാവിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയെക്കൾ വലിയവയും അവൻ ചെയ്യും. ¹³നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്തും, സൃഷ്ടാവ് പൃഥ്വിയിൽ മഹത്വപ്പെടാൻവേണ്ടി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ¹⁴എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ഞാനതു ചെയ്തുതരും.

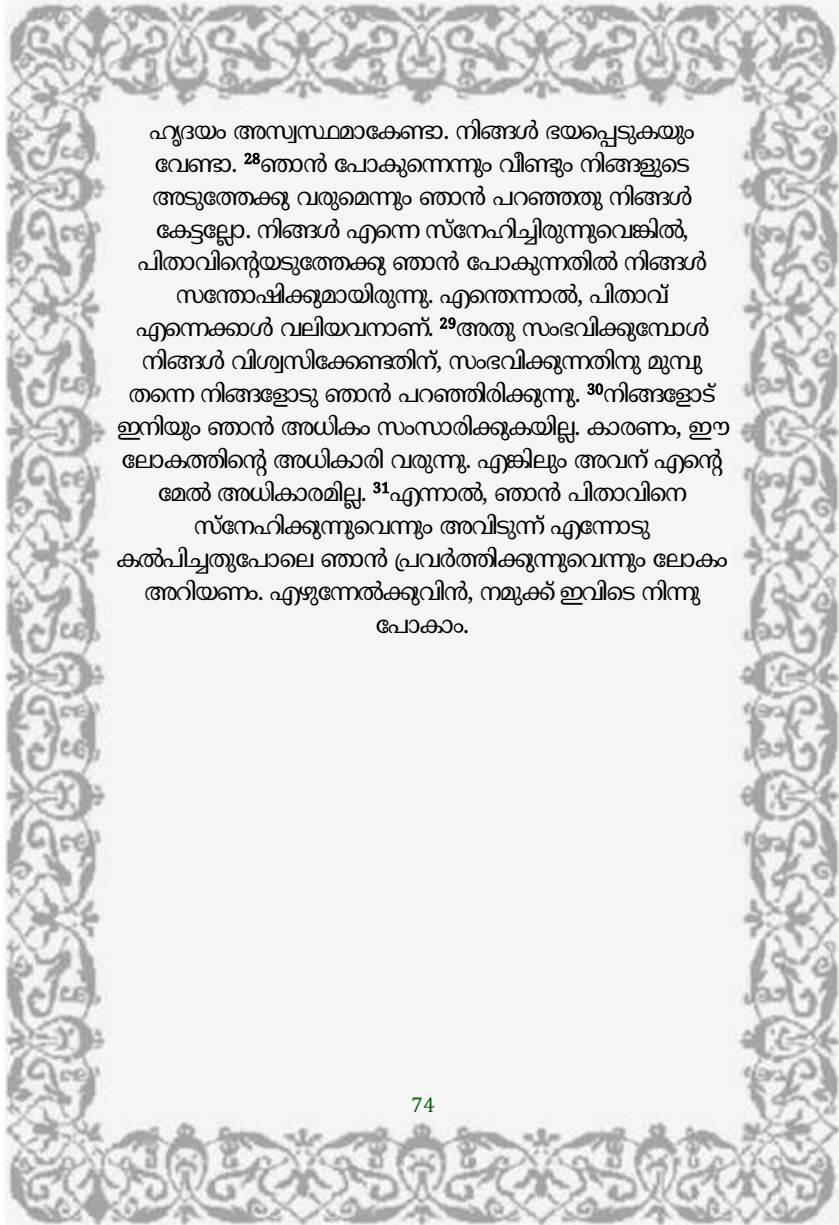
റൂഹിൽ ഖുദ്രുസിനെ വാശാനം ചെയ്യുന്നു

¹⁵നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ ശരീരത്തുകൾ പാലിക്കും. ¹⁶ഞാൻ സൃഷ്ടാവിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയും എന്നേക്കും നിങ്ങളോടു കൂടെയായിരിക്കാൻ മറ്റൊരു സഹായകനെ അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു തരുകയും ചെയ്യും. ¹⁷ഈ റൂഹിൽ ഖുദ്രുസിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ലോകത്തിനു സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം, അത് അവനെ കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു. കാരണം, അവൻ നിങ്ങളോടൊത്തു വസിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

¹⁸ഞാൻ നിങ്ങളെ യത്നീമായി വിടുകയില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ

അടുത്തേക്കു വരും. ¹⁹അൽപ സമയംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ലോകം എന്നെ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും. ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു; അതിനാൽ നിങ്ങളും ജീവിക്കും. ²⁰ഞാൻ എന്റെ സൃഷ്ടാവിൽ നിങ്ങൾ എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലുമാണെന്ന് ആ ദിവസം നിങ്ങൾ അറിയും. ²¹എന്റെ ശരീരത്തുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നത്. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ സൃഷ്ടാവും സ്നേഹിക്കും. ഞാനും അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും എന്നെ അവനു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ²²യൂദാസ് - യൂദാസ്കറിയോത്തായല്ല - അവനോടു പറഞ്ഞു: റബ്ബേ നീ നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നു, എന്നാൽ, ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതെന്താണ്? ²³ഇസാ അൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ കലാം പാലിക്കും. അപ്പോൾ സൃഷ്ടാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുത്തു വന്ന് അവനിൽ വാസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ²⁴എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവനോ എന്റെ കലാം പാലിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്ന ഈ വചനം എന്റെതല്ല; എന്നെ അയച്ച സൃഷ്ടാവിന്റെതാണ്.

²⁵നിങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഇതു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ²⁶എന്നാൽ, എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവ് അയയ്ക്കുന്ന സഹായകനായ റൂഹുൽ ഖുദ്ദൂസ് എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്ക് താരലിം നൽകുകയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ²⁷ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം തന്നിട്ടു പോകുന്നു. എന്റെ സമാധാനം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നൽകുന്നു. ദുനിയാവ് നൽകുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ നൽകുന്നത്. നിങ്ങളുടെ

പുറയം അന്യസ്ഥമാകേണ്ട. നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും
 വേണ്ട. ²⁸ഞാൻ പോകുന്നെന്നും വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ
 അടുത്തേക്കു വരുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ
 കേട്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ,
 പിതാവിന്റെയടുത്തേക്കു ഞാൻ പോകുന്നതിൽ നിങ്ങൾ
 സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. എന്നെത്തന്നെ, പിതാവ്
 എന്നെക്കൊണ്ട് വലിയവനാണ്. ²⁹അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ
 നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്, സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പു
 തന്നെ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ³⁰നിങ്ങളോട്
 ഇനിയും ഞാൻ അധികം സംസാരിക്കുകയില്ല. കാരണം, ഈ
 ലോകത്തിന്റെ അധികാരി വരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ എന്റെ
 മേൽ അധികാരമില്ല. ³¹എന്നാൽ, ഞാൻ പിതാവിനെ
 സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അവിടുന്ന് എന്നോടു
 കൽപിച്ചതുപോലെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും ലോകം
 അറിയണം. എഴുന്നേൽക്കുവിൻ, നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്നു
 പോകാം.

യഹിയാ 15

മുന്തിരിച്ചെടിയും ശിവരങ്ങളും

¹ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിച്ചെടിയും എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പ് കൃഷിക്കാരനാണ്. ²എന്റെ ശിവരങ്ങളിൽ ഫലം കായ്ക്കത്തതിനെ അവിടുന്ന് നീക്കിക്കളയുന്നു. എന്നാൽ, ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനെ കൂടുതൽ കായ്ക്കാനായി അവിടുന്ന് കവാത്ത് ചെയ്യുന്നു. ³ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ കലാം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു.

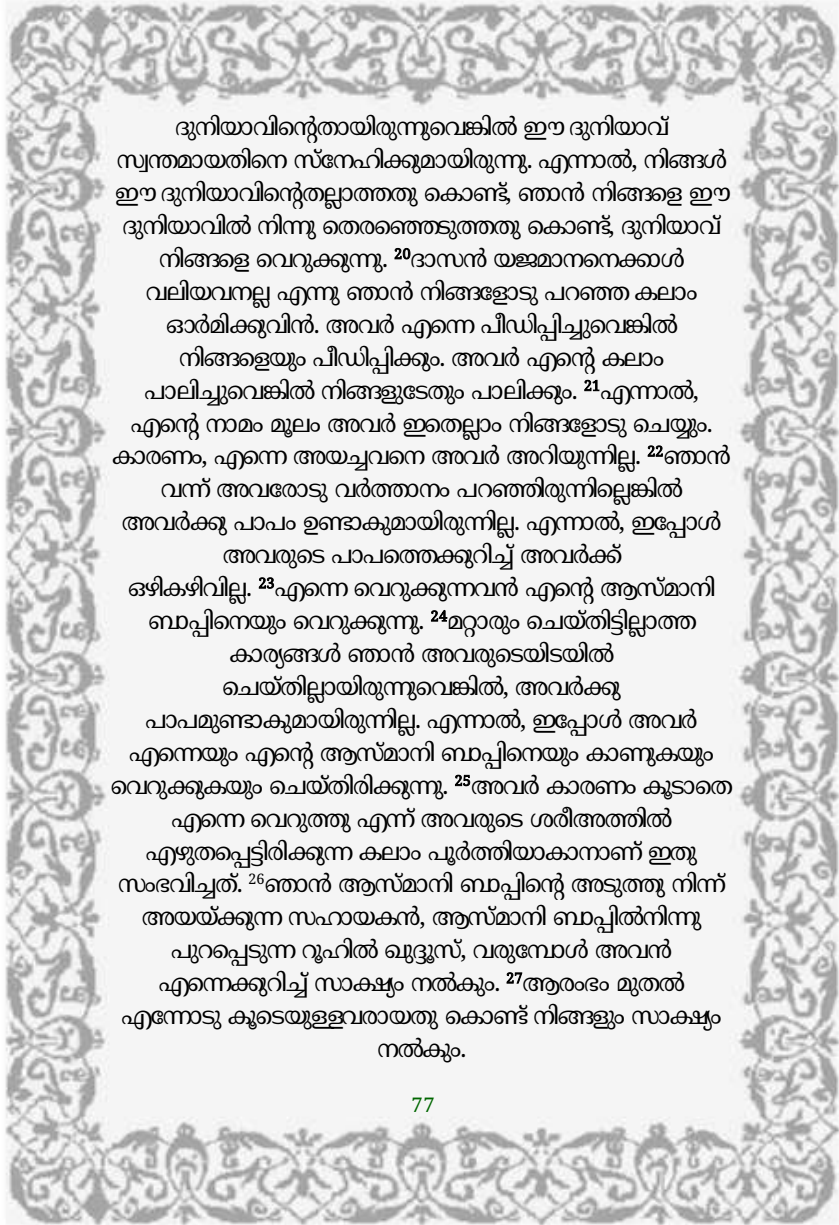
⁴നിങ്ങൾ എന്നിൽ വസിക്കുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും. മുന്തിരിച്ചെടിയിൽ നിൽക്കതെ ശിവരങ്ങൾക്ക് സ്വയം കായ്ക്കാൻ പറ്റാത്തതു പോലെ, എന്നിൽ വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കും ഒന്നും കഴിയില്ല. ⁵ഞാൻ മുന്തിരിച്ചെടിയും നിങ്ങൾ ശിവരങ്ങളുമാണ്. ആർ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നുവോ അവൻ ഏറെ ഫലം കായ്ക്കുന്നു. എന്നെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ⁶എന്നിൽ വസിക്കാത്തവൻ വെട്ടിക്കളഞ്ഞ ശിവരം പോലെ പുറത്തറിയപ്പെടുകയും ഉണങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരം കൊമ്പുകൾ കൂട്ടിയിട്ട് തീയിട്ടു കത്തിച്ചുകളയുന്നു. ⁷നിങ്ങൾ എന്നിൽ വസിക്കുകയും എന്റെ കലാം നിങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ഇഷ്ടമുള്ളതു ചോദിച്ചുകൊള്ളുക; നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.

⁸നിങ്ങൾ ധാരാളം ഫലം കായ്ക്കുകയും അങ്ങനെ എന്റെ ശാകിർദ്ദുകളായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വഴി ആസ്ഥാനി ഞെപ്പ് മഹത്വപ്പെടുന്നു. ⁹ആസ്ഥാനി ഞെപ്പ് എന്നെ സ്നേഹിച്ചതു പോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുവിൻ. ¹⁰ഞാൻ

എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിന്റെ ശരീരത്തത് പാലിച്ച് അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതു പോലെ, നിങ്ങൾ എന്റെ ശരീരത്തുകൾ പാലിച്ചാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കും. ¹¹ഇത് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ കൂടികൊള്ളാനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകാനും വേണ്ടിയാണ്. ¹²ഇതാണ് എന്റെ കർപന: ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം. ¹³സ്നേഹിതർക്കു വേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുൾ വലിയ സ്നേഹം ഇല്ല. ¹⁴ഞാൻ നിങ്ങളോടു കർപിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതരാണ്. ¹⁵ഇനി ഞാൻ നിങ്ങളെ ദാസൻമാർ എന്നു വിളിക്കുകയില്ല. കാരണം, യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ദാസൻ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിതൻമാരെന്ന് വിളിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിൽ നിന്നു കേട്ടതെല്ലാം നിങ്ങളെ ഞാൻ അറിയിച്ചു. ¹⁶നിങ്ങൾ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. തൻമൂലം, നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിനോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തും അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ¹⁷ഞാൻ നിങ്ങളോടു കർപിക്കുന്നു: പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ.

ഈ ദൂനിയവ് നിങ്ങളെ വെറുക്കും

¹⁸ഈ ദൂനിയവ് നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പേ അത് എന്നെ വെറുത്തു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. ¹⁹നിങ്ങൾ ഈ

ദുനിയാവിന്റെതായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ദുനിയാവ് സ്വന്തമായതിനെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഈ ദുനിയാവിന്റെതല്ലാത്തതു കൊണ്ട്, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഈ ദുനിയാവിൽ നിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തതു കൊണ്ട്, ദുനിയാവ് നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു. ²⁰ദാസൻ യജമാനനെക്കൾ വലിയവനല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ കലാം ഓർമിക്കുവിൻ. അവർ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെയും പീഡിപ്പിക്കും. അവർ എന്റെ കലാം പാലിച്ചുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടേതും പാലിക്കും. ²¹എന്നാൽ, എന്റെ നാമം മൂലം അവർ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. കാരണം, എന്നെ അയച്ചവനെ അവർ അറിയുന്നില്ല. ²²ഞാൻ വന്ന് അവരോടു വർത്താനം പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു പാപം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒഴികഴിവില്ല. ²³എന്നെ വെറുക്കുന്നവൻ എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിനെയും വെറുക്കുന്നു. ²⁴മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ അവരുടെയിടയിൽ ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കു പാപമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവർ എന്നെയും എന്റെ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിനെയും കാണുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ²⁵അവർ കാരണം കൂടാതെ എന്നെ വെറുത്തു എന്ന് അവരുടെ ശരീരത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കലാം പൂർത്തിയാകാനാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. ²⁶ഞാൻ ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിന്റെ അടുത്തു നിന്ന് അയയ്ക്കുന്ന സഹായകൻ, ആസ്ഥാനി ഞെപ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന റൂഹിൽ ഖുദുസ്, വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം നൽകും. ²⁷ആരംഭം മുതൽ എന്നോടു കൂടെയുള്ളവരായതു കൊണ്ട് നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം നൽകും.

യഹിയാ 16

ഇടർച്ച

¹നിങ്ങൾക്ക് ഇടർച്ചയുണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിനാണ് ഞാൻ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്. ²അവർ നിങ്ങളെ പള്ളികളിൽ നിന്നു പുറത്താക്കും. നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന ഏവനും താൻ റബ്ബിനു ഖുർബാനിയർപ്പിക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്ന വെർത്ത് വരുന്നു. ³അവർ എന്നെയോ എന്റെ ആസ്മാനി ബാപ്റ്റിനെ യോ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് ഇതു ചെയ്യും. ⁴അവരുടെ വെർത്ത് വരുമ്പോൾ, ഇതു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ തൊടാതെ നിങ്ങളോടു പറയാതിരുന്നത് ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടാണ്.

റൂഹിൽ ഖുദ്ദൂസിന്റെ പ്രവർത്തനം

⁵എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോവുകയാണ്. എന്നിട്ടും നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്ന് നിങ്ങളിലാരും എന്നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. ⁶ഞാൻ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഖൽബ് ദുഃഖപൂരിതമായിരിക്കുന്നു. ⁷എങ്കിലും, സത്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ നൻമയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, റൂഹിൽ ഖുദ്ദൂസ് നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരുകയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കും. ⁸അവൻ വന്ന് പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ഖയാമത്തിനെക്കുറിച്ചും ദുനിയായിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും -

⁹അവൻ എന്നിൽ ഈമാൻ വെക്കത്തതിനാൽ
 പാപത്തെക്കുറിച്ചും , ¹⁰ഞാൻ ആസ്മാനി ഞെപ്പിന്റെ
 അടുക്കലേക്കു പോകുന്നതു കൊണ്ടും നിങ്ങൾ ഇനിമേലിൽ
 എന്നെ കാണുകയില്ലാത്തതു കൊണ്ടും
 നീതിയെക്കുറിച്ചും , ¹¹ഈ ലോകത്തിന്റെ അധികാരി
 വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ വിയാമത്തിനെക്കുറിച്ചും
 ഞേധ്യപ്പെടുത്തും. ¹²ഇനിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ എന്നിക്കു
 നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ, അവ ഉൾക്കൊള്ളാൻ
 ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ല. ¹³വൂഹിൽ ഖ്യൂസ്
 വരുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സത്യത്തിന്റെ പൂർണതയിലേക്കു
 നയിക്കും. ¹⁴അവൻ സ്വമേധയാ ആയിരിക്കയില്ല
 സംസാരിക്കുന്നത്; അവൻ കേൾക്കുന്നതു മാത്രം
 സംസാരിക്കും. വരാൻരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങളെ
 അറിയിക്കും. അവൻ എന്നിക്കുള്ളവയിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ച്
 നിങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ എന്നെ
 മഹത്വപ്പെടുത്തും. ¹⁵എന്റെ ആസ്മാനി ഞെപ്പിനുള്ളതല്ലാം
 എന്നിക്കുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്
 എന്നിക്കുള്ളവയിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച് അവൻ നിങ്ങളോടു
 പ്രഖ്യാപിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും

¹⁶അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
 കാണുകയില്ല. വീണ്ടും അൽപ സമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
 എന്നെ കാണും. ¹⁷അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ശാകിർദ്മാരിൽ ചിലർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: അൽപ സമയം
 കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല, വീണ്ടും
 അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും
 എന്നും, ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു
 എന്നും അദ്ദേഹം നമ്മോടു പറയുന്നതിന്റെ

അർഥമെന്താണ്?

¹⁸അവർ തുടർന്നു: അൽപസമയം എന്നതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം പറയുന്നതെന്താണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ¹⁹ഇക്കാര്യം അവർ തന്നോടു ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല, വീണ്ടും അൽപസമയം കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരസ്പരം ചോദിക്കുന്നുവോ? ²⁰സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ദുനിയാവ് സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങൾ ദുഃഖിതരാകും; എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും. ²¹സ്ത്രീക്കു പ്രസവവേദന ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ സമയം വന്നതുകൊണ്ട് അവൾക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ, ശിശുവിനെ പ്രസവിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള സന്തോഷം നിമിത്തം ആ വേദന പിന്നീടൊരിക്കലും അവൾ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല.

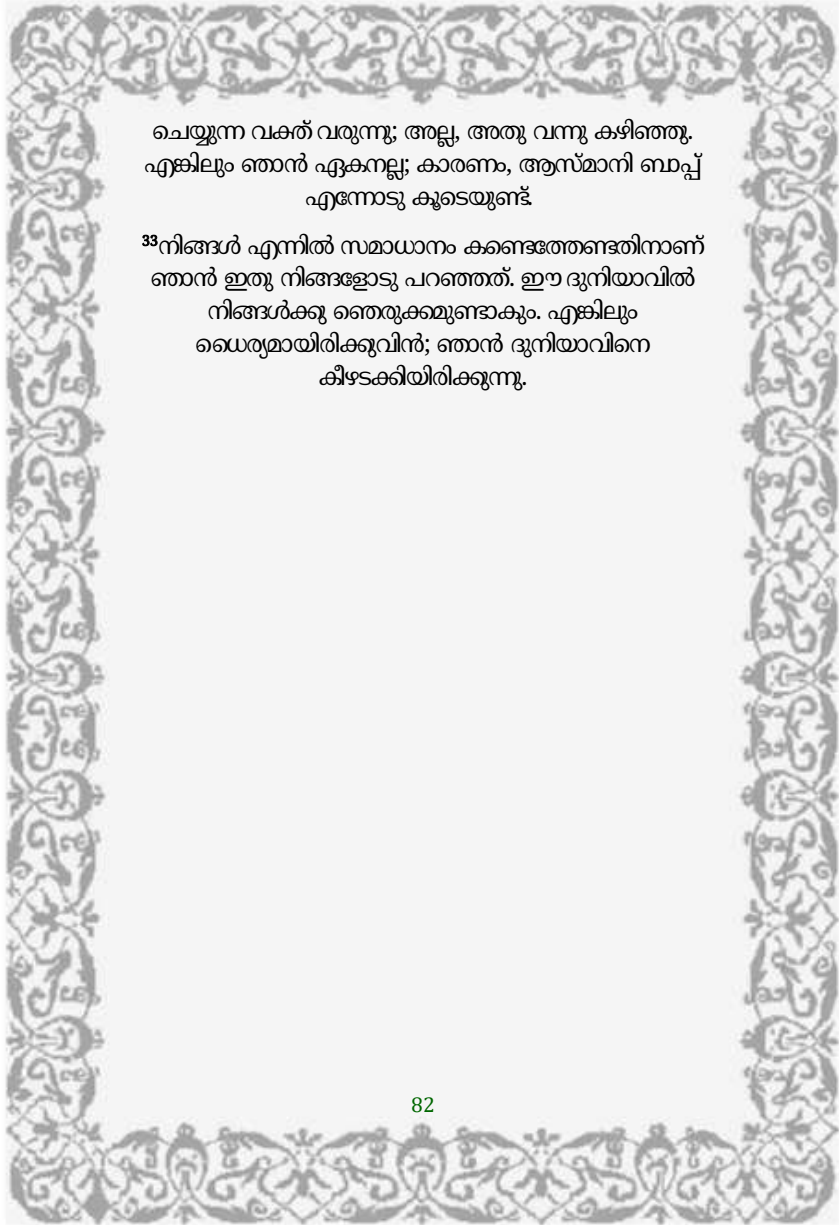
²²അതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളും ദുഃഖിതരാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളെ കാണും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ആ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽനിന്ന് എടുത്തു കളയുകയുമില്ല. ²³അന്ന് നിങ്ങൾ എന്നോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയില്ല. സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തും അവിടുന്ന് നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ²⁴ഇതുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നുംതന്നെ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ചോദിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു

ലഭിക്കും; അതുമൂലം നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ ദുനിയാവിനെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു

²⁵ഉപമകൾ വഴിയാണ് ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്. ഉപമകൾ വഴിയല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന വക്താവല്ല. അപ്പോൾ ആസ്മാനി ഫെല്ലിനെപ്പറ്റി സ്പഷ്ടമായി ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. ²⁶അന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ചോദിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ആസ്മാനി ഫെല്ലിനോട് ദൃഢാർത്ഥം എന്നു പറയുന്നില്ല. ²⁷കാരണം, ആസ്മാനി ഫെല്ലിനെ തന്നെ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞാൻ റബ്ബിൽ നിന്നു വന്നുവെന്നു ഇമ്മാൻ വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ²⁸ഞാൻ ആസ്മാനി ഫെല്ലിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഈ ദുനിയാവിലേക്കു വന്നു. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ഈ ദുനിയാവ് വിട്ട് ആസ്മാനി ഫെല്ലിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു.

²⁹അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാകിർദ്ദുകൾ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ ഇതാ, അങ്ങനെയു സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു; ഉപമയൊന്നും പറയുന്നില്ല. ³⁰അങ്ങനെയു എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നുവെന്നും ആരും അങ്ങയോടു ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെയു റബ്ബിൽ നിന്നു വന്നുവെന്ന് ഇതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഇമ്മാനായിരിക്കുന്നു. ³¹ഇസാ അൽ മസീഹ് ചോദിച്ചു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇമ്മാനായോ? ³²എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും താന്തങ്ങളുടെ വഴിക്കു ചിതറിക്കൊടുക്കുകയും എന്നെ ഏകനായി വിട്ടു പോവുകയും

ചെയ്യുന്ന വകുപ്പ് വരുന്നു; അല്ല, അതു വന്നു കഴിഞ്ഞു.
 എങ്കിലും ഞാൻ ഏകനല്ല; കാരണം, ആസ്മാനി മെപ്പ്
 എന്നോടു കൂടെയുണ്ട്

³³നിങ്ങൾ എന്നിൽ സമാധാനം കണ്ടെത്തേണ്ടതിനാണ്
 ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്. ഈ ദുനിയാവിൽ
 നിങ്ങൾക്കു തെരുക്കുമുണ്ടാകും. എങ്കിലും
 ധൈര്യമായിരിക്കുവിൻ; ഞാൻ ദുനിയാവിനെ
 കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.

യഹിയാ 17

ശാകിർദുകൾക്കു വേണ്ടി ദുആ ഇരക്കുന്നു

¹ഇത്രയും പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ജനത്തിലേക്കു കണ്ണുകളുയർത്തി ദുആ ഇരന്നു: ആസ്മാനി ഫെപ്പ്, വക്ത് ആയിരിക്കുന്നു; ഇബ്നുജ്ജ അവിടുത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് പുത്രനെ അങ്ങു മഹത്യപ്പെടുത്തണമേ! ²എന്തെന്നാൽ, അവിടുന്ന് അവനു നൽകിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അവൻ നിത്യജീവൻ നൽകേണ്ടതിന്, എല്ലാവരുടെയും മേൽ അവന് അവിടുന്ന് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ³ഏകസത്യ റബ്ബ് ആയ അവിടുത്തെയും അങ്ങ് അയച്ച ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിനെയും അറിയുക എന്നതാണ് നിത്യജീവൻ. ⁴അവിടുന്ന് എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച ജോലി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് ദുനിയാവിൽ അവിടുത്തെ ഞാൻ മഹത്യപ്പെടുത്തി. ⁵ആകയാൽ ആസ്മാനി ഫെപ്പ്, ദുനിയാവിനെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പ്പ് എനിക്ക് അവിടുത്തോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മഹത്യത്താൽ ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ എന്നെ മഹത്യപ്പെടുത്തണമേ. ⁶ഈ ദുനിയാവിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് എനിക്കു നൽകിയവർക്ക് അവിടുത്തെ നാമം ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തി. അവർ അങ്ങയുടേതായിരുന്നു; അങ്ങ് അവരെ എനിക്കു നൽകി. അവർ അങ്ങയുടെ കലാം പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ⁷അവിടുന്ന് എനിക്കു നൽകിയതെല്ലാം അങ്ങിൽനിന്നാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. ⁸എന്തെന്നാൽ, അങ്ങ് എനിക്കു നൽകിയ കലാം ഞാൻ അവർക്കു നൽകി. അവർ അതു സ്വീകരിക്കുകയും ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നുവെന്നു സത്യമായി

അറിയുകയും അങ്ങ് എന്നെ അയച്ചുവെന്നു
 ഈമാനാക്കുകയും ചെയ്തു. ⁹ഞാൻ
 അവർക്കുവേണ്ടിയാണു ദുഃഖം ഇരക്കുന്നത്;
 ദുഃഖം വേണ്ടിയാണു ദുഃഖം ഇരക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, അവർ
 അവിടുത്തെക്കുളളവരാണ്. എനിക്കുള്ളതല്ലാ
 അങ്ങയുടേതാണ്. ¹⁰അങ്ങേക്കുള്ളതല്ലാ എന്റെയും.
 ഞാൻ അവരിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

¹¹ഇനിമേൽ ഞാൻ ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു; എന്നാൽ, അവർ ഈ
 ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നു.
 പരിശുദ്ധനായ ആസ്മാനി ഫാദർ, നമ്മെപ്പോലെ അവരും
 ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന് അവിടുന്ന് എനിക്കു നൽകിയ
 അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ അവരെ അങ്ങ്
 കാത്തുകൊള്ളണമേ! ¹²ഞാൻ അവരോടു
 കൂടെയായിരുന്നപ്പോൾ, അങ്ങ് എനിക്കു നൽകിയ
 അവിടുത്തെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അവരെ സംരക്ഷിച്ചു;
 ഞാൻ അവരെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കലാപം
 പൂർത്തിയാക്കാൻവേണ്ടി നാശത്തിന്റെ പൂത്രനല്ലാതെ
 അവരിൽ ആരും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ¹³എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ഇതാ,
 ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നു. ഇതെല്ലാം
 ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ
 സന്തോഷം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ
 അവർക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനാണ്. ¹⁴അവിടുത്തെ കലാപം
 അവർക്കു ഞാൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ
 ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ ഈ
 ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു തല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ഈ
 ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു. ¹⁵ഈ ദുഃഖം വിലപിടിച്ചു നിന്ന് അവരെ
 അവിടുന്ന് എടുക്കണം എന്നല്ല, ഇബ്രീസിൽനിന്ന് അവരെ

കാത്തുകൊള്ളണം എന്നാണു ഞാൻ ദുആ
ഇരക്കുന്നത്. ¹⁶ഞാൻ ഈ ദുനിയായിന്റെതല്ലാത്തതു പോലെ
അവരും ഈ ദുനിയായിന്റെതല്ല. ¹⁷അവരെ അങ്ങ്
സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കണമേ! അവിടുത്തെ കലാമാണ്
സത്യം. ¹⁸അങ്ങ് എന്നെ ഈ ദുനിയായിലേക്കയച്ചതു പോലെ
ഞാനും അവരെ ദുനിയായിലേക്കയച്ചിരിക്കുന്നു. ¹⁹അവരും
സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അവർക്കു
വേണ്ടി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി

²⁰അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, അവരുടെ വചനം മൂലം
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിക്കൂടിയാണു ഞാൻ
ദുആ ഇരക്കുന്നത്. ²¹അവരെല്ലാവരും
ഒന്നായിരിക്കാൻവേണ്ടി, ആസ്മാനി ഖമപ്, അങ്ങ് എന്നിലും
ഞാൻ അങ്ങയിലും ആയിരിക്കുന്നതു പോലെ അവരും
നമ്മിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ അവിടുന്ന് എന്നെ
അയച്ചുവെന്നു ഈ ദുനിയാവ് അറിയുന്നതിനും വേണ്ടി
ഞാൻ ദുആ ഇരക്കുന്നു. ²²നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതു പോലെ
അവരും ഒന്നായിരിക്കുന്നതിന് അങ്ങ് എന്നിങ്ങു തന്ന മഹത്വം
അവർക്കു ഞാൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ²³അവർ പൂർണ്ണമായും
ഒന്നാകേണ്ടതിന് ഞാൻ അവരിലും അവിടുന്ന് എന്നിലും
ആയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അങ്ങ് എന്നെ അയച്ചുവെന്നും
അങ്ങ് എന്നെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെതന്നെ അവരെയും
സ്നേഹിച്ചുവെന്നും ധുനിയ അറിയട്ടെ. ²⁴ആസ്മാനി ഖമപ്,
ദുനിയായിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പ്, എന്നോടുള്ള
അവിടുത്തെ സ്നേഹത്താൽ അങ്ങ് എന്നിങ്ങു മഹത്വം
നൽകി. അങ്ങ് എന്നിങ്ങു നൽകിയവരും അതു കാണാൻ
ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് എന്നോടുകൂടെ അവരും
ആയിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ²⁵നീതിമാനായ

ആസ്മാനി ബെപ്പ്, ദുനിയാവ് അങ്ങയെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
 എന്നാൽ, ഞാൻ അങ്ങയെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നെ
 അവിടുന്നാണ് അയച്ചതെന്ന് ഇവരും
 അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ²⁶അങ്ങയുടെ നാമം അവരെ ഞാൻ
 അറിയിച്ചു. അവിടുന്ന് എനിക്കു നൽകിയ സ്നേഹം
 അവരിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഞാൻ അവരിൽ
 ആയിരിക്കേണ്ടതിനുമായി ഞാൻ ഇനിയും അത് അറിയിക്കും.

യഹിയാ 18

ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ ബന്ധിക്കുന്നു

(മത്തായി 26:47-56; മർക്കോസ് 14:43-50)

¹ഇതു പറഞ്ഞശേഷം ഇസ്രായേൽ മസീഹ് സാഹബന്മാരുടെ കൂടെ കെദ്രോൺ അരുവിയുടെ അക്കരെയെത്തി. അവിടെ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ മസീഹും സാഹബന്മാരും അതിൽ പ്രവേശിച്ചു. ²ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസിനും ആ സ്ഥലം അറിയാമായിരുന്നു. കാരണം, ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പലപ്പോഴും സാഹബന്മാരുടെ കൂടെ അവിടെ സമ്മേളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ³യൂദാസ് ഒരു ഗണം പടയാളികളെയും ഇമാം പ്രമുഖൻമാരുടെയും ഫരിസേയരുടെയും അടുക്കൽ നിന്നു സേവകരെയും കൂട്ടി പന്തങ്ങളും വിളക്കുകളും ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെയെത്തി. ⁴തനിക്കു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതെല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്ന ഇസ്രായേൽ മസീഹ് മുമ്പോട്ടു വന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ ആരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്? ⁵അവർ പറഞ്ഞു: ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ. ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: അതു ഞാനാണ്. അൽ മസീഹ് ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസും അവരോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ⁶ഞാനാണ് എന്ന് ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവലിയുകയും നിലം പതിക്കുകയും ചെയ്തു. ⁷ഇസ്രായേൽ മസീഹ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു? അവർ പറഞ്ഞു: ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ. ⁸ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: ഞാനാണ് എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്നെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. ⁹നീ

എനിക്കു തന്നവരിൽ ആരെയും ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല എന്ന് അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞ വചനം പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. ¹⁰ശിമയോൻ പത്രോസ് വാൾ ഉഴി പ്രധാന ഇമാമിന്റെ വേലക്കാരനെ വെട്ടി അവന്റെ വലത്തു ചെവി മുറിച്ചു കളഞ്ഞു. ആ വേലക്കാരന്റെ പേര് മൽക്കോസ് എന്നായിരുന്നു. ¹¹ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു: വാൾ ഉറയിലിടുക. പിതാവ് എനിക്കു നൽകിയ പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടയോ?

പ്രധാന ഇമാമിന്റെ മുമ്പിൽ

(മത്തായി 26:57-58; മർക്കോസ് 14:53-54; ലൂക്ക 22:54)

¹²അപ്പോൾ പടയാളികളും അവരുടെ അധിപനും ജൂദരുടെ സേവകരും കൂടി ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു. ¹³അവർ അൽ മസീഹിനെ ആദ്യം അന്നാസിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കാരണം, അവൻ ആ വർഷത്തെ പ്രധാന ഇമാമായ കയ്യാഫാസിന്റെ അമ്മായിയപ്പനായിരുന്നു. ¹⁴ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരാൾ മരിക്കുന്നത് യുക്തമാണെന്നു ജൂദരെ ഉപദേശിച്ചതു കയ്യാഫാസാണ്.

പത്രോസ് തള്ളിപ്പറയുന്നു

(മത്തായി 26:69-70; മർക്കോസ് 14:66-68; ലൂക്ക 22:55-57)

¹⁵ശിമയോൻ പത്രോസും സാഹബമാക്കളിൽ മറ്റൊരുവനും ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ആ സാഹബമാനെ പ്രധാനാചാര്യനു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവൻ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് മിനോടുകൂടെ പ്രധാന ഇമാമിന്റെ കൊട്ടാര മുറ്റത്തു പ്രവേശിച്ചു. ¹⁶പത്രോസാകട്ടെ പുറത്തു വാതിൽക്കൽ നിന്നു.

അതിനാൽ പ്രധാന ഇമാമിന്റെ പരിചയക്കരനായ മറ്റേ സാഹബ് പുറത്തു ചെന്നു വാതിൽക്കവൽക്കെരിയോടു സംസാരിച്ച് പത്രോസിനെയും അകത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ¹⁷അപ്പോൾ ആ പരിചാരിക പത്രോസിനോടു ചോദിച്ചു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ സാഹബമാക്കളിൽ ഒരുവനല്ലേ? അല്ല എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. ¹⁸തണുപ്പായിരുന്നതിനാൽ ഭൃത്യരും സേവകരും തീ കായുകയായിരുന്നു. പത്രോസും അവരോടൊപ്പം തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രധാന ഇമാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു
(മത്തായി 26:59-66; മർക്കോസ് 14:55-64; ലൂക്ക 22:66-71)

¹⁹പ്രധാന ഇമാം ഇസാ അൽ മസീഹിനെ അവന്റെ സാഹബമാക്കളെയും പ്രബോധനത്തെയും കുറിച്ചു ചോദ്യംചെയ്തു. ²⁰ഇസാ അൽ മസീഹ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ഞാൻ പരസ്യമായിട്ടാണു ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടായ സാഹബമാകുന്നത്. എല്ലാ ജൂദരും ഒരുമിച്ചു കൂടുന്ന സിനഗോഗിലും ബൈത്തുള്ളയിലുമാണ് എപ്പോഴും ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. രഹസ്യമായി ഞാൻ ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ²¹എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തിന്? ഞാൻ പറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് അതു കേട്ടവരോടു ചോദിക്കുക. ഞാൻ എന്താണു പറഞ്ഞതെന്ന് അവർക്കറിയാം. ²²നബി ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്തു നിന്നിരുന്ന വേലക്കെരിലൊരുവൻ, ഇങ്ങനെയാണോ പ്രധാന ഇമാമിനോടു മറുപടി പറയുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ഇസാ അൽ മസീഹിനെ അടിച്ചു.

²³ഇസാ അൽ മസീഹ് അവനോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ

പറഞ്ഞതു തെറ്റാണെങ്കിൽ അതു തെളിയിക്കുക. ശരിയാണു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ എന്തിനു നീ എന്നെ അടിക്കുന്നു? ²⁴അപ്പോൾ അന്നാസ് ഇസാ അൽ മസീഹിനെ ബന്ധിച്ചു കയ്യാഫാസിന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു.

പത്രോസ് വീണ്ടും തള്ളിപ്പറയുന്നു
(മത്തായി 26:71-75; മർക്കോസ് 14:69-72; ലൂക്ക 22:58-62)

²⁵ശിമയോൻ പത്രോസ് തീ കാഞ്ഞു കൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: നീയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരുവനല്ലേ? അല്ല എന്ന് അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. ²⁶പ്രധാന ഇമ്മാമിന്റെ ഭൃത്യരിലൊരുവനും പത്രോസ് ചെവി ചേർച്ചവന്റെ ചാർച്ചക്കാരനുമായ ഒരുവൻ അവനോടു ചോദിച്ചു: ഞാൻ നിന്നെ നബിയൊടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടതല്ലേ? ²⁷പത്രോസ് വീണ്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. ഉടനെ കോഴി കൂവി.

പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ
(മത്തായി 27:1-2; മത്തായി 27:11-14; മർക്കോസ് 15:1-5; ലൂക്ക 23:1-5)

²⁸ഇസാ അൽ മസീഹിനെ അവർ കയ്യാഫാസിന്റെ അടുത്തു നിന്നു പ്രധാനസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ പുലർച്ചയായിരുന്നു. അശുദ്ധരാകാതെ പെസഹാ ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിനാൽ അവർ പ്രധാനസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല. ²⁹അതിനാൽ പീലാത്തോസ് പുറത്ത് അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനെതിരേ എന്താരോപണമാണു നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നത്? ³⁰അവർ പറഞ്ഞു: ഇദ്ദേഹം തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ലെങ്കിൽ

ഞങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെ നിനക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു
 തരുകയില്ലായിരുന്നു. ³¹പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
 തന്നെ നബിയെ കൊണ്ടു പോയി നിങ്ങളുടെ
 നിയമമനുസരിച്ചു വിധിച്ചുകൊള്ളവിൻ. അപ്പോൾ ജൂദർ
 പറഞ്ഞു: ആരെയും വധിക്കുന്നതിന് നിയമം ഞങ്ങളെ
 അനുവദിക്കുന്നില്ല. ³²ഏതു വിധത്തിലുള്ള മരണമാണു
 തനിക്കു വരാൻരിക്കുന്നതെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഇസാ
 അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞവചനം പൂർത്തിയാകാനാണ് ഇതു
 സംഭവിച്ചത്. ³³പീലാത്തോസ് വീണ്ടും പ്രധാനസ്ഥാനത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ച് ഇസാ അൽ മസീഹിനെ വിളിച്ച് നബിയോടു
 ചോദിച്ചു: നീ ജൂദരുടെ രാജാവാണ്? ³⁴ഇസാ അൽ
 മസീഹ് പ്രതിവചിച്ചു: നീ ഇതു സ്വയമേവ പറയുന്നതോ,
 അതോ മറ്റുള്ളവർ എന്നെപ്പറ്റി നിന്നോടു
 പറഞ്ഞതോ? ³⁵പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ ജൂദനല്ലല്ലോ;
 അങ്ങയുടെ ജനങ്ങളും ഇമാം പ്രമുഖൻമാരുമാണ്
 അങ്ങയെ എനിക്കേൽപ്പിച്ചു തന്നത്. അങ്ങുന്ന് എന്താണു
 ചെയ്തത്? ³⁶ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്റെ രാജ്യം
 ഐഹികമല്ല. ആയിരുന്നൂവെങ്കിൽ ഞാൻ ജൂദർക്ക്
 ഏൽപ്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ എന്റെ സേവകർ
 പോരാടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, എന്റെ രാജ്യം
 ഐഹികമല്ല. ³⁷പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു: അപ്പോൾ
 അങ്ങുന്ന് രാജാവാണ് അല്ലേ? ഇസാ അൽ മസീഹ്
 പ്രതിവചിച്ചു: നീ തന്നെ പറയുന്നു, ഞാൻ രാജാവാണ്.
 ഇതിനു വേണ്ടിയാണു ഞാൻ ജനിച്ചത്. ഇതിനു
 വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നതും-ഹവിനു
 സാക്ഷ്യം നൽകാൻ. ഹവിൽ നിന്നുള്ളവൻ എന്റെ സ്വരം
 കേൾക്കുന്നു. ³⁸പീലാത്തോസ് ഇസാ അൽ മസീഹിനോടു
 ചോദിച്ചു: എന്താണു ഹവ്?

മരണത്തിനു വിധികപ്പെടുന്നു
(മത്തായി 27:15-31; മർക്കോസ് 15:6-20; ലൂക്ക 23:13-25)

³⁹ഇതു ചോദിച്ചിട്ട് അവൻ വീണ്ടും ജ്യോത്യുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നബിയിൽ ഒരു കുറ്റവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ പെസഹാ ദിവസം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെരുവനെ സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടുതരുന്ന പതിവുണ്ടല്ലോ; അതിനാൽ ജ്യോത്യുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരട്ടെയോ? ⁴⁰ഇതു മനുഷ്യനെ അല്ല, ബറാബ്ബസിനെ എന്ന് അവർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ബറാബ്ബസ് കൊള്ളക്കാരനായിരുന്നു.

യഹിയാ 19

ഇസ്രായേൽ മസീഹിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടി

¹പീലാത്തോസ് ഇസ്രായേൽ¹ അൽ മസീഹിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിച്ചു. പടയാളികൾ ഒരു മുൾക്കിരീടമുണ്ടാക്കി അൽ മസീഹ് ന്റെ തലയിൽ വച്ചു; ²ഒരു ചോന്ന മേൽക്കുപ്പായം അവനെ അണിയിച്ചു. ³അവർ നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ജൂദരുടെ രാജാവേ, സലാം! എന്നു പറഞ്ഞ് കൈകൊണ്ട് അവനെ അടിച്ചു. ⁴പീലാത്തോസ് വീണ്ടും പുറത്തുവന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: ഒരു കുറ്റവും ഞാൻ നബിയിൽ കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാൻ ഇതാ, അൽ മസീഹിനെ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരൂ. ⁵മുൾക്കിരീടവും ചോന്ന മേൽക്കുപ്പായവും ധരിച്ച് ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പുറത്തേക്കു വന്നു. അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇതാ, മനുഷ്യൻ!

⁶അൽ മസീഹിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഇമാം പ്രമുഖൻമാരും സേവകരും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: മസീഹിനെ ക്രൂശിക്കുക! അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിക്കുക! പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ തന്നെ അൽ മസീഹിനെ കൊണ്ടു പോയി ക്രൂശിച്ചുകൊള്ളവിൻ; എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ അൽ മസീഹിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. ⁷ജൂദർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്കൊരു നിയമമുണ്ട്. ആ നിയമമനുസരിച്ച് ഇദ്ദേഹം മരിക്കണം. കാരണം, ഇദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ ഇബ്രാഹിമിന്റെ അവകാശപ്പെടുന്നു. ⁸ഇതു കേട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് കൂടുതൽ ഭയപ്പെട്ടു. ⁹അവൻ വീണ്ടും പ്രധാനസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇസ്രായേൽ മസീഹിനോടു ചോദിച്ചു: നീ എവിടെ നിന്നാണ്? ഇസ്രായേൽ

അൽ മസീഹ് മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ¹⁰പീലാത്തോസ് ചോദിച്ചു: നീ എന്നോടു സംസാരിക്കുകയില്ലേ? നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കാനും ക്രൂശിക്കാനും എനിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടെ? ¹¹ഇസാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഉന്നതത്തിൽ നിന്നു നൽകപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു വെങ്കിൽ എന്റെ മേൽ ഒരധികാരവും നിനക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, എന്നെ നിനക്കേൽപ്പിച്ചു തന്നവന്റെ പാപം കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ളതാണ്.¹²അപ്പോൾ മുതൽ പീലാത്തോസ് നബിയെ വിട്ടയക്കാൻ ശ്രമമായി. എന്നാൽ, ജൂദർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഇവനെ മോചിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം നീ സീസറിന്റെ സ്നേഹിതനല്ല. തന്നത്തന്നെ രാജാവാക്കുന്ന ഏവനും സീസറിന്റെ വിരോധിയാണ്.

¹³ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് ഇസാ അൽ മസീഹനെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടു വന്ന്, കൽത്തളം-ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ ഗബ്ബത്ത-എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. ¹⁴അന്നു പെസഹായുടെ ഒരുക്കത്തിനുള്ള ദിവസമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിക്കൂറുമായിരുന്നു. അവൻ ജൂദരോടു പറഞ്ഞു:

¹⁵ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവ്! അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: കൊണ്ടുപോകൂ. അൽ മസീഹിനെ കൊണ്ടു പോയി കുരിശിൽ തറയ്ക്കൂ. പീലാത്തോസ് അവരോടു ചോദിച്ചു: നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കണമെന്നോ? ഇമാം പ്രമുഖൻമാർ പറഞ്ഞു: സീസറല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു വേറെ രാജാവില്ല. ¹⁶അപ്പോൾ അവൻ ഇസാ അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിക്കാനായി അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു.

ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിക്കുന്നു
(മത്തായി 27:32-44; മർക്കോസ് 15:21-32; ലൂക്ക 23:26-43)

¹⁷അവർ ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ ഏറ്റുവാങ്ങി. അവിടുന്ന് സ്വയം കുരിശും ചുമന്നു കൊണ്ട് തലയോടിടം-ഹെണ്മയ ഭാഷയിൽ ഗൊൽഗോഥാ-എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. ¹⁸അവിടെ അവർ ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിച്ചു; അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മറ്റു രണ്ടു പേരെയും; ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ മധ്യത്തിലും അവരെ ഇരുവശങ്ങളിലായും.

¹⁹പീലാത്തോസ് ഒരു ശീർഷകം എഴുതി കുരിശിനു മുകളിൽ വച്ചു. അത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: ഇന്ധം നാസറീൻ, ജൂദരുടെ രാജാവ്. ²⁰ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം പട്ടണത്തിനു സമീപമായിരുന്നതിനാൽ ജൂദരിൽ പലരും ആ ശീർഷകം വായിച്ചു. അത് ഹെണ്മയയിലും ലത്തീനിലും ഗ്രീക്കിലും എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ²¹ജൂദരുടെ ഇമാം പ്രമുഖൻമാർ പീലാത്തോസിനോടു പറഞ്ഞു: ജൂദരുടെ രാജാവ് എന്നല്ല, ജൂദരുടെ രാജാവു ഞാനാണ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു എന്നാണ് എഴുതേണ്ടത്.

²²പീലാത്തോസ് പറഞ്ഞു: ഞാനെഴുതിയത് എഴുതി. ²³പടയാളികൾ ഇന്ധം അൽ മസീഹിനെ ക്രൂശിച്ചതിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നാലായി ഭാഗിച്ചു- ഓരോ പടയാളിക്കും ഓരോ ഭാഗം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അങ്കിയും അവർ എടുത്തു. അതാകട്ടെ, തുന്നലില്ലാതെ മുക്കർ മുതൽ അടിവരെ നെയ്തുണ്ടാക്കിയതായിരുന്നു.

²⁴ആകയാൽ, അവർ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: നമുക്ക് അതു കീറേണ്ട; പകരം, അത് ആരുടേതായിരിക്കണമെന്നു കുറിയിട്ടു തീരുമാനിക്കാം. എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ

ഭാഗിച്ചെടുത്തു. എന്റെ അങ്കിക്കു വേണ്ടി അവർ കുറിയട്ടു എന്ന നബി വചനം പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് പടയാളികൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. ²⁵ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ കുരിശിനരികെ അവന്റെ ഉമ്മയും ഉമ്മയുടെ സഹോദരിയും ക്ലോപ്പാസിന്റെ ബീവി മറിയവും മദലേന മറിയവും നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

²⁶ഇസ്രായേൽ മസീഹ് തന്റെ ഉമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച ഒരു സാഹബനും അടുത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് ഉമ്മയോടു പറഞ്ഞു: സ്ത്രീയേ, ഇതാ, നിന്റെ മകൻ. ²⁷അന്നന്തരം ഇസ്രായേൽ മസീഹ് ആ സാഹബനോടു പറഞ്ഞു: ഇതാ, നിന്റെ ഉമ്മ. അപ്പോൾ മുതൽ ആ സാഹബൻ അവളെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ സ്വീകരിച്ചു.

ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ വഹാത്ത്

²⁸അന്നന്തരം, എല്ലാം നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അറിഞ്ഞ് അജോഹൂവിന്റെ വചനം പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ടി ഇസ്രായേൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു. ²⁹ഒരു പാത്രം നിറയെ സൂർക്ക അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സൂർക്കയിൽ കുതിർത്ത ഒരു നീർപ്പത്തി ഹിസോപ്പു ചെടിയുടെ തണ്ടിൽ വെച്ച് ഇസ്രായേൽ മസീഹിന്റെ ചുണ്ടോടടുപ്പിച്ചു.

³⁰ഇസ്രായേൽ മസീഹ് സൂർക്ക സ്വീകരിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: എല്ലാം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തല ചായ്ച്ച് വൃഹിനെ സമർപ്പിച്ചു.

ഖൽബ് പിളർക്കപ്പെടുന്നു

³¹അത് സാബത്തിനുള്ള ഒരുക്കത്തിന്റെ ദിവസമായിരുന്നു. ആ സാബത്ത് ഒരു വലിയ ദിവസമായിരുന്നു. സാബത്തിൽ

ശരീരങ്ങൾ കൂരിശിൽ കിടക്കത്തിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവരുടെ കാലുകൾ ഒടിക്കാനും അവരെ നീക്കം ചെയ്യാനും ജൂദർ പീലാത്തോസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ³²അതിനാൽ പടയാളികൾ വന്ന് നബിയോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടുപേരുടെയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു. ³³അവർ ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹ് സമീപിച്ചപ്പോൾ മയ്യത്തായി എന്നു കാണുകയാൽ അൽ മസീഹിന്റെ കാലുകൾ ഒടിച്ചില്ല. ³⁴എന്നാൽ, പടയാളികളിലൊരുവൻ നബിയുടെ ഖൽബിൽ കൂന്തം കൊണ്ടു കുത്തി. ഉടനെ അതിൽ നിന്നു രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു. ³⁵അതു കണ്ടയാൾ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാണ്. നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു താൻ സത്യമാണു പറയുന്നതെന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

³⁶നബിയുടെ അസ്ഥികളിൽ ഒന്നുപോലും തകർക്കപ്പെടുകയില്ല എന്ന നബി വചനം പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. ³⁷മറ്റൊരു അൽ മസീഹ് വചനം പറയുന്നു: തങ്ങൾ കുത്തി മുറിവേൽപ്പിച്ചവനെ അവർ നോക്കി നിൽക്കും.

ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ ഖണ്ഡനം
(മത്തായി 27:57-61; മർക്കോസ് 15:42-47; ലൂക്ക 23:50-56)

³⁸ജൂദരോടുള്ള പേടി കാരണം ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ രഹസ്യ സാഹചര്യമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന അരിമത്തിയാക്കരൻ ജോസഫ് ഇസ്രായേൽ അൽ മസീഹിന്റെ മയ്യത്ത് എടുത്തു മാറ്റാൻ പീലാത്തോസിനോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. പീലാത്തോസ് അനുവാദം നൽകി. അവൻ വന്ന് മയ്യത്ത് എടുത്തു മാറ്റി.

³⁹ഇന്ദ്രാ അൽ മസീഹിമിനെ ആദ്യം രാത്രിയിൽ ചെന്നു കണ്ട നിഷേധദേവോസും അവിടെയെത്തി. മീറയും ചെന്നിനായകവും ചേർന്ന ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ അത്തരും അവൻ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ⁴⁰അവർ ഇന്ദ്രാ അൽ മസീഹിന്റെ മയ്യത്തെടുത്തു ജൂദരുടെ ഖബറടക്ക രീതിയനുസരിച്ചു അത്തരോടുകൂടെ തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു. ⁴¹ഇന്ദ്രാ അൽ മസീഹ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ തോട്ടത്തിൽ അതുവരെ ആരെയും ഖബറടക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഖബറും ഉണ്ടായിരുന്നു. ⁴²ജൂദരുടെ ഒരുക്കത്തിന്റെ ദിനമായിരുന്നതിനാലും ഖബറിസ്ഥാൻ സമീപത്തായിരുന്നതിനാലും അവർ ഇന്ദ്രാ അൽ മസീഹിമിനെ അവിടെ ഖബറടക്കി.

യഹിയാ 20

ശൂന്യമായ ഖബർ

(മത്തായി 28:1-10; മർക്കോസ് 16:1-8; ലൂക്ക 24:1-12)

¹ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം അതിരാവിലെ ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മഗ്ദലേനമറിയം ഖബറിന്റെ സമീപത്തേക്കു വന്നു. ഖബറിന്റെ കല്ലു മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവൾ കണ്ടു. ²അവൾ ഉടനെ ഓടി ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെയും ഇസാ¹ അൽ മസീഹിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന മറ്റേ സാഹബന്റെയും അടുത്തെത്തി പറഞ്ഞു: റബ്ബിനെ അവർ ഖബറിൽ നിന്നു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നബി (അ) നെ അവർ എവിടെ വെച്ചുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ³പത്രോസ് ഉടനെ മറ്റേ സാഹബനോടു കൂടെ ഖബർസ്ഥാന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. അവർ ഇരുവരും ഒരുമിച്ച് ഓടി. ⁴എന്നാൽ, മറ്റേ സാഹബൻ പത്രോസിനെക്കൾ കൂടുതൽ വേഗം ഓടി ആദ്യം ഖബറിന്റെ അടുത്തെത്തി. ⁵കുനിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ തുണി കിടക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. എങ്കിലും അവൻ അകത്തു പ്രവേശിച്ചില്ല. ⁶അവന്റെ പിന്നാലെ വന്ന ശിമയോൻ പത്രോസ് ഖബറിൽ പ്രവേശിച്ചു. ⁷തുണി അവിടെ കിടക്കുന്നതും തലയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന തൂവാല തുണിയോടുകൂടെയല്ലാതെ തനിച്ച് ഒരിടത്തു ചുരുട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നതും അവൻ കണ്ടു. ⁸അപ്പോൾ ഖബറിന്റെ അടുത്ത് ആദ്യം എത്തിയ മറ്റേ സാഹബനും അകത്തു പ്രവേശിച്ച് കണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. ⁹അവൻ മയ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന കലാം അവർ അതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ¹⁰പിന്നെ സാഹബങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ്
മഗലേന മറിയത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു
(മർക്കോസ് 16:9-11)

¹¹മറിയം ഖബറിനു വെളിയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുനിഞ്ഞു ഖബറിലേക്കു നോക്കി. ¹²വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു മലക്കുകൾ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിന്റെ മയ്യത്ത് വെച്ചിരുന്നിടത്ത്, ഒരുവൻ തലയ്ക്കല്ലെം ഇതരൻ കാൽക്കല്ലുമായി ഇരിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. ¹³അവർ അവളോടു ചോദിച്ചു: സ്ത്രീയേ, എന്തിനാണു നീ കരയുന്നത്? അവൾ പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബിനെ അവർ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി; അവർ അവനെ എവിടെയാണു വെച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ¹⁴ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് നിൽക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. എന്നാൽ, അത് ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹാണെന്ന് അവൾക്കു മനസ്സിലായില്ല. ¹⁵ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് അവളോടു ചോദിച്ചു: സ്ത്രീയേ, എന്തിനാണ് നീ കരയുന്നത്? നീ ആരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്? അതു തോട്ടക്കാരനാണെന്നു വിചാരിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു: പ്രഭോ, അങ്ങൻ അദ്ദേഹത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയെങ്കിൽ എവിടെ വെച്ചു എന്ന് എന്നോടു പറയുക. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളാം. ¹⁶ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് അവളെ വിളിച്ചു: മറിയം! അവൾ തിരിഞ്ഞ് റബ്ബെമ്മനി എന്ന് ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ വിളിച്ചു ഉസ്താദ് എന്നർഥം. ¹⁷ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നീ എന്നെ തടഞ്ഞു നിർത്താതിരിക്കുക. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഇതുവരെയും കയറിയിട്ടില്ല. നീ എന്റെ സഹോദരൻമാരുടെ അടുത്തുചെന്ന് അവരോട്

ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും എന്റെ റബ്ബിന്റെയും നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെയും അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു എന്നു പറയുക. ¹⁸മഗ്ദലേനമറിയം ചെന്ന് ഞാൻ റബ്ബിനെ കണ്ടു എന്നും അൽ മസീഹ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും സാഹബമാക്കളെ അറിയിച്ചു.

സാഹബമാക്കൾക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു
(മത്തായി 28:16-20; മർക്കോസ് 16:14-18; ലൂക്ക 24:36-49)

¹⁹ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസമായ അന്നു വൈകിട്ട് സാഹബമാക്കൾ യഹൂദരെ ഭയന്ന് കതകടച്ചിരിക്കെ, ഇസ്രായേൽ മസീഹ് വന്ന് അവരുടെ മധ്യേ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സലാം! ²⁰ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അൽ മസീഹ് തന്റെ കൈകളും പാർശ്വവും അവരെ കാണിച്ചു. റബ്ബിനെ കണ്ട് സാഹബമാക്കൾ സന്തോഷിച്ചു. ²¹ഇസ്രായേൽ മസീഹ് വീണ്ടും അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സലാം! പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു. ²²ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവരുടെമേൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾ വൃഹാൽ ഖൃസ്തുസിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. ²³നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ അവരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

തോമസിന്റെ സംശയം

²⁴പന്ത്രണ്ടു പേരിലൊരുവനും ദിദിമോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ തോമസ് ഇസ്രായേൽ മസീഹ് വന്നപ്പോൾ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ²⁵അതുകൊണ്ടു മറ്റു സാഹബമാക്കൾ

അവനോടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ റബ്ബിനെ കണ്ടു. എന്നാൽ,
അവൻ പറഞ്ഞു: അൽ മസീഹിന്റെ കൈകളിൽ
ആണിടങ്ങളുടെ ഓട്ടം ഞാൻ കാണുകയും അവയിൽ എന്റെ
വിരൽ ഇടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ എന്റെ
കൈ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തല്ലാതെ ഞാൻ
വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

²⁶എട്ടു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും അൽ മസീഹിന്റെ
സാഹചര്യങ്ങൾ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ തോമസും
അവരോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. വാതിലുകൾ അടച്ചിരുന്നു.
ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് വന്ന് അവരുടെ മധ്യത്തിൽ നിന്നു
കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സലാം! ²⁷നബി (അ)
തോമസിനോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ വിരൽ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവരുക; എന്റെ കൈകൾ കാണുക; നിന്റെ കൈ
നീട്ടി എന്റെ പാർശ്വത്തിൽ വയ്ക്കുക. അവിശ്വാസിയാകാതെ
വിശ്വാസിയായിരിക്കുക. ²⁸തോമസ് പറഞ്ഞു: എന്റെ
പടച്ചോനേ, എന്റെ റബ്ബേ! ²⁹ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ്
അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ എന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടു
വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാൻമാർ.

³⁰ഈ കിത്താബിൽ എഴുതപ്പെടാത്ത മറ്റനേകം
അടയാളങ്ങളും ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് സാഹചര്യങ്ങളുടെ
സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ³¹എന്നാൽ, ഇവ തന്നെയും
എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ്, റബ്ബൽ
ആലമീനായ തമ്പുരാനാണെന്നു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുക നിമിത്തം
നിങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാപുവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഹയാത്തുണ്ടാകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

യഹിയാ 21

ഇസാ അൽ മസീഹ് വീണ്ടും

(പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു)

¹ഇതിനുശേഷം ഇസാ¹ അൽ മസീഹ് തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്തുവെച്ച് സാഹബെക്കൾക്കു വീണ്ടും തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരമാണ്: ²ശിമയോൻ പത്രോസ്, ദിദിമോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന തോമസ്, ഗലീലിയിലെ കാനായിൽനിന്നുള്ള നഥാനയേൽ, സെബദിയുടെ പുത്രൻമാർ എന്നിവരും വേറെ രണ്ടു സാഹബെൻമാരും ഒരുകൂട്ടിയിൽ കയറിയെന്നു. ³ശിമയോൻ പത്രോസ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുകയാണ്. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളും നിന്നോടുകൂടെ വരുന്നൂ. അവർ പോയി തോണിയിൽ കേറി. എന്നാൽ, ആ രാത്രിയിൽ അവർക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.

⁴ഉഷസ്സായപ്പോൾ ഇസാ അൽ മസീഹ് കടൽക്കരയിൽ വന്നു നിന്നു. എന്നാൽ, അതു ഇസാ അൽ മസീഹാണെന്നു സാഹബെക്കൾ അറിഞ്ഞില്ല. ⁵ഇസാ അൽ മസീഹ് അവരോടു ചോദിച്ചു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മീൻ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഇല്ല എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ⁶അവൻ പറഞ്ഞു: തോണിയുടെ വലത്തു വശത്തു വലയിടുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അവർ വലയിട്ടു. അപ്പോൾ വലയിലകപ്പെട്ട മത്സ്യത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം അതു വലിച്ചു കേറ്റാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

⁷ഇസാ അൽ മസീഹ് സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ആ സാഹബെൻ പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു: അതു റബ്ബാണ്. അതു

റബ്ബാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ശിമയോൻ പത്രോസ് താൻ നഗ്നനായിരുന്നതുകൊണ്ടു പുറങ്കുപ്പായം എടുത്തു ധരിച്ചു കടലിലേക്കു ചാടി. ⁸എന്നാൽ, മറ്റു സാഹചര്യങ്ങൾ മീൻ നിറഞ്ഞവലയും വലിച്ചുകൊണ്ടു തോണിയിൽത്തന്നെ വന്നു. അവർ കരയിൽനിന്ന് ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിലധികം അക്കലയല്ലായിരുന്നു.

⁹കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ തീ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ മീൻ വച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും അവർ കണ്ടു. ¹⁰ഇങ്ങനെ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മത്സ്യത്തിൽ കുറെ കൊണ്ടുവരുവിൻ. ¹¹ഉടനെ ശിമയോൻപത്രോസ് തോണിയിൽ കയറി വലിയ മത്സ്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവല വലിച്ചു കരയ്ക്കു കയറ്റി. അതിൽ നൂറ്റിയമ്പത്തിമൂന്നു മത്സ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയധികം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല.

¹²ഇങ്ങനെ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കുവിൻ. സാഹചര്യങ്ങളിലാരും അവനോട് നീ ആരാണെന്ന് ചോദിക്കാൻ മുതിർന്നില്ല; അതു റബ്ബാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ¹³ഇങ്ങനെ അൽ മസീഹ് വന്ന് അപ്പമെടുത്ത് അവർക്കു കൊടുത്തു; അതുപോലെതന്നെ മത്സ്യവും.

¹⁴ഇങ്ങനെ അൽ മസീഹ് വഹാത്തായവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഇതു മൂന്നാം പ്രാവശ്യമാണ്.

പത്രോസ് അജ്ഞാപനം

¹⁵അവരുടെ പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇങ്ങനെ അൽ മസീഹ് ശിമയോൻപത്രോസിനോടു ചോദിച്ചു: യഹൂദരുടെ മകനായ ശിമയോനെ, നീ ഇവരെക്കൾ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?

അവൻ പറഞ്ഞു: ഉവ്വ് റബ്ബെ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് അവനോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ ആടുകളെ മേയിക്കുക.

¹⁶രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും അവൻ ചോദിച്ചു: യഹൂദ്യരുടെ മകനായ ശിമയോനെ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?

അവൻ പറഞ്ഞു: ഉവ്വ് റബ്ബെ, ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്കുക. ¹⁷അവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും അവനോടു ചോദിച്ചു: യഹൂദ്യരുടെ മകനായ ശിമയോനെ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ?

തന്നോടു മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചതുകൊണ്ട് പത്രോസ് ദുഃഖിതനായി. അവൻ പറഞ്ഞു: റബ്ബെ, നീ എല്ലാം അറിയുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും നീ അറിയുന്നു. ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്കുക.

¹⁸സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ നീ സ്വയം അര മുറുക്കുകയും ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തേക്കു പോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, പ്രായമാകുമ്പോൾ നീ നിന്റെ കൈകൾ നീട്ടുകയും മറ്റൊരുവൻ നിന്റെ അര മുറുക്കുകയും നീ ആഗ്രഹിക്കാത്തിടത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

¹⁹ഇത് അവൻ പറഞ്ഞത്, വഹാത്തിനാൽ പത്രോസ് അജ്ഞാപനവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. അതിനുശേഷം ഇപ്പോൾ അൽ മസീഹ് അവനോട് എന്നെ അന്യഗമിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹും

ഇഷ്ടമുള്ള സാഹബന്റും

²⁰പത്രോസ് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ആ സാഹബൻ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു. ഇവനാണ് അത്താഴസമയത്ത് ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹിന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാരിക്കിടന്നുകൊണ്ട്, റബ്ബേ, ആരാണു നിന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചത്. ²¹അവനെ കണ്ടപ്പോൾ പത്രോസ് ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹോടു ചോദിച്ചു: റബ്ബേ, ഇവന്റെ കാര്യം എന്ത്? ²²ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ വരുന്നതുവരെ ഇവൻ ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഇഷ്ടമെങ്കിൽ നിനക്കെന്ത്? നീ എന്നെ അന്വഗമിക്കുക. ²³ആ സാഹബൻ മരിക്കുകയില്ല എന്ന ഒരു സംസാരം സഹോദരരുടെയിടയിൽ പരന്നു. എന്നാൽ, അവൻ മരിക്കുകയില്ല എന്നല്ല ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് പറഞ്ഞത്; പ്രത്യേക, ഞാൻ വരുന്നതുവരെ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഹിതമെങ്കിൽ നിനക്കെന്ത് എന്നാണ്. ²⁴ഈ സാഹബൻതന്നെയാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതും ഇവ എഴുതിയതും. അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

²⁵ഇന്ത്യാ അൽ മസീഹ് ചെയ്ത മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ലോകത്തിനുതന്നെ സാധിക്കാതെ വരുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

പരിശുദ്ധ ഇഞ്ചിൽ
റസൂൽ യഹിയ്യ രേഖപ്പെടുത്തിയത്
(മലബാറി പരിഭാഷ)

മലബാർ മിനിസ്റ്റീസ്

കോഴിക്കോട് — Ph. +91 956 213 6699

